

นางจอมจืดกองทัพเพิ่มเติมให้ท้าวฮุ่ง

◎	โสมฮาบง้อมงามเงื่อน นางก็ปุ่นใจคิด พี่จักโคลคลาสร้อย เมื่อแห่ปายามน้อย	อินทร์ตรง ผ่อคาม เมื่อหน้า ศรีกรรอง กูก่อน หนึ่งมา เทียวตาย	๑๓๑๒
◎	ชะช่อนหน้าง้อมฮอด มาดาเห็นฮุ่งใจ เฮาจักปุ่นฝูงท้าว สองอ่อนผู้คิ่งค้อม	หอขวาง จงพร้อม เวนสกรรจ้ คนเค่ง เกื่อนเพ็ง	๑๓๑๓
◎	ให้เปล่งถ้อยเถิงยี่ เก็งญาเส็งสิ่งเมือง เขาก็จำกลอนเกลี้ยง ทุกที่เท่าชมพร้อม	เฉื่อยคำ ธรรมเหง้า กอยเถิง โสกราช บ่เถียง	๑๓๑๔
◎	เฮวฮีบเขียนไพร่ฟ้า สมสมชาวเชียงเครือ แกวแข็งแพพหลุง ให้เลือกข้างสารตัน	ฝูงขนาด เฮวแสง ป่าวกัน ถือด้าง เลยล่วง เฮาพี่ คาดชาว	๑๓๑๕
◎	นับแต่ ฝูงช่วงใช้ชั้นบ่าว เพ็งจักถือแพนหาง มวลเป็นถ้องหัวแหลม คือยู่ฟ้าคุณใช้	นายคร้ว แต่งพอ พันห้า ลุก่อน ช้อยแสง แต่เนอ	๑๓๑๖
◎	หมักหม่อนหน้าง้อมสั่ง เดยวจักแกลงคำคิน ชมแพงเพี้ยสองตา ประดับพวกพ้องทั้งข้าง	มาดา คอบเจือง ในห้อง ตนพี่ จริงแล้ว ช้อยหลาน	๑๓๑๗

เหยี่ยวว่า

ดูที่

เฮาก็

◎	ง่อมสอดท้าวทวนบอก
เพ็งผายเขาไช้ลือ
มุนตรีพร้อมทุกนาย
ทั้งหมดข้อยคนต้น	บาศรี
เญี้ยข้อย
เนืองนอบ
แต่งสกรรจ์	๑๓๑๘
◎	ประกอบข้างตัวอาจ
ยอปินพอกึงใจ
นายควาญห่างประโคนทอง
ขัดแทบใกล้โง้งฮ้าน	ชาวสาร
จงให้
ทังคู่
เฮงนั้น	๑๓๑๙
◎	ชะพุลันเหลือช่วง
ผลควรผายผ่อดู
ตัวหนึ่ง
เฮียกชื่อสุระปางหว้าย
แสงไข่น้อยเชื้อแต่	เขียงกลาง
ดีฮ้าย
ธาตรี ไตรโลก
ฉัททันต์	๑๓๒๐
◎	ลูงท่านลูโซคแพ
เทนางป็นชู่ซุม
ตัวหนึ่ง
งานอนเพียงคนเหลา
เฮียกชื่อแผ้วแผ่นชั้น	มารเอื้อ สุปเอา
ฝูงแก้ว
ส้วยก่อง
มารม้วย พ่ายพัง	๑๓๒๑
◎	เมื่อพ่อ
ตัวหนึ่ง
ไปท่อนท้าวเทที่
สุนสมคามสังศรี
เฮียกชื่อมาลาฟิง
ไต้ลุ่มฟ้าไต้ย่อง	เขียงฮอน
ทันหน้า
ฮสกะจวน เจือโลก
เพื้อหาญ	๑๓๒๒
◎	ตัวหนึ่ง
ตัวหนึ่ง
กลับบ่มีโซคข้า
เฮียกชื่อฮักหลานคือ
เฮียกชื่อขนันแดนด้าว
เจือกออยู่ไต้แม่น้ำ	แพ่เพื่อน แกวแมน
ลูกคิง คุณให้
ชุมพู มนุษยราช
ดำข้า ตุ่มตาย	๑๓๒๓
◎	ตัวหนึ่ง
ปลายงาใสส่องมวย
ตัวอันสุนตั้นไว้
ลูงท่านเลี้ยงแต่น้อย	กงจัน
มันข้อย
แวนพลอย ข้างช่วง
สอนฟ้อน พ่ายแพน	๑๓๒๔

◎	ตัวหนึ่ง	ขับไล่มัลลมาสว คิงแควนไกวแกว่งทาง เอียงชื่อจันทรังแจ้ง ข้างแต่เถ้าชมเลี้ยง	เลขทัน ผงเค้า เอียงพราว เฟ็งฮาย เลียบระวัง	๑๓๒๕
◎	ตัวหนึ่ง	ลอนเลือกพร้อมถ้วนขนาด จากลมคือแห่งทอง เอียงชื่อปิ่นแสวงเปื่อง ใจแบ่งเข้มคือคู่	เขียงแดง งามเล้ม เกาทันท์ ยิงฮาบ ไอยรา	๑๓๒๖
◎	ตัวหนึ่ง	ลุงท่านลุลากได้ ลักขณาหลังล่าดู เอียงชื่อสุนทรังข้า ชะพุ่มพร้อมสารล้วน	หลายถ่าย สมคาม ดีถ้วน โจรขาม เซ็ดหลัก เครื่องคำ	๑๓๒๗
◎	ตัวหนึ่ง อันว่า	แวนคิกฮ้ายเอียงชื่อ คิงดำเขี้ยวแข่งนิล มูลเมืองนั้นคือตา ลุงท่านเลี้ยงแต่น้อย	ไอยรา นางข้อม ตบพี จริงแล้ว เหยียมไว้ ฮ่วมขวัญ	๑๓๒๘
◎	ตัวหนึ่ง	เขาควี่ซ่ายซัดหลัก เอียงชื่อเปลวไฟกัลปี ญนญนฮ้ายขอแหลม ป้าว่าให้เวนเจ้า	ไกลคน (?) กำยขอ แข็งกล้า แหนแห่ แจ่มเมือง	๑๓๒๙
◎	ตัวหนึ่ง	เขียงแผ่ด้วนแดงตั้ง เอียงชื่อบุญเฮืองยศ แถนคุณเจ้าบุญยวง แม่ช้อยปองปูนให้	ซุมพู ท้าวไท ขอฮ้อง ชมขึ้น เก็งเมือง	๑๓๓๐
◎	ตัวหนึ่ง	ฮิ่นฮิ่นท้วงมัวมี เมืองเมืองยกฮิ่นหัว เอียงชื่อมหาไชยข้า ควาญเคาะฆ้องไปหน้า	มันไหล เหินหย้อง จตุรงค์ ทั้งทีบ ก่อนพล	๑๓๓๑

◎	ทุกก็บกำบรเทศ
เตโชมันกว่าแข็ง	มาคัล ^๖
ขนงแพ้		
ตัวหนึ่ง	เฮียกชื่อสุวรรณไวไว้
เมื่อพระไปปราบตัว	ในเญีย ล่านโกฏิ
แดนแฮ้ ย่อมละอา	๑๓๓๒	
◎	แสงโลดลั่นคือคู่
ขอคำตาคาดเคียน	หนุมาน
คุณแก้ว		
ตัวหนึ่ง	เฮียกชื่อผานใจแจ้ง
ความญแต่งตั้งแล้วเลยย้าย	จงนาง นางถ้าว
ย่างมา	๑๓๓๓	
◎	ตัวหนึ่ง	สว่าสว่าฮ้องสะเทือนแกวง
(ตาแดงคือคูไฟ
เตโชเพียงไอยรา
ชนฮาบป้านปูนแพ้	ไกวงา
พอหย่าน
พันแพง)
พรั่าเต้ง	๑๓๓๔
◎	เพ็งผาย	ตัวอันอยู่แห่งห้อง
เขายี่เญียเกื่อนคอน
แวนลุนนั้นคีรี
แม่ช้อยป้องปูนให้	ข้างมิ่ง มุงคุล
ยอช้อย
ฮามคึก
เก็งใจ	๑๓๓๕
◎	ความญจัด
ฝูงนี้	นับแต่ข้างถ้วนถี่
ปูนป็นไผเก็งแสง
บริเวณไว้พานคำ
ประดับไฟรฟาลวายน้อง	ชาวสาร
คนกล้า
คুমหมู่ เขาแล้ว
มอบมवल	๑๓๓๖
◎		ชะพู้ลันเหลือช่วง
ผลควรผายผ่อดู
พังเพียงห้างไปตาย
ง้อมม่วนเจ้าแพงล่าน	เขียงกลาง
ดาถ้วน
ถ้าเปลี่ยน
ลวดตา	๑๓๓๗
◎	เดือนหนึ่ง	เนียนเนียนนี้วทวยดาบ
ปูนเอามาเลือกดู
เฮียกชื่อดาวเต้งม้าง
เมื่อพ่อไปผาบซ้ำ	ฮางเซ็ง
คมกล้า
แสนปวง ลงลุ่ม
พันลัม ล้าวสาม	๑๓๓๘

◎ เดือนหนึ่ง	เลิกทุ่มท้าวเทยาด เฮาก็เฮียงดาวงาม ถางทางขึ้นพิมาน คำเข้ากลั้วกวมบ้อง	เงินยาง แต่งไป เต็มเจ้า เมื่อแท่น กล่อมแลว	๑๓๓๙
◎ ดวงนี้	พรั่งพรั่งเหลื่อมเสมอแวน แองคอนทวยกล่าวถ้อ เอาในถ้ำผางวง ท้าวที่เหง้ายอให้	คมใส ถามเจ้า เหล็กหล่อ บั้ง	๑๓๔๐
◎ เดือนหนึ่ง ควรแก่	เฮียกซื้อฟ้าควี่ท่าง วันจันจุมคาดคำ โยธาผู้ขุนพล ผัดกล่าวซ้ำแมนม้าง	ไขท้อ โยทิกา เคียนคำ อ้ายคว่าง เพื่อมือ	๑๓๔๑
◎ อันว่า	พรั่งพรั่งเหลื่อมแซเผือก ฮางฮือดาวแต่เม็ง ลุงท่านทำเปื่องได้ ไปยาดปล้นฝูงแญ่	คมเหลือง ของตัน หลายเขียง ชมอ่อน ย้อมขาม	๑๓๔๒
◎ เดือนหนึ่ง	ทุกท่อนท้าวเซ็งซ่า ดาวคามคานเงียดไกว เฮียกซื้อผาเวียนล้อม แพ่งคำลั่นคำสร้อย	ฮีคอน กอยปาน วังนคร ขนงต่อ ไปปาน	๑๓๔๓
◎ เมื่อนั้น	ครันเงือดง้าซื่อ เครือเครือเสียงหาญพาย นรินทร์เจ้าเหนือหัว เถ้าฆ่าดำกำไว้	แมนมัว กล่าวเจือง จอมไ้ ไ้แงย ว่างาม	๑๓๔๔
◎ เดือนหนึ่ง	เฮียกซื้อซัวก่ายขึ้น คอนชายขอกกล่าวถาม ผัดว่าชิงลวงแพ้ แพ่งยิงซู้สงวนไว้	ตางเทศ เถิงสว่าง หุ้มสู้ พลแกว กอยพากย์ เก็งตน	๑๓๔๕

๑	เดือนหนึ่ง	ชื่อว่าขวางชอบชั้น
ขุนคอนขอกล่าวถือ
คือควรแล้วเอาเลย
ค้ายสิ่งเหง้าป็นแล้ว	ไตรโลก พลกะจวน
ถามเจ้า
ให้มอบ
ชู้นาย	๑๓๔๖
๑	เมื่อนั้น	เจ้าขอบป่าขานพี
เยี้ยคำทั้งเพ็งผาย
ฝูงดีซ้ำปุ่นไป
ถ้าวว่าแวนเป่าบ้าน	แพงคุณ
เกือบคน คนตัน
เป็นขนาด
กายพี พิหาญ	๑๓๔๗
๑		เจ้าพาดข้อแซชอบ
นางคราญยินเยี้ยะหัว
เพราะเพื่อเทพีฮู้
กางว่ากั้งเชื่อนป่าน	ชมคดี
หุ่มตัน
หาคุณ คืดมาก
พลตื้อ ต้มแสง	๑๓๔๘
๑	เมื่อนั้น	เมี้ยนปากตั้งทะเลแจก
เลียนพานประดับสาดแปลง
โยธาท้าวทุกนาย
เจ้าตีวสร้อยเชิญชู้	จิ้นลาย
เป็นถ้อย
เนื่องนั้ง
ชอบเสวย	๑๓๔๙
๑		สะพังพร้อมอำมาตย์
พอดีเลยเล็กแถว
ภูธรท้าวทรงกระสัน
มือลูบเกล้าคิงค่อม	เหงพัน
ถอยเข้า
คืดคั้ง
ค้อยถนอม	๑๓๕๐
๑	นางจิ่ง	ณึ่งณึ่งน้ำหน้าเฟือด
อุนละโหเวนฮีบฮ่อม
แจงดูสร้อยสังวาล
แหวนขอตล่วนคำเข้ม	ฟุ่มแดง
ฮมช้อน
มุกมาศ
ชอบลาย	๑๓๕๑
๑	เฮียกชื้อ	พปร่างพปร่างเหลื่อมมณีราช
พรายพรายควรค่าเมือง
นาคาเหลื่อมแสงสุรย์
พ่อย่อมหย่องขอไว้	ฤทธา
พันพ้อง
เสด็จยาตร
ใส่หัว	๑๓๕๒

◎	ปางเมื่อ ครั้นยอยกยี่นแมน นางก็พาทีท้าว พิบไว้เวไนให้	พระพ่อเข้ายาดท้าว เชียงแท่น ทามผี เผ่านั้น มัวไป ทวนกลอน กอຍบอກ ช้อยแสง	๑๓๕๓	
◎	อันหนึ่ง นางนาค	แก้วนอกฟ้าพิมานมิ่ง ดูลายเหลือ่องส่องแสง ธรมีม่างมารา สบใส่น้ำปรายน้ำ	เทพา ใสลิว พังพ่าย สอดผม	๑๓๕๔
◎	เฮียมัก	พลพวกข้างมารอวาย ของอุดมตั้งใจ แพงอวนโอ้อาลัย คือคู่เพียงกินจวัน	กระจัดจวน จงถ้วน ลั่นสวาท แสบแสง	๑๓๕๕
◎	เมื่อนั้น	ประสงค์ลิ่งสร้อย สะไบแคงคูปเครื่องคราญ ล่ำลำนัวมวลดวาย เฮวฮีบอ้อมเอาเกื้อ	ถนิมมาศ เงินคำ สมเสื่อ ถ้วนถึ เก็งตน	๑๓๕๖
◎	เมื่อนั้น	เจ้าตัวข้างชามคาด ญนญนเฮียงเฮียบมถึ นางก็เจียนใจแจ้ง ให้คาดข้างตัวชั้น	คำเคียน เผื่อผั้น เตินควม แควนดวัน เที้ยวมา	๑๓๕๗
◎	เมื่อนั้น	ทะเล่นพร้อมอ้ายคว่าง ปุนกันดาเล็กลง เล็งเห็นแพนหลายลวัน พระบาทหม่อมยินฮ้าย	หาญพาย เลยย้าย เขนคำ ต่างง่า ฮ้าคาญ	๑๓๕๘
◎		สว่าสว่าท้วงพ้องปาว สองคราญคลาแท่นทอง เลินเลินฮ้ายขอเชิง คนคั่งเท่าตุกว่าง	ตีเติน เลิงซ้าง ซ้างย่าง ออกละวัง	๑๓๕๙

๑	ผ่อเห็น
ฟ่างฟ่างม้าแสร้ก่อน
เล็งเห็นอรฮังงาม
ทุกไทเทียบทวนเขา
ทางท่องเลี้ยวถึงฮ้าน	นันทวานญ พุ่นเขอ
เฮื่อทอง แกมเสี้ยว
ข้ามที่
ฮ่วมจวง	๑๓๖๐
๑	เจ้าฮื่อฮ่มสมพี
เลยลวดเททรวงกอย
ดีแก้ตาเวาหลัน
ฮ้องฮ่าเฮซักไซ้	เพิงเพลา
เกลื่อนกระหาย ทิวให้
ชมคณา ในป่า
เสียงก้อง วีวอน	๑๓๖๑
๑	ภูวนาถน้อยใจหว่า
ฮอนฮอนแสงหอดตน
โยธาเทียบhengพัน
เฮียงฮ่มไม้ดงคู้	วอนกระสัน
เต็งให้
เหง้าใหญ่
ง่อนงาม	๑๓๖๒
๑	ไญ่ไญ่ตั้งปะคือมาศ
แปลงมะฮามขวางแต่งดี
เมื่อมัน
ผลควรท้าวประโลมนาง
เสนเนดไหว้ประนมนี้ว	มवलพล
ดาไว้
นำฮอด
นอบถวย	๑๓๖๓
๑	เจ้าเกี้ยวข้างเข้าจอด
โสมพรารลงจากพลาย
บุญกันแก้วเซยชม
(ฮักเฮ่งฮ้อนคือล้าน	จำเกย
เมื่อฮ้าน
ประชิดฟ่าง
ลันเต็ง)	๑๓๖๔
๑	(ม่างม่างหน้าเจ้าฮื่อ
เลยเล่าเต็งคำควร
อยู่เยอ
น่องจัก
เทพีแก้วบุญกัน
เข้าป่าไม้หลายชั้น	ยินกระสัน)
สั่งนาง ทังให้
กรรมเกิด ภูเขา
ซั่วผอม ก่อนแล้ว	๑๓๖๕
๑	ค๋อยไปตีเยอ
เทื่อนี้
ค๋อยคั้นตีเยอ
ถ้านี้
ประเสริฐเนียนพราข
เฮียมหากทรงโพยตาย
โสภาสร้อยแพงศรี
น่องหากฮ้อนคือล้าน	คือตน พี่เอย
อยู่ตรอม เต็งฮ้อน
เสมอหล่อ เมื่อถ้อน
ลันเต็ง	๑๓๖๖

◎	<p>พระหลังเนื้อสวยสอด เอ็งโถงนอมค้อยวาง ชมชมซ้ำชลธิ กลั่นชกใช้ประมาณได้</p>	<p>ประชิดชม ทังให้ นองเนตร ชู้ยาม</p>	๑๓๖๗
◎ เพื่อนั้น	<p>เขื่อนพรากชู้ลิมเทศ นายควาญแขวนแนบจำ เจืองก็อาสมณีส้อน ท้าวสูงยินสะอั้น</p>	<p>หลงโสม จูงขึ้น หลุทัย ทนสวาท สะเอนชู้ ชั่วไกล</p>	๑๓๖๘
◎ ปานนี้	<p>ง้อมเกลื่อนกลั่นอรนาฎ ผุ่งเขาไทเชียงเครือ อวนกุขำนาหลวง ง้อมม่วนขึ้นเมื่อห้อง</p>	<p>เททรวง คอบวอน แวนหม้อม เหลียวพี เมินพูน หอดแฮง</p>	๑๓๖๙
◎	<p>เจ้ายี่หยั่งข้างผ่อ เลยลวดทวยแคงคราญ คลับคลาข้ามเขาเมิน ห้วยป่าคู์ไกลง้อม</p>	<p>เชียงเครือ ห่มตน ตางชู้ เมือง่อน มิ่งเมือง</p>	๑๓๗๐
◎	<p>หมักหม่อมหน้าเศร้าโคก คิงผอมเหลืองหล่าผิว ฟิงยินชนะนี้หลั่น ส้องฮ่าไม้ซ่มเล่า</p>	<p>เสียดรี ผางไซ้ เสียงวอน วอนวอน ลูกกลาง</p>	๑๓๗๑
◎ เจียมแต่	<p>หมักหม่อมหน้าเจ้ายี่ มาไกลนางเญยะเถิง เล็งเห็นวันใสช้าย ดีแก่ฟ้าเฟียดช้อน</p>	<p>ยินกระลั่น แถมฮ้อน ทินกร กิ่งฮ่ม ลมล้าน ล่วงไพร</p>	๑๓๗๒
◎ ผ่อเห็น เจียมแต่	<p>ชะพ่มไม้ซ้องช่อ ดีแก่วาโยไกว ฮามเมืองชั้นเชียงเครือ พลัดที่เจ้าสินล้าน</p>	<p>ชางเหลือง พูนเขอ แกวงปลิว แปนกำน คราวคั่ง ย่อมวอน</p>	๑๓๗๓

◎	ฤกษ์
ฮอยที่
เหมือนบ่
ตั้งนั้น	ผายโคกฮ้อนให้สว่าง
ทนสะออนนอกเกี่ยวเกา
ทันทานข้างแองกา
ฤกษ์ขึ้นถีบข้าง ชนแพ้	อัศจรรย์ ได้ข้าม
กอยกระด้าง
ท้าวกว่า แลข้าม
เพื่อพงศ์ ไตนั้น	๑๓๗๔
◎	ผ่อเห็น
ที่นั้น	ชวาดชวบน้ำตองตาด
มีทั้งวังหลวงไหล
ผาลาข้างแกมแพน
ข้าแต่งกวันแปงไว้	ตีนผา ฟันเขย
หล่มฟอง ฟัดล้าน
เลยล่วง
ชั่วलग	๑๓๗๕
◎		ดินฮาบล้วนลันช่วง
ญนญนหยายแพนหาง
พานคำย้ายเฮียงเกย
ท้าวพรากข้างเมื่อห้อง	ทันเพียง
หอกปูน เป็นถ้อง
แก้เครื่อง
ฮุ่งนาง	๑๓๗๖
◎	ผ่อเห็น	เฟื่องเฟื่องไม้ถวยยอด
ไพรขวางหลายหลั่นดอย
ดีแก่สาขาช้อง
คิดพี่พันทรวงม้าง	บรรพตา ฟันเขย
บังหน้า
แสนกอ กางกิง
เมื่อยกระหาย	๑๓๗๗
◎	ฟังยิน	นกฮอกฮ้อง (สมสิ่ง
กลางตัวผายผาดเขย
ชอแซ (ไซ้ขีดซอน
มีที่ฮ้างฮามผู้	เสียงวอน) ฟันเขย
ชมซู้
ป่องปีก)
เผ่าผิว	๑๓๗๘
◎	ก็หาก
บัดนี้	ท้าวศึกสร้อยสมรมิ่ง
ตัวพลอยคือคู่ฮา
ในทรวงฮ้อนคือไฟ
เยื่อนข่าผ้าทั้งช้อง	มาไกล ก็เด
ฮามหน้า
ลนลวาก
ช้อยแสง	๑๓๗๙
◎	เฮานี้เป็นตั้ง
ดูที่เทเวศ	บ่ปากตันเต็มเง่า
หาญพายทั้งแองคอน
หลงเฮือนผ้ายเดือนดำ
เจ้าแผ่นฟ้ายวงได้	พิศวง
ค้อยจา จอมเจ้า
กลางป่า จริงแล้ว
ส่องญาณ	๑๓๘๐

◎ พอเมื่อ ตั้งนั้น	สบซาบแพ้วท้าวกว่า สมภารเพ็งเพื่อนยอ อุณละโทกลัวเกาแค ฮามฮูปแก้วแพงข้าง	กวานแก เมื่อใด ยศกว้าง दानสวาท คอบแคน ๑๓๙๑
◎ บัดนี้	เจ้าค่อยเยือนผายราช ดูที่บุญยวงแนน ลุงก์เวนวางไว้ พลพวงข้างม้ามิ่ง	บรรเทา ก่อนถิ่น ค่อยคง เมื่อหน้า เงินยาง ญแต่ง ทาสา ๑๓๙๒
◎ ให้ท่าน ว่าเล่า	เมื่อแสงท้าวทรงราช เก็งญายศยิ่งโสม ทำเปื่องปุ่นสมคาม ลุลากพร้อมใจป่า	โองคำ ที่พูน สั้น้อม คลาที่ ตั้งนั้น หอนชิน เมื่อใด ๑๓๙๓
◎ ญู่ทาง บัดนี้ เมื่อนั้น ชื่อว่า	เอาพี่เมื่อแสงเหย้า เงินคำเขินชาติลิน แองคอนฮู้รจนา แมนมากแก้ก้อฮ้อย	ประชิดฟ่าง เฮียงหมอน แสนสร้อย โลมเล่า หอนขาม ๑๓๙๔
◎ เฮามา ถัดนั้น ได้ว่า	ม้างเผ่าท้าวเทปั่ว เงินค่านับอ่านทาม มवलเมื่อพร้อมมาดา ต้องเติบเข้าเซียงล้าน	ปันนา เมื่อใด เอาเต้า เต็มราช หอนแคน เมื่อใด ๑๓๙๕
◎ เมื่อนั้น	ภูวนาท้าวชมชื่น แจนแจนจัดพวกครัว โยธาพร้อมขุนกวาน ค้ายสิ่งเหง่ากินแล้ว	ยินหาญ เฮียงเข้า ตอมฟ่าง เลิกถอย ๑๓๙๖
◎ ผ่อดู	ฟ้าสว่างแจ้งเฮืองฮุ่ง สองสองใสส่องงาม ฟิงยินยุงทองฮ้อง ภูวนาทหม่อมยินฮ้าย	ประกายกรอง ฟูนเขอ เงาซ้าย เฮเสียง สุนเถื่อน ฮุ่งนาง ๑๓๙๗

๑	ฝูงเพื่อนพร้อมนอนเน่ง ดีแก่เหมื่อยฮวายฮ้ำ ลอนว่า ไสยาเขื่อนเททรง แม้งหนึ่ง เหมือนพี่เจ้าตัวสร้อย	นิทรา ยอดขาง ยมย้อย ทั้งแปลบ ชมใกล้ กล่อมวอน	๑๓๘๘
๑	ฝันว่า ชะแลบเนื้อเพิงพี เหมือนตั้งโสมคราญควร เททรงเป็องแขนกลม ฝันว่า อุ่มกอดแก้วกำพร้า	ประชิดชม ฮาบเฮียง ฮิมหน้า เอี่ยมไหล่ จริงแจ้ง ตั้งเลิง	๑๓๘๙
๑	เมื่อนั้น อรใหม่เนื้อสวายลูบ ฮมเพิงชุกตีนจวน วิญญาณฮ้อนกำแด เขื่อนชำซ้องชมเสื่อ	เกศา ใจซ้อง ดานสวาท สว่างกระสัน	๑๓๙๐
๑	ดีแก่ ดาวดาชฮ้อนแฝงฝ้าย วาโยยังเบิกบน สว่างสว่างก้องโกกน พระบาทหม่อมฮินฮ้าย	ทักขิน ดาวซ้าย แกมไก่ ฮุ่งจวน	๑๓๙๑
๑	เจ้าไถ่ผ้าลูกอาบ ขุนควาญจัดคาคาประโคม ฝูงครวีย้ายสาสี่ น้ำลูบนิ้วมือล้าง	สรงสี่ เคียนซ้าง เลียนแจก ลวดเสวย	๑๓๙๒
๑	เจียมแต่ อรแนกเนื้อให้ฮุ่ง มาชมสองบ่เคย ทนทรวงกั้นกอยวาง เฮวเฮ่งค้อนฮันซ้อง	ประสงค้นาง คำฮ้อน ไว้อย่า ป่าวไป	๑๓๙๓
๑	บาไท สว่าสว่าฮ้ายพลหอก ผายพานคำค้อยทรง ทวยแดงฮ้อนฮวน ฮักฮูปฮ้อมชมเสื่อ	ดาวซ้าง ฟุ่นเยอ คิงค้อม เอาฝาก สว่างวอน	๑๓๙๔

<p>◎ เพื่อนี้ มีช่าง</p>	<p>วิบากโถ้วไกลอุ่น ฮอนฮอนจงกอดนาง ไกลกันก็ปีเดือน คอนโศกไว้เดียน้อง</p>	<p>อกกระสัน โนห้อง ฮู้ข้าว หากทรง ช้ามฤ</p>	<p>๑๓๙๕</p>
<p>◎ เมื่อนั้น</p>	<p>ค้ำค้ำแล้วชะค้อม แสนดอยเตียรดาษบัง เคียดที่มาไกลฮู้ เมินช่อชั้นมัวไม้</p>	<p>เลยล่วง ดงอน เขาชั้น ฮามเอือน แซมป่า มีตมอม</p>	<p>๑๓๙๖</p>
<p>◎ ผ่อเห็น</p>	<p>พระหลังสร้อยขอยยอด วาโยเปลียงดอกฮ้าง ฟังยินตาเวฮ้อง คิดพี่เจ้าลินล้าน</p>	<p>ยังผา พุ่นเยอ โฮยเฮ้า เฮเสียง สุนคู้ ลวดวอน</p>	<p>๑๓๙๗</p>
<p>◎ ถ้านี้ ดีแก่</p>	<p>บุญบพร้อมเคยคู้ กอยคิงนอนแค้น ทมทมน้ำพานผา ฟองเบ่งบ้ำเฟือนฟัง</p>	<p>เฮียงสอง แลนอ ดอมข้า ลมแกว่ง ฟาดหิน</p>	<p>๑๓๙๘</p>
<p>◎</p>	<p>แพ่งแพ่งเหลื่อมสุรย์ส่อง หลังเห็นตีนดอยดก ฟังยินชะนีฮ้อง เหมือนดั่งน้องจากเจ้า</p>	<p>อุทัย ดอกจาน จุมแจ้ง แคมดง ว่อนว่อน เฮียมฮ้อง เฮียกขวัญ</p>	<p>๑๓๙๙</p>
<p>◎ ผ่อเห็น</p>	<p>ค้าย่งอนไม้เฮืองเฮือ มาลาเลียนแค้น เล็งดูมาลาพร้อม คิดพี่ผู้งหน้า</p>	<p>ฮิมผา พุ่นเยอ แกมก้าน นิมพลี จิ้งง่า หน่วงหลัง</p>	<p>๑๔๐๐</p>
<p>◎</p>	<p>สะพาดพร้อมทองเทศ ด้าตวนดกดอกหอม คิดเลิงศรีคราญคุ่ม น้องใครได้ช่อนเกล้า</p>	<p>จวงจาง โฮยเฮ้า ใจวอน แวนมาก พัตน</p>	<p>๑๔๐๑</p>

๑	เคียดที่
เมื่อนั้น	มาจากแก้วกู่อยู่
ยินกั้วลจ่มจริง
แพนเผื่อทำพลาญไพร
แปรป็นหน้าเหลียวชู	เซียงเครือ ก็เด
ปานบำ
เพียงฮาบ
ชั่วไกล	๑๔๐๒
๑		ทุกตาบห้วยไม้ช่อ
ฮีไฮจับกิ่งฮัง
ภูธรท้าวคราญกระหาย
มโนโคตแคนทนท้วง	ชมบาน พุ่นเยอ
เฮฮ้อง
หิวหอด
เปลี่ยวโน	๑๔๐๓
๑	ฤจัก
เพ็งที่
เมื่อนั้น
ควรที่	ไปสอดล้าลุ่มซ่ม
คินไซสาวสว่างกระสัน
นายควาญพร้อมบาเจือง
ข้ามป่าไผ่ยามแล้ว	ชนพลาญ ได้ข้าม
เสียว
จอมราช
จิงคิน ชอบดาบ	๑๔๐๔
๑	ถ้านั้น
บัดนี้
เมื่อนั้น	แวนถ่อยฮ้อนรัตนาสน์
สมอาลัยย้อมยั้ง
เฮ็งโญ้ย้ายพานคำ
ฝูงพวกพ้องเซ็งช้อย	ภูบาล แลข้าม
ยินช้อง
คินใหญ่
ยี่เฮีย	๑๔๐๕
๑	บัดนี้
เฮาค้อย
เมื่อนั้น	พวงใส่ถ้อยเอ็งกล่าว
เจืองก็วางเฮาเสียว พรากคิน
เฮวฮันตันลาวพอน
สองปู้พั้นฟิงฮ้าย	แองคอน
ไชชู แลท่าน
เลยลวง เฮวเถิ่น
ฮีบคิน	๑๔๐๖
๑		พั้นช่วงกว้างหลายท่า
สะพั้นแพนง่าเงย
ชะบองหน้าบาเจือง
เจ้ายี่ยั้งเซาซ้าง	วังทอง
สุมตั้ง
คิดเคียด
อยู่ฟิง	๑๔๐๗
๑	ดูที่
บี่ใคร	คอนเผือดถ้อยแซชอบ
ภูธรคินเมื่อหลัง
บาศรีผู้ผลควร
ฝ้ายแผ่นล่านไปได้	ซั๊กคัต
ส่วนไท ทานหย่าน
คิดมาก เฮวเถิ่น
เพื่อนพล ข้ามฤ	๑๔๐๘

๐	ตุล่ำข้าฝูงยาก เป็นคนกลัวเกียดอัน คอนฝืนข้อแซแข็ง เมื่อั้น ข้าท่านเจ้าทองล้าน	มีคีน ง่ายแล้ว อายหน้า ห้ามแก่ ลาวดอน	๑๔๐๙	
๐	ฮู้ว่า อันว่า	ฮักพี่พุ่นพั้นแต่ ภูธรคินเมื่อหลัง ประสงค์ศรีสร้อยใสสัน คิดออกพุ่นกายหน้า	ใจจริง ชอบตาย ส่วนวาย ลุงป่า จอมม่วน ควรแล้ว อย่าไล ชอบนอ	๑๔๑๐
๐	ดั่งนั้น พอที่ ดูที่ ท่านจัก	แกวปวนข้างชิงเก็บ ฮาวีใสส่งสาว จอมหัวผู้ผลควร ลุลาภเก้าก็อฮ้อย	กวนมัว มากแล้ว เป็นฮ้อย คิดออก เฮวเถิ่น ข้างหลาน	๑๔๑๑
๐	เผือก ฤจัก มีฮ้างว่า	ซ้ากล่าวแจ้งบนบอก เฮาก็ก็อหาญมา มवलพลตันดงขวาง กลัวเพื่อนพุ่นพลตื้อ	เวนวาง กี่ตาย ไปทัน สามมือ ต้านถ้อย สันนี้ เล่าคีน ซ่ามฤ	๑๔๑๒
๐	พอแต่ อันหนึ่ง	อรม้อยหน้าท้าวฮุ่ง ฝืนใจเถิงออกเมือง ฮามเฮียมฮ้อนฮมเพิง เป็นดั่งไขในเนื้อ	คิดคาม พงค์เชื้อ พอแพ่ง กี่ตาย บ่เสบย	๑๔๑๓
๐	คิดจัก เมื่อั้น กลัวท้อ	คีนแห่งห้องหนมิ่ง หายบรรเทาเล่าเลย นายพวงฮู้รจนา พลเพื่อนชั้นเชียงล้าน	มาตา ท่านพุ่น ไปป้าน นบนาด ลวงลุง ท่านพุ่น	๑๔๑๔
๐	ฮอยว่า ดั่งนั้น พอที่	เสียพื่อ้วโสมสะอาด ฤจักเขียวภูสูง เวนขาเจ้าขานเถน ญเพื่อนหน่วคิงค้อม	เมื่อแมน แลซ่าม ป่วยแสง ฮามจ้อม ถ้วนขนาด ปางนี้ คอบกรรม	๑๔๑๕

◎	หลานกว่า	สร้างยอดน่านพราช
เงินค่านับอาจจะถือ	เขื่อนหิน ที่พูน
กองสั้น	
	เขาก็	มवलสินเต้าถึงลุง	ต้านอ่อน ดอมแล้ว	
	ยอต่อ	คิดท่านพี่เป็นต้น	บ่วง ก็ตาย	๑๔๑๖
◎	เหยียว่า	เสียท่อนท้าวหญิงใหญ่
เวรปาบึงบาปสนอง	สิงยี คอบแล้ว
นำส่วย	
	เมื่อนั้น	บาศรีคุ้มคุงใจ
พระบาทท้าวฟังฮ้าย	จักแตก
ฮ้ำคาญ	๑๔๑๗
◎		อรเนกนิ้วผันดาบ	ฮางเซ็ง	
	อันหนึ่ง	จารจากออยกล่าวหาญ
กลัวท้อฝูงโพยต้อง	เสียงกล้า
ตั้งเขา ไชโทษ	
		บนบอกข้าควายช้าง	ช้อยแสง	๑๔๑๘
◎	พอที่	ปลดโทษแล้วเทียบเล่า	ลีมผี	
	เต็มว่า	ปูนแปลงการไก่อหู่
โดยเดิมด้ามประถมมี	หมายถ้อย
ทูกที่ เลิงแล้ว	
		ลุงซืมเจ้าตัวสร้อย	เชิญใช้ เฝ้าไกล	๑๔๑๙
◎	เหยียว่า	ชายี่พูนพร้อมเพื่อน	กายแก้ว ฮู้เด	
	พลอยว่า	กอยใจไปป่วยอัน	อายหน้า	
	เมื่อนั้น	ทะแนวเนื้ออาวพวง
ลุงท่านเจ้าลุ่มฟ้า	วอนว่า
ใจแจ้ง แก่นจริง	๑๔๒๐
◎	พอที่	ได้ว่าแล้วเลยขอ	สารจำ	
	แสงยอม	หวังจักพิงเทพา
ประสงค์ธรรมแท้เทียมตาม	เพิงเสถียร คุณหมั้น
คดีโลก	
		บโลกเลี้ยววงชั้น	แงงอน	๑๔๒๑
◎		ไฟโคกใช้ลุงฮีบ	กุนา	
	อันจัก	ปางหลานแห่งส่วนวาย	เมืองบ้าน	
	อันว่า	โสภาเพียงอินทร์เขียน
ควรค่าล้านคำเข้ม	เขมเข่ง
ใช้ประมาณ	๑๔๒๒

<p>◎ ใจ อันจัก ท่อกว่า เมื่อนั้น</p>	<p>คิดแห่งห้องตนเพื่อน ลอนลาพาลอย่าไถน ยังกลัวก้ำกายเฮา ผู้ที่เหง้าผายข้าง</p>	<p>กอยมัว มากแล้ว ชาเจ้า กวนกึ่ง ก็ตาย เกี่ยวเงย</p>	<p>๑๔๒๓</p>
<p>◎ อันจัก</p>	<p>เทียมแทบแท้สองลิ่ง ภูธรผายพานคำ คลับคลาเท้าเถิงเหว ดีแก่ข้าอยู่ด้าว</p>	<p>เสนาหา ยากนอ ต่วนปุ่น ไปหน้า ห้วยตาด ดอยแจ้ง ผ่อดู</p>	<p>๑๔๒๔</p>
<p>◎ ฝูงเขา</p>	<p>สื่อนาถเท้าทุกที่ ชาวภูมอญอยู่ดง เขากี่ปุ่นพอร้อม แลนลื่นจ้อนทั้งไก่อ้</p>	<p>เขาขาม ดาต้อน หลายหาม ของฝาก ไก่อ้ยุง</p>	<p>๑๔๒๕</p>
<p>◎</p>	<p>ขึ้นขึ้นก้องเสียงสาก เขากี่ลงภูสูง ฝูงพางพร้อมชมคติ ลอนเลือกเหล่าฮางข้าง</p>	<p>สาลี ใคร่หุ่ม เห็นเจ้า ดอมยี่ หมื่นไท</p>	<p>๑๔๒๖</p>
<p>◎ เมื่อนั้น</p>	<p>พลพวกพร้อมเถิงที่ ไสวเฮืองหอกดาว พางแปงไว้หลายหลัง บ่สู้ก็หมื่นครั้ง</p>	<p>มะสามขวาง เต็มตั้ง ก้วนใหญ่ ดาไว้ เครื่องแพน</p>	<p>๑๔๒๗</p>
<p>◎</p>	<p>ใหญ่ใหญ่ข้างซัดแทบ ธรรม์อำผาย่างมवल ภูธรท้าวทวนเลย น้ำแผ่ต้องผาล้าน</p>	<p>เทียมเกย เมื่อห้อง ลงอาบ ล้วงผาย</p>	<p>๑๔๒๘</p>
<p>◎ แม่งหนึ่ง</p>	<p>โสมฮาบขึ้นเมื่อเสื่อ สมสมประดับหอกหยาย หุ่มแพงผ่ายดอยแดน ท้าวสู่งซู้ทรวงม้าง</p>	<p>หลบแดง หยั่งด้าง ตันฮอด เกี่ยวเกา</p>	<p>๑๔๒๙</p>

๑	ขึ้นสู่กวันทันจอด ฮมกำเดาเดือดแด ศรีไสแก้วครองเคย น้องพรากเข้าป่าไม้	จำเกย ทิวไให้ สมรมิ่ง ภูเอย มาพี เพื่อนพล	๑๔๓๐
๑	ยังค้อย คิดขิงซ้อนจงจอด ชลธาไหลหลังลง หุ่มแพงข้าคำควร ถามข่าว น้องกำพร้าตรงต้อง	สันอวน บ่เด พุ่มผ้า ง้อมสั่ง แต่ไกล ว่าเนอ	๑๔๓๑
๑	พี้กั คิดคั่งแค้นพันที่ ในทรวงคือฟองไฟ ทวนใดให้หายโทย ฤจ๊ก ให้บอกน้องใจแจ้ง	เสมอตาย อยู่หยม ยำซ้อง พิศवास ได้นั้น เยื้อยฮิน	๑๔๓๒
๑	ประดับสิ่งแก้วถนิมมาศ มณีนิลควรคำคำ เพิงแพงเพียงสองตา ลุงท่านลอนเลือกอ้าง	ทังแสง พันก้อน ต่นพี จริงแล้ว ซูไว้ จำเริญ	๑๔๓๓
๑	คิดสูงท้าวพันที่ กลัวท้อสะเทินทพบ อันหนึ่ง เฮียกชื่อแสงจวงหุ่ม ปางปู่เข้ายาดต้าย	คำแคน หุ่มแกว ลุงฮ้าย ตาแมน มัวมิด เมืองม้าง พ่างจาม	๑๔๓๔
๑	ครันว่า ยอฮั้นชี้เขางัด ญเฮา ไชยสมคามชวดชู อันหนึ่ง แสงดาวเหลื่อมไหลหลิม ลุงท่านเทียนสงวนไว้	ละอาตาว ชิงได้ อากาศ เก็งเมือง	๑๔๓๕
๑	ปางปู่เข้ายาดข้าง ทานพลายเปืองปองเขิน ญเทได้เงินคำ ฮมฮาบแพพลงอ	แมนมาศ คอคำ เขมห้อ สร้อยซ้ง งัดกลัว	๑๔๓๖

<p>๐ เมื่อนั้น</p>	<p>ณึ่งณึ่งนั้นเฮียกชื่อ บินเท็งหิวกล่อมตา นับทอทั้งหลายพร้อม เชื่องแคว่นใช้ถึงท้าว</p>	<p>แสงพราย แมนใบ้ พอชาว ช้าบอก ค้อยแกลง</p>	<p>๑๔๓๗</p>
<p>๐</p>	<p>ที่ท่านครองดอกไม้ หุ้มแพงถวามอบมวล เอ็งญาเอี้ยนชานเออ ประสงค์แห่งห้องเห็นเชื้อ</p>	<p>อันชื่อ โยทิกา ทั้งซ้อง ทั้งแปลบ ทუნทรวง</p>	<p>๑๔๓๘</p>
<p>๐</p>	<p>ทวยดอกไม้คล่องแทบ แองคอนมวลเครื่องดี ล่ำล้าท้าวเซยชม แล้วบอกเจ้าผายเพี้ยน</p>	<p>ทัดผม ดาเมี้ยน ประชิดฟ้าง บับัง</p>	<p>๑๔๓๙</p>
<p>๐ เขาก็ พลอยจึง</p>	<p>เถิงที่ห้วยเหวดตาด เส็งคำควรเคียดใจ ฝืนมาข้ามวังทอง เมินมุงไม้หลายชั้น</p>	<p>พลัดคืน ก็แล้ว จงกลัน เถิงท่ง ชั่วไกล</p>	<p>๑๔๔๐</p>
<p>๐ ขอพื้ แต่นั้น</p>	<p>ให้ส่งสร้อยสมสิ่ง การอันมิไซคไชย ปางดำเจ้าดอยสูง เหลือช่วงกว้างแถวคุ่ม</p>	<p>แสนย้า ชนช้าง เถิงยี่ คั่งคน</p>	<p>๑๔๔๑</p>
<p>๐</p>	<p>ประดับแต่งตั้งแถวดี สมสมปลงทาบหาม เขาก็หยายหยังล้อม โยธศท้าวฝูงเหง้า</p>	<p>พางาย ไโเหล่า มะฮามหลวง กากาด ผ่อตู่</p>	<p>๑๔๔๒</p>
<p>๐</p>	<p>มีเครื่องพร้อมถ้วนขนาด ฝูงเขาชาวภูสูง บุญกันแก้วทวนเสียง ข้าขาบเกล้าทูลไหว้</p>	<p>พอพัน สั่งคอน ถวายเจ้า ชานม่วน ที่เซ็ง</p>	<p>๑๔๔๓</p>

๐	พางฮีบข้อแหว่ตัน	ทักหลาน	
มาฤ	เฮ็งโถยคยั้งไท	เถิงข้า ดีฤ	
บัดนี้	ภูธรฮีบขาน	เขาปู่	
	แมนมากเก้ากือฮ้อย	ฮาบลุง	๑๔๔๔
๐	เฮาอยู่ชั้นเชียงเก้า	ชาชาย ฟันตาย	
ลูกก็	จำเขาเขียวภูสูง	เหนี่ยววอน ไปป่าน	
เวนทั้ง	บรรพารพร้อมพลหลาย	มวลมอบ	
เฮาจัก	ไปต่อข้างชิงใต้	ตั้งใจ	๑๔๔๕
๐	ข้านอบนั้วนบบาท	บาหาญ	
ตุ๊ก	ฝนคมใสส่องปลาย	แปลงไว้	
เหยี่ยวว่า	ภูธรท้าวประสงค่นาง	มีมาก ก็ตาย	
เทือนี้ฮู้ว่า	ข้ามเดือนไม้ถึงแท้	ใคร่ครว ก่อนแล้ว	๑๔๔๖
๐	ระดับหมากช่องชั้นขาบ	คำชาว	
	ยอมวลไปสู่พาง	ฝูงเห้ง้า	
	ปุนป็นพร้อมลุงอาว	ถ้วนคู่	
	แล้วเลือกเหล่าฮางข้าง	ฮีบเฮียง	๑๔๔๗
๐	ชะพู่ซ้องกำแจก	เฮียงไห	
	ฮมฮมแถมแพ่งแค	เพ็งน้ำ	
	เดินไปให้หาพวง	พลส่วย	
	ปูลาดล้าเกยกกว้าง	นั้งเมือง	๑๔๔๘
๐	ข้ากล่าวถ้อยเถิงอ่อน	แองคอน	
	ปุนคำครวกล่าวเจือง	จอมไท	
	ภูธรให้หาญพาย	เป็องแกวง	
	มันก็เขิญฮอดดำ	คูนคุ่ม คู่ผี	๑๔๔๙
๐	ทุกแห่งห้องโดยราช	ฮักษา มากิน	
	สุค้อยคูนเป็นดี	ตั้งใจ จงอ้าง	
	โสมศรีสร้อยโสภา	ง้อมม่วน	
ท้าวก็	ละพีไว้ฮามฮ้าง	อยู่วอน ฟันแล้ว	๑๔๕๐

◎	พวงกล่าวแล้วโดยด่วน แองคอนเดินบ่าวชาย โยธาเทียนขุนกวาน ยังท้อค้ายฝูงเหง้า	วางปาน ซัดเข้า กินคู่ ที่ย่า	๑๔๕๑
◎	ปุ่นปู้พร้อมพวงฮ่วม ผั้นกำกอยแต่งดี แองคอนพร้อมสองขา เพ็งเก่อนล้ำเขียช้อย	เฮ็งญา ดูน้ำ อ้ายคว่าง ไซลื้อ	๑๔๕๒
◎	สล่างลั่นฝูงหมู่ เสียงอื้อนันลุ่มเทิง ไทพลอยให้หุ่มแพง ฮามที่พุ่นเห็นหน้า	ทามแสง ทังข้า เซืองถ่าว มากิน ทุ่นทรวง	๑๔๕๓
◎	เจืองก็คำอ่าวซู้ ชาวพวงคิดเดียดแด ประสงค็ใจแจจจยัง คำที่ ลอนว่า ม้างที่เหง้าลุงฮู้	ชลเนตร นองแคง ดอมเจ้า จักคอบ ฮอดคุณ	๑๔๕๔
◎	ค้ายแต่ข้างขอบฟ้า เงินคำมีมั่งมูล อย่าไถนตั้งลวงคอง ฉิบแพ้อะช้อย	เซ็งซืม ทุกไท แสนสร้อย คางยาก เชื้อกาย เทาะนา	๑๔๕๕
◎	แต่นั้น ฝูงเผ่าชำซุมปาก ตูพางยังแสนปลาย พะนิ้วเนื้อเนื้อภูธร ชาปุพันเดินท้าว	หุ่มหัว แต่ฝูง คนตัน ชมชื่น ค้อยเอา	๑๔๕๖
◎	ฮิ่นฮิ่นเทียนโยธา ดูแควนเมาคอบพาง สมสมพร้อมปุ่นกิน จักจากเจ้าเมื่อบ้าน	ทุกขุน ฝูงเหง้า ทุกหมู่ แต่งพล ก่อนแล้ว	๑๔๕๗

◎	ชะพู่หน้าท้าวสูง เฮวฮีบ	ชะพู่หน้าท้าวสูง ปูนกนทนอ๊กเพ็ง แคงคราญพร้อมมะฮามจาม คุดเครื่องถ้วนทั้งม้าว	คืดคาม คำม้าว ถ้วนขนาด มอบพาง	๑๔๕๘
◎	ชื่อว่า	ชวดชวดช้านบนาด เขากี่เส็งตายตาง แมนมवलข้างซิงลุง ผัดกล้าวแผ้วตงจ้อ	เมื่อภู ขี้เจือง ใจกล้า ล่านล้า กิติ จืดมือ	๑๔๕๙
◎		วันค้ำคล้อยลับเมฆ เสียงอ้อคนเล็กลง แองคอนพร้อมหุมแพง ถามข่าวเจ้าสินล้าน	ม้าวแสง คลากว้าน เขือฮีบ คินเถิน เก็งตน แต่เนอ	๑๔๖๐
◎		น้องถิบข้างให้ฮอด โยธาฮันฮีบเติม คอนกัเหลือทรวงดิน เลยลวดข้ามป่าไม้	เขียงเคเรือ กี่ตาย ตามห้าม ดานกระหาย ทิวใหญ่ คินเข้า ช่วงพาง	๑๔๖๑
◎	ท่ที่ว่า เต็มว่า เขือญะยะ	คืดใคร่แก้วกำเนิด เล็งลวงใดก็หากเห็น แหนคำฮ้อนทุกอัน ของฝากข้าเมื่อน้อม	บุญกัน กี่ตาย ผืนผ้า เอากล่าว นอบถวาย พี่เนอ	๑๔๖๒
◎		เมี้ยนสั่งแล้วจัดป่าว คลับคลากรายแก้วของ เล็งเห็นวันเฮืองเหลืออม คอนกัหว้ายหว่างน้ำ	ไปเปื่อง เขี้ยวข้าม หลิมบน บดฮ่ม เถิงท่า เขียงเคเรือ	๑๔๖๓
◎	แต่นั้น	ชะพ่มเขื่องเมินมุง นูเนื้อทรงโสมงาม เทียวทางชั้นเถิงศรี เข้าแทบใกล้ไซฮ้อ	ชานขวาง อยู่คอง คนใช้ สาโรช ข่าวอน	๑๔๖๔

◎	ง่อมชุ้งท้าวดาลทอด สอนสอนใจจำเนียร กรรมได้อ้อเอาทวน ฤาจักทนโศกได้	ทิวกระสัน นงให้ ทางปีก สันนี้ โดยฮ้อน บัสเบย	๑๔๖๕
◎	แต่ว่าสามฮูปน้อง พระกาโยเลยหม่นหมอง ไทเฮฮ้อนผิวผอม เมื่อนั้น คอนเล่าตำนานง่อม	นอนคึก คิงตรอม เหมือนไข้ เหลืองเหล่า ค้อยแถลง	๑๔๖๖
◎	น้องท่านฮ้อนหลายถ่าย การโตโดยหุ่มแพง ชื่อบ่ อันหนึ่ง โยธาห้ามเต็มแสง กลัวไพร่น้อยเดือนท้าว	หนักหนา หากเห็น ทุกถ้วน ฮอยฮอด เฮาแล้ว บ่ยำ	๑๔๖๗
◎	แต่นั้น เพื่อนี่ฮู้ว่า ผัจัก เขื่อนชี่ข้างทังเคียด ทรงคิงผันพานคำ สองแคนล้าอาลัย เชิงแข่งฮ้อนฮอยได้	คินไป เกี่ยวกวน เกาให้ ลำบาก จริงแล้ว ตั้งกัน	๑๔๖๘
◎	เจียมแต่ เมี้ยนปากแล้วขอเหล่า เกลียวความแควนต่วนดอม ไกลเมืองชั้นเชียงเครือ พี่ย่อมค้องดาด้า	ฮีบเฮียง ใจม้าง นอนป่า เจ็ยขวัญ	๑๔๖๙
◎	ค้อมอย่าเหล่าแล้วลวด สอนสอนวันลั่นลง นางจิ่งแจงดูสร้อย ทังแผ่นผ้าผืนค้ำ	เลยแลง ลับฟ้า สังวาล มุกมาศ ค่าเมือง	๑๔๗๐
◎	ดูสะอาดล้ำสิ่งห่แล้ว แคงคราญคุบเครื่องดี ล่ำลาง้อมงามเสลียด ฟุ้งนี้ ลอนเลือกชั้นแฝงเนื้อ	ไหมคำ สมเสื่อ ปุ่นแต่ง ฟี่ไป ว่าเนอ	๑๔๗๑

- ๐
ผู้นี้
จ้อมสูงท้าวตาลโหด
แครงคราญคูปเครื่องเหลื่อง
ล่ำลิ่งจ้อมงามเสลียว
ลอนเลือกชั้นแฝงเนื้อ
- ๐
เทื่อนี้
ถวยแห่งท้าวเอาทุ่น
ทางไกลกอยสูงใจ
นับวันเมี้ยนเมื่อเดือน
การที่ฮ้อนสมเข้า
- ๐ บ่ช่าง
เต็มว่า
เมื่อนั้น
ปานนี้
ได้จวบน้องโดยตั้ง
เล็งดูตายจ่มจริง
แองคอนไหว้เลยลา
น้องท่านถ้าฟังข่าว
- ๐ ก็หาก
เห็นเพศฮ้อนสมคั่ง
ยินบ่มีคำควร
มีวันหม่อมฮามาย
กินโศกแค้นต่างเข้า
- ๐
เมื่อนั้น
เล็งเห็น
ดีแก่
ประดับที่ฮ้อนเฮียมเล่า
แองคอนผันเล็กลา
วันเอียงคล้อยสับเขา
ฟ้าเฝียดช้ายลมต้อง
- ๐
ดีแก่
เดียรดาษไม้กลิ้งเคลื่อน
ข่าลาวาเลยลวงผลู
วอยวอยข้ามเขาแดน
เดือนเชื้อฟ้าไสแจ้ง
- ๐
แองคอน
เลขลวด
เมื่อนั้น
เล็งท่านผู้ก่งพัน
ทวนค่านางค้อยถวย
หอมผืนผ้ามีพัน
ท้าวหอบอุ้มเอาไว้
- ทิวกระสัน
สมเสื่อ
ปูนแต่ง
พีไป ว่าเนอ
- ๐๔๗๒
- ทรวงเหมือน สูปเถิน
เลิงเจ้า
ได้ชวบจริงแล้ว
ห่อนหาย
- ๐๔๗๓
- ปรารถนา ง่ายแล้ว
ปานบ้ำ
แล้วสั่ง
เทพี อยู่แล้ว
- ๐๔๗๔
- โทยตาย ก็แล้ว
สั่งถอง เลิงเจ้า
งองเปล่า
หอดแสง
- ๐๔๗๕
- ทุกอัน หั้นเถิน
ลงห้อง
สุเมรุราช
ฟ่างภู
- ๐๔๗๖
- เดิมดอย
ไปหน้า
ต้นท่ง
ส่องทาง
- ๐๔๗๗
- มนุษย์โลก แนวจอม
ประนมไหว้
คูปเครื่อง
สูงสาว
- ๐๔๗๘

◎ ดูตั้ง	<p>ชูเอื่องถ้อยถามข่าว ศรีพราวพิศเฮงฮม เลิงเลิงเว่นวางวาย เห็นเพศฮ้ายฮอยได้</p>	<p>บาไท เฮฮ้อน งองเปล้า เก็งกัน</p>	๑๔๗๙
◎ ตีแก่	<p>เมี้ยนเล่าแล้วเลยเน่ง ไนทรงคือคู่ควัน ดาราเหลื่อมแฝงภู ฟ้าเพียดฮ้อนดาวข้าง</p>	<p>นิทรา ฮมฮ้อน ไกล้ฮุ้ง งวากเงย</p>	๑๔๗๐
◎ ฟังยิน	<p>ฟุงฟุงพร้อมฟานตื่น ยุงทองเลยส่งเสียง ภูธรท้าวทรงโสม ค้อนเฮงหม่องเดินตั้ง</p>	<p>เต็มดง ฮุนก้อง ลูกนึ่ง แตงคริว</p>	๑๔๗๑
◎	<p>ญั่งญั่งเหลื่อมไฟเชื้อ พะนิ้วเหมือยหมอกนาย พางเดินต่องตีgun วันเชื้อฮ้อนเชื้อขึ้น</p>	<p>เฮืองคี นงฮ้อน ไปปาว ขอบเขา</p>	๑๔๗๒
◎	<p>ค้วค้วข้าหลายหมื่น พายไซนเฮวเฮงเชิง ไสวข้ามภูสูง พลพวกฟ้องลีล้าย</p>	<p>ปุ่นไป ข้าหย้อง แสนง่อน หลังตาม</p>	๑๔๗๓
◎	<p>หมักหมอนหน้าท้าวสูง โสมงามเลยเล็กปุ่น ผานผานเหลื่อมแพนแดง ค้ายสำข้าหุมเจ้า</p>	<p>ฮักแคง ไปหน้า เดียรดาษ ขึ้นชม</p>	๑๔๗๔
◎ ตีแก่	<p>ชาดชาดข้างหย้องย่าง ฮมฮมฝูงพวกตาม พระพายเผลียงไม้ใบปลิว นกเฮงฮ้องเสียงแป้</p>	<p>ข้าเพียง เต็มแล้ เปลื้องลวง แปลกกลาง</p>	๑๔๗๕

◎	สุรย์สว่างฟ้าปงเที่ยง
โสมงามคิดสูงนาง
ทวนไกลด้าวอรัญญา
เมินมุงไม้ใบซ้อง	โลกา
ในห้อย
ยาวโยชน์)
กึ่งเกียง	๑๔๘๖	
◎	แสนโกฏิตั้งบังอ่อน
คะนิงเขียงเครือเก็งดิน
มือผันผ้าบายตม
หนักหน่วงท้าวทรวงท้อ	สุดสวาย
แดนห้อย
ดุกลั่น
ใช้ทาม	๑๔๘๗	
◎	แปรป็นหน้าหลังล่า
ชลธาไหลหลังหลาม
ถวายใจแจ่งวิญญาณ
เป็นดั่งมาฟางซัน	สุดดิน
เหลือกลั่น
ยังสูป เขียมแล้ว
เฮียงน้อง แม่งหาย	๑๔๘๘	
◎	เท่าบ่
เลิงเลิง
อันนี้ ฮู้ว่า	ได้ลูปเนื้อเกลี้ยงเก็ง
เหมือนสายใจอยู่จริง
เวโรฮ้อนสมเปียน
เทียวท่องฝ้ายลุ่มฟ้า	พระกาโย
จำหน้า
เบื่องบาป อวนแล้ว
หลายมือ เญียะวอน	๑๔๘๙
◎	ผ่อดู
ดีแก่
เล็งเห็น
เขานั้น	ทุกตาบห้วยเหลืองเหล่า
ฮอนฮอนวันลั่นแสง
ดอยหลามล้อมเขาเขียว
เสียด้วยเจ้าลุ่มฟ้า	ไฟลาม ฟันเขอ
สุรย์เคร้า
อ้ายก่า
มีฆ้อง คู่เงิน	๑๔๙๐
◎	สูงค์้าถ้อยใจฮ้อ
เลยแพนถึงท่าทอง
ผาอกว้านเสาสุง
ประดับซู้ล้าแปงฮู้	เฮียงญา
ฮิมน้ำ
กว้างฮาบ
แวดระวัง	๑๔๙๑	
◎	ผ่อเห็น	ทุกตาบถ้องแถวตูป
ชาวคอยฮังฮีบดี
พลเมืองเมี้ยนมามวล
ค้อนโคตฆ้องเสียงห้า	ตองวงวน ฟันเขอ
ดาต้อน
พร้อมฮอด
เฮียงยาม	๑๔๙๒

◎	เจ้าจอดข้างลงอาบ ทรงโสมงามออกมา แองคอนเข้าเมื่อใน ฝูงพวกพ้องปูนตั้ง	เอาแสง เถิงห้อง ลดม่าน แต่งเพา	๑๔๙๓	
◎	ผ่อเห็น ดีแก่ เจียมแต่	ผ่านผ่านน้ำล้นตาด ฟองเกาตกแค่หิน ไกลนางแท้ทวนเห็น มีที่ไม้เพื่อยพื่อน	ผาขวาง พุ่นเยอ هنگก้อน หลายหลาก ลมเกี้ยว กิ่งเกียง	๑๔๙๔
◎		เล็งฟากฟ้าคือนาค กลางตัวแปรมายเมียง ชะพินพร้อมคชสิงห์ บางเคียนค้ายปูนตั้ง	ลายวัลย์ เมินซ้าย สั้นย่าง กินรอน	๑๔๙๕
◎		ต่างต่างตั้งถ้อยถี่ เหลียวอนทางผ่อไกล พลอยเผื่อผั้นคือหงส์ มีที่เสียงสุบข้าง	โสมเสื่อ กอยม้าง สวานปีก แฝงเฝ้า ฝ่ายเหนือ	๑๔๙๖
◎	แม่งหนึ่ง ดีแก่	ลมสวาดฟ้าฟัดฟีก ทินกรสองสุบเสื่อ เล็งภายก้าอีสาน ฟ้าเผียดกั้งเดิมล้าน	เพื่อนหาย สิงห์ข้าง ศุกราช หมื่นหลิม	๑๔๙๗
◎	เล่งแต่	สะพาดพ้อมคือวาด อรทิมบดเมื่อเหย็น ตีนดอยข้างเขาสูง พลพวกพ้องคนเท้า	วันจัน หยายถ้อง สุดต่ำ คั้งมะฮาม	๑๔๙๘
◎	เมื่อนั้น	ข้าก้าเจ้าดอยง่อน ปงหลายหามแต่งปูน นับมวลพร้อมกวางฟาน ประดับเครื่องฮ้อยฮอมเหล่า	เถิงหลาน เป็นถ้อง แลนลั่น ฮีบเฮียง	๑๔๙๙

◎	ท้าวปิ่นหน้าเมินผ่อ ปางเดินเสียงสังค้อน นรินทร์แก้วบุญกัน เมี้ยนชูชั้นเทไว้	ทูกอัน เคยไหว้ ชานชอบ มากมวล	๑๕๐๐
◎	ข้านอบนิวเลยเล็ก ผลควรมาฮอดตุ เมื่อนั้น บาเจืองเจ้าจอมคุณ แหนชอบช้อยชมต้าน	ประนมเนื่อง ฝูงช้อย คะนิงฮอด แตงาม	๑๕๐๑
◎	บัดนี้ ลูงซุ่มซ้าคิดจอด สมคามกวนสู่เซียง โยธาเปื่องพลหาญ เล็กทุ่มช้อนเซียงล้าน	จงหลาน ฮมฮ้อน ท้าวกว่า ล้วงผั้น	๑๕๐๒
◎	อ้ายกำตั้งเทิงท่า พลายมันมีหมื่นสาร แองกาเจ้าคำวัง ผัดกล่าवलันเอาอัว	เซียงสา ตัวตัน นพราช อ่อนอาม	๑๕๐๓
◎	แมนัก ลုပ် ทุงยาบเหลื่อมเหลือท่ง ยอสมคามเคียดชู วางโสมแก้วสองศรี สู่งคำอ้างถึงท้าว	เงินยาง ชิงม้าง เสียง่าย ที่เซ็ง	๑๕๐๔
◎	ซ้าก่ายช้อยแซชอบ เฮ็งโญยินขึ้นหัว ขอชั้นเข้มพานคำ เสียงเสียบฮ้านหลายถ้าน	ชมชาน หุมต้าน ชองหมาก สู่ฟาง	๑๕๐๕
◎	สูแสงเทียวเมื่อ มันัก ผิจัก เจ้าปิ่นหน้าแปรปาก เมืองเงินยางตั้งฤ คิดควรฮู้ฮับความ ตั้งแตงใช้ครวมื้อ	ปุนถาม ไกลใกล้ นั้นอยู่ แวนชอบ ฮอดลูง ท่านแล้ว	๑๕๐๖

๑	เท่าว่า เท่าไป	เขาชอบชั้นเมินมั่ง ประมาณสูงชีวิต ลงมาพูนขุนแก้ว อ้อมแกงซ้ายเบื้องฝ้าย	เชียงสา ดอยน้อย ท้าวกว่า ภูเมิน पीตาย	๑๕๐๗
๑		สูงคำเข้หม่ากว่า เลินเลินพลายแกว่งกระดิง ลุงก็แขงเชียงชั้น ฝูงพวกพ้องคะนิงเจ้า	ระวังเวียง ดั่งก้อง เงินยาง ยุคราช อยู่คอง	๑๕๐๘
๑	อันนี้ เหยียบ บัดนี้	เข้ังว่าพระราชสู้แพงพี วางนาคองแห่งหลัง จอมใจท้าวทรงพล ตูป่าวเบื้องลุ่มฟ้า	คือตน เหลือถ้ำ เพียงไฟ แท้แล้ว พืงหม้อม หงวมเหงา	๑๕๐๙
๑	เพื่อนี้ กางว่า แต่นั้น	คือคูนน้ำใจใคร่ หายบรรเทาโทษลุง ปุนดาตั้งไหแคะ แล้วกล่าวเจ้าธรรมอ้าง	กษะรา เลยล้าง เพ็งแพง ลูกจอม	๑๕๑๐
๑	ตุ๊ก	ย่องย่องนิ้วส้วยแกว่ง ผายเสียงหอมสอดผี ทานดาวต้องสมคาม ด้าพ่อเชื้อคูนคุ่ม	ไกวปาน สว่างเสื่อ กวนแก่ อย่าไล ลูกเนอ	๑๕๑๑
๑	ฉิวว่า ยูท่าง บัดนี้	สบสาบแพ้แมนแป ฝูงแกวเข้งซ่าไกล เทเมืองได้สินคราญ พลัดพีเจ้าแพงล้าน	ชนะเปื่อง เมื่อใด กอยหย่าน สร้อยมาศ ชูดชม	๑๕๑๒
๑	เมื่อนั้น เทพา ตุ๊ก	พระราชเมี้ยนคำว้า ทั้งอินทร์พรหมที่เฮา หลอนลุยเข้าเงินยาง ลุงกล่าวไว้เข้ียงล้าน	แวนวอน แสงไหว ทานใหญ่ บอกบน	๑๕๑๓

๑	ผัดว่า	ซ้ำใส่ท้าวเทพ
สมภารเพ็งผ่อผล
เมืองหลังชั้นมาดา
คุณพี่ป่าเอออ้าง	ป็นนาง
ผายกว้าง
พร้อมพี่ กุพูน
เก็งตน	๑๕๑๔
๑	บัดนี้
เขาจัก
ได้ว่า	ใกล้ฮอดต้องท้าวที่
ชนชิ่งนางลูกลุง
เสียนแพนล้อมระวังเวียง
คลาจากบ้านโดยฮ้อน	หุนบัง
แพงล้าน
รัตนราช
ฮีบมา นี้แล้ว	๑๕๑๕
๑	พอที่	ผัดขาดแญวันกำ
โยงโยธาเกื่อนแสง
พานคำได้เซยชม
เฮวฮีบคุ่มคุณป่า	กวนพล
ฮุ่มซ้ำ
กลางหมู่ วันใด
มิ่งแมน เทียวเถิน	๑๕๑๖
๑		เมียนฮยาแล้วประดับคู่
แจนแจนจัดแจกปูน
ภูธรท้าวทวยกำ
ฝูงล่าแห่งำพวงพัน	ฝูงนาย
ป็นเหล่า
ค้อมก่อง
ฮ่วมหลาน	๑๕๑๗
๑		ย่องย่องนิ้วส้วยส่อง
โสมคราญงามเก็งอินทร์
บาเจืองให้หาพาง
ซ้ำบปลั่งประนมไหว	ถนิมเฮือง
เอาตั้ง
อ้ายง่า
ส่งเสียง	๑๕๑๘
๑	ฝูงเขา	เบื่องล่าพ้องโยเทศ
ชาวเขียงเคเรือเกื่อนคาน
ญนญนเบื่องบวยคำ
ผ่อตูลูฮุยส่งคล้อย	ทุกขุน
เฉื่อยฮ้อย
แถมแพ่ง
ควงฟ้า เมื่อวอน	๑๕๑๙
๑		ชู่แห่งพร้อมกวนเกิบ
อรชรเสียงหมู่พาง
ประนมมือแล้วเสยเอา
ซ้ำขาบเกล้าทูลท้าว	กินเมา
พันเหล่า
ได้ด้วน
เลิกถอย	๑๕๒๐

๑	ทะเล่านเมี้ยนนบั้ง ดีแก่ เมื่อนั้น	ลมขอยพัดกิ่งจวง เอ็งโงผู้ศึคคาม คุบเครื่องพร้อมกองม้าว	โนมะฮาม ตั้งห้า คะนิงมาก หน่วยแดง	๑๕๒๑
๑	เฮาจัก	ผ้าหลากเหลื่อมหลายลิ่ง คุนพางเป็นเชื่อนแข็ง หาญพายเมี้ยนเทลง ข้าขาบท้าวทูลไหว้	ลัฟเพ หัวหน้า เลขกล่าว ส่งพร	๑๕๒๒
๑	อรชร บางพ่อง	ชะพ่มพร้อมฝูงบ่าว ชาวดอยสูงสั่งหลาน ตุ้จักปูนกันลั่น ยังอยู่เฝ้าเชียงล้าน	หุมงัน เมื่อบ้าน คนดี เดินก่อน บ่คลา พุ้นตาย	๑๕๒๓
๑	เมื่อนั้น เขากี้ บาก็	หมักหม่อนหน้าท้าวขอบ วันทาเลยเล็กมवल คะนิงใจแจ้จรงนาง คิดพี่ผู้ศึคค้อม	ชานพาง เมื่อพร้อม เอื้ออ่าว คั่งทรวง	๑๕๒๔
๑	เล็งเห็น ฟังยิน	ลมท่าวลิ่มแถวป่า มาลาเสียนดอกดวง วอนวอนด้าวดอยสูง ฝูงพวคน้อยเฮียงเข้า	ปงวอน โฮยเข้า เปิดป่อง พ่างเพา	๑๕๒๕
๑		กาก่องเนื้อทวยใส่ ทนสะแดเหงาค่อยกิน ธรรม์อำเอื่อนทั้งตรอม น้ำลูนนิ้วมือล้าง	ทะไลคำ ปานก้าง ติงสวาท ลวดนอน	๑๕๒๖
๑	แม้งหนึ่ง	เหมือยหยาดข้อยอำแผ่น อัมพรสุนส่งเสียง วาโยเปื่องไกวหนัน ฟ้าอำฮ้องโดยน่อง	อุทัย ตั้งก้อง โนป่า ค่อยคลา	๑๕๒๗

๐	ฝนสว่าถัมแถวเถื่อน	บาดาล	
ฮอยที่	เทพาแถมจุ่มตา	เต็มให้	
	ลมพานเพียงหิวโพย	พิศवास	
ผ่อดู	ฟ้าหลังเหลื่อมคือไต้	เทพยวง	๑๕๒๘
๐	เสด็จขาดเมี้ยนใส่อง	วาตา	
	ชะลอนดาวเหือดวง	เดือนแจ้ง	
เมื่อนั้น	บาคราญฮ้างฮามนาง	นงแปลบ	
	คิดสูงชั้นอนแล้ง	ลวดฝัน	๑๕๒๙
๐	เหมือนดั่ง	ประชิดชม	
	ชะแลบเนื้อเพิงที่	แสงต้าน	
	ศรีไสสันดั่งเลิง	เกากอด	
	ทรงคิงเปื่องแขนกลม	เก็งตน	๑๕๓๐
	เหมือนฮูปแก้วแพงล้าน		
๐	มือสอดอุ้มเอาแทบ	เทียมชม	
	ประมาณพอดำบน	กอยฝัน	
	ไสยาเขื่อนสมเพิง	ชุกตื่น	
	ทรวงวูขึ้นกระหายฮ้อน	เกี้ยวเกา	๑๕๓๑
๐	เยื่อนยี่นนิ้วชมแผ่น	ผืนแดง	
	สมกำเดาเดียดแด	หิวให้	
	ผืนแดงชูไชยชม	ลูกนัง	
ดีแก่	เดือนส่องไม้ฟานโป้ง	ฮ้างดง	๑๕๓๒
๐	ญั่งญั่งพร้อมพลพวก	ปุ่นคร้ว	
	ทางดำปงป่าวกัน	กวนห้าง	
เล็งเห็น	สุรย์เฮืองขึ้นบัวร์พา	แจ้งส่อง	
	ความญ่เกี้ยวข้างฟุมน้ำ	ออกมา	๑๕๓๓
๐	ญ่องญ่องนิ้วเจ้ายี่	ยินวอน	
	พังพลายเคียนคาดตา	เฮียงฮ้าน	
	เฮ็งโญูเขื่อนเสวยทอน	ทังฮ้อย	
	คิดพีเจ้าลินล้าน	ไช้ประมาณ	๑๕๓๔

◎	อรมู่เนื้อแห้งฮู้ย บาคราณยยกย่างทวน ไสวแล้แพนเมือง ญั่งญั่งต่างเมื่อหน้า	ผอมเหลืออง เถิงซ้าง ย้ายออก ล้วงทาง	๑๕๓๕	
◎	ชว่าชว่าข้ามเขาชอบ ภูธรจงจดนาง สมสมฮ้อนเวทนา ไกล้ที่ต๋องพลล่าน	บรรพตา ในห้อง น่านสว่าง เยื้อะวอน	๑๕๓๖	
◎	ผ่อเห็น เจียมแต่	พปร่างพปร่างเหลื่อมสุรย์ส่อง ซอนซอนพลายแกว่งกระดิง มาไกลซู้ซ่มผีน น้องหากฮ้างฮามแล้ง	อุทัย พุ่นเขอ ดั่งก้อง ผ้าขนาด ต่างตน	๑๕๓๗
◎	เมื่อนั้น	ภูวานาถเนื้อเทเวศ ชลธาไหลลั่งลง อุนละโทแท้คือควัน ไกลพีเพี้ยิงดินฟ้า	วอนกระสัน เหลือผ้า สมชลาก ต่างหลิม	๑๕๓๘
◎	พอจัก เหมือนดั่ง ทุกท่วย	ตูดั่งน้องลำบาก ลิมวิญญาณเยื้อะเขย โสมแพงแท้ทั้งตน ไต้ลุ่มฟ้ามีแท้	โไฮยแสง ซัดไกล้ เปลื้องเปล่า แต่กู แลนอ	๑๕๓๙
◎	เหยียวบ่	ภาคหนึ่งฮ้อนโดยเล่า สองประการตูดั่งมี ทันเทียมเนื้องเขาว่า สังหากแข่งแถมฮ้อน	กลางผีน จริงแจ้ง เจียรจาก เกิดกวน	๑๕๔๐
◎	แต่นั้น ฟังยิน	พันปากกว้างเขามาศ ปึกษีสวานส่งเสียง ล่ำล่ำป้อนผิวเมีย บางเฮ่งฮ้องเหยียวไม้	ดอยคำ ดั่งก้อง มีคู่ ม่วนดง	๑๕๔๑

© บางพ่อง ลางตัว อันนี้คือตั้ง	ยังอยู่ช้อนเป็องปึก ยังพลอยหลงเผ่าเดียว อวนจอมเจ้าเจียรสม เห็นฮ่างฮ้ายคือน้อง	เขยชม ก็มี เดินฝ้าย นีราศ จริงแล้ว ปีกนาง	๑๕๔๒
© ดีแก่ แต่นั้น	เลยลวดข้ามห้วยตาด บงชายเฮียงฮ่มบัง พังพลายขึ้นภูเมิน พลพวกพ่องหุมเจ้า	เดินผลู ใบซ้อง เมืองอน ชื่นชม	๑๕๔๓

ดาวดวงพาศมความงามของเมืองเงินยาง

◎	ผ่อเห็น ที่นั่น	ลำท่อนท้าวเชียงใหม่ สมสมปลงเครื่องเครา ปางแปลงไว้หลายหลัง ความญ่เกี่ยวข้องเทียมเท่า	เงินยาง พุ่นญอ ทันกว้าง ก้วนจอด แทบเกย	๑๕๔๔
◎	บาก็	เยื่อนย่างขึ้นทั้งฮ้อย ผายคิงเลขอาบสี ภูธรไต้แพงเมือง ประดับม่านกั้งกางห้อง	หาแสง สร้งน้ำ คืดพี แห่งเพียง	๑๕๔๕
◎	เมื่อนั้น ทันที	ทุกที่เทียนโยธศ แกวแกวเสียงอวพวง ฮวานฮวานเหลื่อมทุงทอง บัฐก็หลั่นครั่ง	มามวล ค้อยแหน ผายเผียน ท้าวกว่า เขาแล้ว เฮื่องเฮื่อ พอแสน	๑๕๔๖
◎	ทันที ทันที	ฮัวอดอ้อมตีนท่า ระงมคนคั้งแพน แคมสะพังพุ่นกวานแก แพนช้อช้องหลายลั่น	หุนบั้ง เขาแล้ว พั่นถ้อย ผู้เผือก เขาแล้ว ฮาบเฮียง	๑๕๔๗
◎	ทันที	เบื่องฝ้ายช้ายผู้เผือก ไสวเต็มท่งเพียง แคมคูข้างหนองตรง ม้ามากเค้าหลายฮ้อย	แมนฟอง เขาแล้ว พั่นถ้อย ตีนท่ง คั้งมา	๑๕๔๘
◎	ที่นั่น มันจัต ลูกก็	หลายกว่าสร้างยอดน้ำ แยงเขียงสากล่าวจ ชินแข็งให้เผื่อไป ทั้งว่าเลิกบ่มัว	นพราช เเฮือนหิน เอาอัว บนบอก ก็แล้ว เมืองลั่น ทุมนอง	๑๕๔๙

◎	เบื่องชอกช้ายชั้นชื้อ
ลัวพอนประดับญาบทอง
สมสมย้ายยอกง
ผัดกล่าวม้างลุงเจ้า	แมนสม เขาแล้ว
บังข้าง
ไกวแกว่ง
แจกเท	๑๕๕๐
◎
เขาก็
อันนี้
มาจัก	ทุกแห่งล้วนลั่นเล่ง
เทพลามากมवल
พอยังให้เฮ็งโญ
แหนฝ้ายชั้นเขียงลั่น	คนเข็ง
มีถ้วน
ฮู้ฮ้าง เขาตาย
แห่งลูง ท่านเดิน	๑๕๕๑
◎
ทันที
ที่นั่น	พรั่งพรั่งเหลื่อมโสงราช
กะทางสูงส่องวัน
ธรรมยำให้เฮ็งโญ
ฝาฮูปต้องลายเล้ม	มุงคำ
แวนเข้ม
ยศมาก นอนแล้ว
ลวดงาม	๑๕๕๒
◎	ชะพ่มพร้อมเนืองนาค
กะทางไฟตามตี้มผล
ผายผายเหลื่อมโคมคำ
ประดับหิงแล้วลุงเจ้า	ลายโคม
ผายกว้าง
แก้วคู่
จิงสลอง	๑๕๕๓
◎
อันว่า	ชะพุงพั้นหอรราช
สองศรียศยอดนาง
เล็งไกลลั่นเหลือตา
ฝูงช่างชั้นลายล้วน	เขียงสา
เนาหั้น
เต็มผ่อ
ดอกดวง	๑๕๕๔
◎
ลือเกียรติ
ว่าเฮา	ติดต่อไม้คอคืบ
ในนครขวางข้าวมา
ทำสกรรจ์เข้าเมื่อเมือง
หลิงล่าแท้ตาพลั้ง	ลายวัลย์
มีแท้
เหลื่อมฮุง
พาดแสง	๑๕๕๕
◎
มีตั้ง	เต็มพุงพั้นเขียงแท่น
ลุงปูนแปงใส่สา
เงินคำลั่นญื่อยกอง
เผื่อผู้ขัวแหนท้าว	สวนทอง
สินสร้อย
ไว่ล่าง
ที่เมือง พุนแล้ว	๑๕๕๖

◎ ที่นั่น	เบื่องฟางชั้นเขียงเฮื่อ มุงเงินเฮื่องเฮื่อหลัง มณีโชติแก้วเพ็งพัน ลอนเลือกล้ำควรรล้น	หอขวัญ หลายล้ำ ฮืดเฮ็ง ลูกงาม	๑๕๕๗
◎ ท้อจัก คิดว่า	แสงเปล่งเข้มคือคู่ สมภารคามค่าไค หาแนวเขื่อตระกูลตน ได้ตั้งนั้นลุงเจ้า	ดารา เทียมแท้ เดินแต่ง จิงทัน	๑๕๕๘
◎ ผ่อดู เขาก็	แพ่งแพ่งเหลื่อมหอมมาศ เขียงเครือวัลย์ลวดลาย ฝนหินล้วนเลียนตา ลุงท่านแผ้วลุ่มฟ้า	มุกสม คูปแก้ว แป้นทอง เดิมชั้น ชั่วบุสม	๑๕๕๙
◎ อยู่ที่	ตัดป่องต่องประชิดฮูป กะทางกรกลมกล่อมคำ ดูเฮื่องชั้นเขียงฮิง ฮุ่งคำเข้าตามใต้	คชสิงห์ คูปแก้ว พระธาตุ รูปเทียน	๑๕๖๐
◎	สมณาสู้ไซศาสตร์ ลือเกียรติ์ตักต่างเขียง ผานผานเหลื่อมมณีวรรณ ชะพ่มพร้าวเขียวช้อง	แปลธรรม เข็งท้าว เขียงเทศ ขึ้นบาน	๑๕๖๑
◎ แห่งหัน ดีแก่	พิเศษสร้างสวนใหญ่ หญิงชายสาวบ่าวเขย อำพาพรวัวแกมตาล เมืองปองเพ้านน้อย	อุทยาน ชมเฮ้า ตั้งกาบ ท่งทอง	๑๕๖๒
◎ เห็นที่ เสียชื่อ	ญาบญาบเหลื่อมทุงแกว่ง เขียงฟองวังหมู่สง ทิวทิวกว้างสุดผอม พอชวบเข้าฤดูฟ้า	ไกวปลิว ญะยผ้า ผายฮาบ แจกทาน	๑๕๖๓

◎	ลุงท่าน คือว่า ไผ่ ท้าวซิ้ม	ฮู้ชอบด้วยโสภาพ เพ็งสมภารผ่อไกล นินทาแก้ทานสิน เจ้าตัวข้างชมแพ่ง	ธรรมดา กอยสร้าง สั่งผะมาท คองคดี	๑๕๖๔
◎	เคียดที่ ทันที	แถวเปียดเบื่องแมนมาก โผยสิงฮียึกบกวน ญนญนพุ่นเชียงบาน ล่วนตัวสร้อยเสียนไว้	มาประจัญ เกาฮ้อน ท้าวหนุ่ม กาตคอง	๑๕๖๕
◎	พอเมื่อ เซ็งซิ้ม	เหลือแห่งห้องไว้ลุ่ม หลายหลังมุงแผ่นทอง วันเฮืองขึ้นไชแสง เจ้าลุ่มฟ้าลือเล็ม	เสียนถัน ตางผ้า สุริเยศ ข้าวขาม	๑๕๖๖
◎	ซื่อบ เขาก เทือน เผื่อจัก	นักเผตฮ้ายทวนโทษ ทวนสมคามตี่มชน ฮู้ว่าเฮ็งโญเนื้อ มหาคุณ ซ้ากล่าวซันนครกว้าง	ริชยา ซิงม้าง คือเนตร จริงแล้ว ช่วงครอง ก่อนแล้ว	๑๕๖๗
◎	ว่าเฮา ซื่อจัก	ยังฝ้ายค้ายซันนอก ทำเปื่องยูน่งปอง ตาจริงแจ้งย้งมวล ซ้อยกล่าวเจ้าทองล้าน	เฮียงสา เป็นเจ้า มีมาก นักแล้ว แต่ประมาณ	๑๕๖๘

ทำวสูงส่งคนไปบอกลุง

๑	เมื่อนั้น	ทำวสูงผู้เงื่อนถ้อยไขพากย์ สานสานเสียงสิ่งเมือง อวพวงพร้อมหาญพาย ฝูงเผ่าน้องเงี้ยช้อย	ปีปาย ทุกพ้อง อ้ายคว่าง ชูชุน	๑๕๖๙
๑	เพิงที่ เขาก็ ปานนี้	ต้านฮ่างซ้อแซขอบ ปูนคำเฮวฮอดลุง ถวิลใจแจจงพอ ลุงซิมเจ้าลุ่มฟ้า คองทำว	ชมยิน ทั้งป่า ดีไป อันกล่าว อยุ่งอง ซ่ามแล้ว	๑๕๗๐
๑	เมื่อนั้น ดีแก่	ควรชอบใช้ถามข่าว อรชรสุรย์ส่องลง เดือนใสแจจงดารา พระบาทต้านเสียงกล้า	เฮ็งญา ก่อนเดิน ลับฟ้า เฮืองสว่าง กล่าวเฮือง	๑๕๗๑
๑	ทั้งเขา บัดนี้	ชะพู่พันพวงคว่าง ชาวภูสูงแคว้นเทียว หลานก็เฝือใจแจจจริงเพียง เจ้าถอดม้าวจุมลั่น	แควนเมื่อ ก่อนเดิน เถิงทำว พอไผ่ ลูกมณี	๑๕๗๒
๑	เขาก็	คิดฮ่อฮ้อนเฮวฮีบ กายศิริหมื่นดอย มาถึงด้าวภูเมิน ผัดผ้าเข้าเขียงลั่น	จัดพล ดงล้าน มือเต่า ฮ่วมมาย ว่าเนอ	๑๕๗๓
๑	ผายคำ แต่นั้น	ประดับเล่าแล้วถามข่าว เถิงสองศรียอดนาง ประนมมือเมี้ยนเลขลา ค้ายบ่าวซ้าอ้ายง่า	เฮ็งญา ทั้งป่า ภูนาถ อวานทาง	๑๕๗๔

◎	แม้งหนึ่ง ดีแก่	ข้ามท่งกว้างเดียรดาษ เฮื่องเฮื่องไฟส่องนา ชะพินตั้งแถวถัน	เวียงแกว นงกว้าง ล้อมฮอบ	
	ดูที่	เว้นปได้พวงพัน	ฮ้าเพ็ง	๑๕๗๕
◎	สูแสง ซ้ากั	ถอดมอบให้ฝูงหมู่ เทียวไปมาตั้งฤ พเนจรเข้าจวนจำ พลเพื่อนเฝ้าแฝงไกล	ปางอวน เขี้ยวเข้า ฮั่วอาชญ์ แทบทาง	๑๕๗๖
◎	อ้ายคว่าง แกวกั ที่นั่น	ถอดดาบกล้ากอยลอบ เลี่ยนแพนหางอยู่หยาย ทางฮอมเท้าตีนเวียง เบื่องท่านเจ้าลุ่มฟ้า	ลักปลอม หยั่งขว้าง พระราช ให้บ่าว ฮักษา	๑๕๗๗
◎	เขากั เขาว่า	ฝูงเผ่าเข้าปางขนาด เห็นแกวยังไปนอน นำทางเว้นแวนไกล เบื่องท่านเจ้าเมืองล้าน	ซัดจำ นงต้าน แกวตีน ออกระวัง	๑๕๗๘
◎	เขากั	ฮั้นฮั้นท้วงเลยไล่ กะซังแคมคู่ออยกาง ฤมั้นผู้ใจหาญ เง็ดดาบกล้าพินลัม	คุงเวียง ดาวถ้ำ อ้ายควาง ล่าวสาม	๑๕๗๙
◎	แกวกัฮู้ว่า เขากั พวงจิ่ง	เบื่องต่างท้าวทวนช้อย ละอามีอเลขบ่ตาม เอนเสียงให้ไขตุ ฝูงบ่าวเจ้าเมืองล้าน	ชนพลาย หยุดหย้าน แควนด่วน ลวดไซ	๑๕๘๐
◎	แม้งหนึ่ง	ทะล่วนเข้าตูใหญ่ ญนญนยอฮั้นไฟ ฤมั้นผู้ต่างคิง เถิงแทบชั้นเชียงล้าน	เงินยาง ทุกด้าน ท้าวสุ่ง แท้แล้ว ที่เซ็ง	๑๕๘๑

<p>◎ ดีแก่</p>	<p>ฟุ้งฟุ้งเข้าตูใหญ่ เอ็งโง้งยังแท่นทอง ชาววงพันอวนทาง เทียนส่องทำโองฮ้าน</p>	<p>เงินยาง คนเฝ้า ท้าวคว่าง ลุ่มเทิง</p>	<p>๑๕๙๒</p>
<p>◎ แต่นั้น</p>	<p>พวงย่างขึ้นเถิงที่ โยธาเนืองอยู่คอง แปงโองเมี้ยนทางปูน แล้วฮอดใกล้ประนมนิ้ว</p>	<p>เดินขวาง คนใช้ ปู้สาด นอบถวาย</p>	<p>๑๕๙๓</p>
<p>◎</p>	<p>หลานนาคเนื้อพงศ์แก่น ทวนพลายเมินมุงเมือง จำตูฮ้อยदनเขียว คิดออกพีเอาอ้าง</p>	<p>ตระกูลตน ท่านนั้น เซาซ้าง ถามข่าว เก็งตน</p>	<p>๑๕๙๔</p>
<p>◎ บัดนี้ พลเพื่อน</p>	<p>ค้ำค้ำน้ำหน้าซี้ม สาผลควรค้อยมา ลุงก็ฮ้อมอกกลันเลขมัว ล้อมชูชั้นเขียงล้าน</p>	<p>เซ็งตก เถิงหัน ดีฤ มิสว้าง ลวดเหงา</p>	<p>๑๕๙๕</p>
<p>◎ เพื่อนี้ ลุงนี้ คือตั้ง</p>	<p>ชอบอ่อนท้าวธรรม์เอก กางว่าหายบรรเทา โทษลุง เป็นตั้งปลาหิวแห่งชลธิ เจ้าลุ่มฟ้านองน้ำ</p>	<p>ภูธร ยี่งแล้ว ทังป้า เขินขาด โสจรสรง</p>	<p>๑๕๙๖</p>
<p>◎ เพื่อนี้ เป็นตั้ง</p>	<p>อุบาทว์เบื่องเปียนถึก เนียนเนียนจาดอดหลาน มหาคุณฮู้ฮักลุง อินทร์อยู่ฟ้าลงล้าง</p>	<p>เถิงลุง เหลื่ออ้าง เลขฮอด โทษเมือง</p>	<p>๑๕๙๗</p>
<p>◎ อันนี้</p>	<p>ยังถอดม้าวกองแจก เสียงมณีเฮื่องเฮียบจร พอดวายให้เฮ็งโง ท้าวซี้มเจ้าเขียงล้าน</p>	<p>ประดับลาย จุมเข้า ฮู้ฮ้าง ชอบชาน</p>	<p>๑๕๙๘</p>

◎	พรางพรางเหลื่อมถนิมมาศ
ภูบาลสบใส่แขน
เพิงแพงเพียงสองตา
คุณอ่อนแก้วกำพรั้า	มุกแสง
ประนมฟ้า
दनออก จริงแล้ว
ลุงเป็อง บ่วง	๑๕๙๙
◎
เส็งดู	ชะพ่มพร้อมขอมหาก
เดินขวางคับคั้งคน
สมสมตั้งโหงวม
น้ำหล่อแล้วกำซ้อง	ขันคำ
ทุกห้อง
เพิงแพง
บอกนาย	๑๕๙๐
◎	อ้ายคว่างเป็องปานแกว่ง
ทุกแดนกอยกล่าวหมาย
ฮักษาพร้อมโดยดอม
ด้าปู่เชื้อเชิญพร้อม	เชิญจอม
สว่างเลื้อ
ภูนาถ
พรั้ากิน	๑๕๙๑
◎ ตู๊ก	ผัดขาดข้างชนกว่า
สมคามเหลือคั้งดิน
คุณหลานเจ้านาคอง
แพ้หมื่นฮ้อยสมข้า	แองกา พุกแล้ว
พันถ้อย
ชนะฮาบ เสวเถิน
ตุ้มแมน	๑๕๙๒
◎ เคียดเพื่อ
เขากี้
บัดนี้	แกวเบียดเบ็องเฮียงใหญ่
ลงพลแพนลวงชู
มหานามเนื้อตางคิง
เป็นกิงเหง้านามซัน	เงินยาง
ชิงเข้า
ลุงออก จริงแล้ว
ไซไกล	๑๕๙๓
◎ หลานจัก
สุญเียะ	เฟื่องทอกกล่าววันกำ
เทพไทสุช้อยชู
ยวงแนนให้โดยใจ
ลุงกล่าวซันนครกว้าง	กวนแมน พุกแล้ว
ชนข้าง
จงไฟ
ข้างหลาน	๑๕๙๔
◎ ตูจัก	ผัดผาบแท้เทที่
วางปานปูนบ่าวชาย
เสียนั้นเบ็องพางดำ
นบนอบเจ้าเอาได้	เมืองปะกัน
ขัดเข้า
ซำกำ
คู่คน	๑๕๙๕

๐	เมียนสั่งถ้วนทั้งคว่าง	ชาพวก	
ญนญน	ขอบวยคำที่เย็นลง	เลยเมียน	
เล็งดู	เอือนหลวงแจ่งเทียนยาม	ขวงส่อง	
	ทุกที่ที่เย็นกินแล้ว	เลิกลา	๑๕๙๖
๐	แม้งหนึ่ง	เถิงสถาน	
	ป่าออกห้องทวนท่อง	เทียมให้	
มีสว่างว่า	เก็งญานางมิ่งเมือง	ใกล้ฮอด แลฤ	
	บาดราญท้าวจอมเมือง	นอบถวาย	๑๕๙๗
	อ้ายคว่างไหว้ประนมนิ้ว		
๐	เลขลวด	เทพี	
หลานก็	ไซทอดถ้อยถามข่าว	มาฟ้าว	
นับแต่	เฮวพลายฮั้นพรากเมือง	ยาวโยชน์	
	ทวนเขี้ยวข้ามคีรี	เก็งตน	๑๕๙๘
	คิดท่านท้าวทั้งป่า		
๐	เฮวฮีบฮ้อนโดยด่วน	เดินดง	
	เถิงภูเมินบ่าวพล	เซาข้าง	
	ประสงค็ใจแจ่งอาสมณ	ฮ้อนมาก	
	คิดผู้พิธรรมอ้าง	อุนเมือง	๑๕๙๙
๐	เมียนปากแล้วเลยเลิก	ไหแค	
	ขวงเทียนเอืองฮีบเพา	หลายถ้อย	
	ปุ่นแปตั้งแกวงาม	กาภาค	
	จัดบ่าวน้อยทั้งข่า	ไพร่พาง	๑๖๐๐
๐	ชะพาดพร้อมขุนหมื่น	ตอมมवल	
เล็งดู	เอือนหลวงคับังคับคน	ทุกด้าน	
	ผลควรฮู้คึดคาม	คะนิงมาก	
หลานจัก	ผัดผ่าเข้าเชียงล้าน	เมื่องาย พุกแล้ว	๑๖๐๑
๐	ทุกปากชั้นพร้อมแต่ง	แปงคร้ว	
	ปุ่นควายงามแต่งเฮว	ฮอมถ้ำ	
นับแต่	เงินยางคும்เป็นมัว	ยุคราช ปางนี้	
	จงจอดแก้วหลานหล้า	ลูกจอม	๑๖๐๒

๐	ทุกปากเทียนลอยพราว	พาแลง	
ณฺณณฺณ	ยอชั้นสลาสู่ขุน	ทั้งซ้ำ	
ดีแก่	เหมื่อยฮวายไม้สวนเกียง	เกาถ่วง	
	เล็งฝ้ายฟ้าเพ็ดฟีก	ประกายกรอง	๑๖๐๓
๐	แม้งหนึ่ง	ปวงวน	
ปานนี้	ลมถ่วงถิ่มแถวป่า	ตู้อย้อ แลข้าม	
	เฮ็งโถยศไคร่คอง	พลส่วย	
เพ็งที่	ภูธรตันขานพวง	แต่นาย ชอบฤา	๑๖๐๔
	คีนคอบเจ้าลินสร้อย		
๐	ท้าวอว้ยหน้าเส็งสิ่ง	โยธา	
เฮาจัก	ปูนไปหลายลวงกล	แกวฮู้	
	ชาพวงพันเลยขาน	แซชอบ	
	เพ็งท่านผู้ใจแจ้ง	กล่าวงาม	๑๖๐๕
๐	ตุ๊ก	เต็มนา กี่ตาย	
	ลักลอบเข้าเขาตีน	หยุดหย้าน	
อันนี้	ไกวดาวเผลียงผ่านสาม	ฮู้ฮ้าง จริงเกิน	
เมื่อนั้น	พอแหนให้จอมหัว	เลยสั่ง เสียงวอน	๑๖๐๖
	พระบาทเจ้าแผ่นล้าน		
๐	สูงจ้ง	ทุกอัน แต่เนอ	
สูงก็	คีนคอบให้แวนว่า	ทั้งซ้ำ	
ครั้นว่า	วางนครขวางพวกพล	มวลมอบ หลานแล้ว	
ให้อ่อน	สิงฮี้เมี้ยนคลาเวียง	ฮ่วมกาย ว่าเนอ	๑๖๐๗
	แล้หมู่ซ้างแวนเข้า		
๐	เคยคอบห้องหอรราช	โไฮคำ	
สูงก็	แบ่งควายงามแต่งดี	ดาถ้า	
	ล่ำลำนี้นัวทวยแหวน	มณีโชติ	
	ทั้งแผ่นผ้าผืนค้ำ	ค่าเมือง	๑๖๐๘
๐	คิดท่านท้าวเป็นประโยชน์	ยานขวาง	
สุเญี่ยะ	เฮวเป็องเขี้ยวชาวเถิง	หลานแก้ว ภูเนอ	
	แยงทางชั้นเซียงเหนือ	หัวท่ง นั้นเนอ	
	แผ้วชู้ชั้นประนมเจ้า	เล็กลา	๑๖๐๙

๑	ผู้ก่งท้าวประดับสั่ง ช้างก็	สามนาย ลงห้อง แวงแวง เหียวไม้ เญยะวอน	๑๖๑๐	
๑	แม้งหนึ่ง เขากี่	เตียงแห่งข้าเขาใหญ่ บาคราญยังไปนอน ฮันตั้นขึ้นเมื่อเท็ง ไซข้าวเจ้าเมืองล้าน	ดอยเมิน นงตัน เตียงท่าน ลวดแทน	๑๖๑๑
๑	อันนี้	ผู้ผ่านท้าวขานลิ่ง แผแผเสียงมอบแหวน พอแหนให้ภูธร เจ้าปิ่นหน้าชมแก้ว	สามนาย ทั้งผ้า สู้ฮ้าง เก็งตน	๑๖๑๒
๑		พรั่งพรั่งเหลื่อมใสส่อง ฉนวนประดับลูกฮาม วัดถังผ้าผืนงาม พรายเพชรพร้อมดูเล่ม	ฤทธา เฮียงล้อม แวนหลาก คำเมือง	๑๖๑๓
๑	ครั้นว่า แต่นั้น	ลุงฝากให้สู้ฮ้าง ทำเป็องยูน่งปอง เขาพวงพั่นกอยแหน ผู้แห่งเหง้าฟิงฮ้อ	แซเบา ก่อนนั้น เป็นเจ้า อันถี้ ชอบขาน	๑๖๑๔
๑		ทุกที่เทียนเนาเน่ง ประมาณพอฮั่วดี ลมไกวเป็องพฤกษา เจ้ากล่าวค้ายฝูงตัน	นิทรา เดือนซ้าย เหมื่อยหยาด แตงนอน	๑๖๑๕
๑		ภูวนาท้าวฮักพี คอนคอนหลับชั่วยาม วอนวอนซ้าชะนีก้ง ดีแก่พระพายเบิกฟ้า	ภายหลัง ยังผ้า ก้องเถื่อน ฝิ่นซ้อน ชอบเขา	๑๖๑๖

◎
หลังเห็น
บาก็	ฝูงเพื่อนพร้อมเลขตีน
ไฟเอื้องใสส่องเต็ม
ประจงถึงชูโสมงาม
พลัดพี่เจ้าสินลั่น	เต็มดวง
เตาเข้า
ง่อม่วน กุพูน
ชุดชม	๑๖๑๗
◎	เทื่อนี้
ใกล้ตัวต้องการใหญ่
ยिनกระสันวอนทั่วทรง
กอยแสงท้าวเฮสน
ดีแก่หม้อยหยาดไม้	สมคาม แลนอ
คือใช้
ลูกนั่ง
นงซ้อน ญะหนาว	๑๖๑๘
◎	สะพังพร้อมฝูงหมู่
ลุงอวเขาควางพาย
(ผลาด้างดาวตาม
เนานั่งล้อมเลียนเจ้า	โยธา
มาพร้อม
เดียรดาษ
เชื้อเอื้อง)	๑๖๑๙

กองทัพทำวอู่ตีฝ่าเข้าเมืองเงินยาง

๑	เมื่อนั้น ไฟจก แต่นั้น กุนี	พระบาทดำเนินสิ่ง วางดาวตำก่อนเจือง ขุนหลวงสร้างนาคอง บไซเชื้อฝูงใบ้	เสนา จอมไท้ ตางยี่ ชั่วทราม	๑๖๒๐
๑	อันว่า ผิว่า	การที่เข้มกุคว่าง เส็งสมคามก่อนเจือง ถอยคั้นให้ฟันหัว บ่ห่อนฮู้คำหย่าน	อาสา ใจกล้า ไปป่าว หย่อนกล้ว	๑๖๒๑
๑	แต่นั้น กุนี ไฟบ่	อรแนกเนื้อท้าวหนุ่ม เส็งตนตามพ่อตน คนในชั้นตามตีน เทียมแทบใกล้ธรรมเหง้า	แองคอน ตางเจ้า พระราช แท้แล้ว ตั้งกู	๑๖๒๒
๑	เฮาจัก มันก์ ผิว่า ตางตั้ง	ผัดขาดข้างชนกว่า ทวยชรงค์ไชยส่งกุม ยังคั้นให้ฟันขา ตั้งกาดไว้ให้ลือล้า	กอยฝืน กำด้า แขนปาด ท้วแดน	๑๖๒๓
๑	มันก์ ชื่อว่า	(นับชาติเชื้อชายอาจ เอินเสียงแข็งส่งสะหวา แกวเหลือล้นคือเหมือย ยิบบง้อลวงหย่าน	ตางตีน ท่านแล้ว) คำกล้า ไหลหลั่ง ก็ดี หย่อนกล้ว	๑๖๒๔
๑	แต่นั้น ผิว่า แต่ว่า ขอพระ	คอนชายผู้ใจแข็ง ยังหย่อนหย่านขอเจ้า ยังเพียงข้างหนี่ชั่ว เอาตนตายปาดเถื่อ	ชมขนาด จ่งฟัน เสียถ้อน สามวา ก็ดี ลางแล้ว	๑๖๒๕

- ๑๑ กูนี้ สะพาดหน้าท้าวชื้อ
จารจาเฮืองกล่าวขึ้น
คนแข็งขันเขียงเครือ
ยิบบ่หย่านกแล้วต้อง
ขุนเญี
ขอต้อง
ง่อมม่วน จริงแล้ว
ต่อตาว ๑๖๒๖
- ๑๒ ฅิว่า ยังจากท้าวสามย่าง
ขอพระ เอลองเหมหยอดยา
แต่ว่า ยังเป็นให้เจืองฝืน
ฝุ่งล่าข้าชานต้อง
ถอยคีน ดั่งนั้น
ย่ำหน่อง
ปุ่นปลุก
ขึ้นชม ๑๖๒๗
- ๑๓ ฅแต่นั้น พายพาดถ้อยแกลงถึ
ใผจัก ทานงากูก็ส่วนฮอย
มาจัก เจืองแจงไว้ทันใด
ชนสั่งให้เขาง้อ
เสียงแซ้ง
ขวัญฮ้าย
ถ้ำต่อ
จืดมือ ๑๖๒๘
- ๑๔ ฅแต่นั้น เถ่าจ่าช้อนถือบ่าว
แหมมท้อ จากำหาญกล่าวสูง
เอาตนแท้เทียมปาน
เจืองยี่เจ้าแยงปลั่น
ไทคร้ว
เสียงกล้า
ฝุ่งหนุ่ม
ช่องใด ๑๖๒๙
- ๑๕ ฅยังเล่า จักเป่งให้ตรงฮ้อย
แต่นั้น ถอยหลังคีนก็อย่าเอา
ขุนกวานต้านเดินเขา
เฮานี้ข้าท่านเจ้า
ยอมตาย
มาเลี้ยง
ผายบอก
ใจกล้า บ่กลัว ๑๖๓๐
- ๑๖ ฅอ้ายเกือน พลอยพากย์ถ้อยเถิงราช
เฮาจัก แแยงเมืองสวรรคค์ก่อนเจือง
เท็งว่า อาโปน้ำเป็นพล
เฮาจัก ชะดาบข้าเขาง้อ
เฮียงโน
ใจกล้า
กายเพื่อน ก็ดี
จืดมือ ๑๖๓๑
- ๑๗ ฅอันว่า ใผผู้ต้องเฮาส่วน
เฮาจัก ทั้งสองขาไชลื้อ
ฝั้นผายเข้ากลางพล
คืดบ่หย่านชามม้อย
ยังชา ชำมตาย
คำฮ้อย
แกวกว่า
ท้อไย ๑๖๓๒

◎	ฉิวว่า	หนีจากท้าวให้แก่น เอาพื้นเสียบเสียบหลาว เป็นคนสร้างลักอ้าย ขอให้พระบาทเจ้า	ลงพลาย อย่าไว้ ทานง่อน พินม้าง เมื่อเห็น	๑๖๓๓
◎	มาเฮา	สองอ่อนท้าวอ้ายผ่อง सानสานเสียงกล่าวตาย หยายแพนขว้างสมคาม แนมท้อพระบาทเจ้า	แองผาย ตางเจ้า ตั้งต่อ แข็งเข้ม ช่มพล	๑๖๓๔
◎	ฉิวว่า	ผิดฮ่อข้างท้าวกว่า หนฝูงแกวเชื้อพลาย สมสมข้ากสูง ตันอวดอ้างแข็งเข้ม	แองกา ลางแล้ว แสนง่อน กล่าวหาญ	๑๖๓๕
◎	ตุจ๊ก	หมักหม่อนหน้าฝูงหมู่ ลงพายไซนอย่างเชิง ไกวกงเป็องแยงยิง ให้ท่านเจ้าทองล้าน	ทามแสง ข้าหย่อง พร้อมพาบ แต่งเติม ช่ามตาย	๑๖๓๖
◎	แต่นั้น เชิญกัน ไฟจ๊ก	ชวดชวดพร้อมฝูงหมู่ มาพอแสนต่อเติน ขวางแพนตั้งกางกล ตุจ๊กยิงสอดต้อ	ชาวฟาง ตามเจ้า กวนต่อ มาเถิน ตรงหลัง ล้วงแพน	๑๖๓๗
◎	แต่นั้น มาจ๊ก	พระบาทท้าวชมชื่น คุณฟางเป็นเชื่อนแข็ง แปงพลล้วนเดาดี เห็นที่แกวมากล้น	ยินสงวน ขนงตัน ดาแต่ง ลุงเจ้า ชู่ภาย	๑๖๓๘
◎	อันว่า ลือชา ให้อาว	ผู้แห่งเหง้าอ้ายคว่าง ในนาครองว่ามัน ทานตันเค้าหุนบัง หอมหมู่ข้าฟางพร้อม	คนหาญ แวนกล้า ท้าวหึ่ง พาบยิง	๑๖๓๙

◎ บอกแก่ ให้ท่าน กล่าวแก่	เชื้อสำเภาชั้นชื่อ แยงกวานแกแต่่งดี ขุนเญีผู้เชียงเครือ ให้แต่่งตั้งชื่อด้าน	หาญพาย ดาปลัน ง้อมมาศ ฝูงเผ่า แกวทอง	๑๖๔๐
◎ บอกแก่ ให้มัน	น้อยนาลเนื้อท้าวหนุ่ม มवलแพนเกาช่องกลาง คอนชายให้ชนพลาย ป้านฝ่ายหน้ากูท้าว	แองคอน กวนพร้อม ฮบฮ้อ แห่องค์	๑๖๔๑
◎ ใผผู้ กูจัก เมื่อนั้น	ถอยถกหย่านขุนแกว พินม่วมแั่งญให้ ภูธรท้าวทรงเมือง เดินเพื่อนพร้อมดอมท้าว	ม้อยย้าย ท่านเห็น กอยกล่าว แต่่งงาม	๑๖๔๒
◎ ท่อว่า กูจัก บอกแก่	ยะหว่างไว้ข้างใหญ่ มवलแพนกวนหมุ่หลวง ขุนพลพร้อมขุนนาย ขุนใหญ่พร้อมโดยเจ้า	คุณเมือง นั้นเนอ ไหลเข้า เนืองนั้ง อยู่ฟัง	๑๖๔๓
◎ ฝูงหมุ่ สูงัง ใผผู้	แญ่แสงข้างเก้าตี๋ ถือดาวเป้อยาคาดสิง ลอนไลให้เขากุม บ่ฮ้อยป้านญให้	เหลือดิน กิติ ดาต้อน ชิงยาด ได้นั้น ท่านกุม ดั่งนั้น	๑๖๔๔
◎ กูจัก	พินมอดเมียน (ชายทอด ญุกาหุมฮ้อนตอม สอนสูไว้กางกล ค้ายสิงเหง้าพลพร้อม	เทควัว) คณาแั่ง ตรงขนาด ชูเมือง	๑๖๔๕
◎ แต่่นั้น	ชะพาดพร้อมฝูงหมุ่ ลุงอาวจัดคาคโคน ญนญนย้ายแพนหาง เฟื่องเฟื่องด้างลายลั่น	โยธา เคียนข้าง ตั้งเครื่อง ช้อยุง	๑๖๔๖

◎	เขียนเพื่อนพร้อมในนอก	ประดับดี	
ผานผาน	ชาวภูสูงแต่งปูน	ไปหน้า	
	มุนตรีชั้นเชียงเครือ	ง่อมม้วน	
	ชมชื่นข้าแมนแฉ่	บ่ขาม	๑๖๔๗
◎	ทะเล่นย้ายข้างล่ง	ลงภู	
บางาม	ถือฮางเชิงเงือดกาง	กำด้า	
กลัวท้อ	แกวชู้ชั้นเชียงหลวง	หลุยแตก กี่ตาย	
ขอบที่	ลุ่มค้อยค้ำพลถ้ำ	ไปวาย	๑๖๔๘
◎	อรแนกเนื้อท้าวสูง	ฮัดแดง	
	มือทวยแหวนเก็งตน	ตางเจ้า	
	ปูนไฟเมี้ยนสมแสง	ฝูงขนาด	
เสียงสนั่น	ก้องป่าไม้พลลั่น	เยือกกลัว	๑๖๔๙
◎	แต่นั้น	แสงหย่า	
	ประดับคาดผ้าผืนหลาก	ควรวัว	
	โสมคราญเฮืองฮาบคิง	ตนพี	
	ผายผืนช้องชมตาง	ญะวอน	๑๖๕๐
	ใกล้ฮอดอ้วไกลง่อม		
◎	เยื่อนย่างขึ้นข้างใหญ่	พานคำ	
ชะลอน	เลียนแพนหางหอกปูน	เป็นถ้อง	
	พานคำเท้าเดิงนา	ห้วยข่า	
	แกวตั้นท้วงตีฮ้อง	คู่เวียง	๑๖๕๑
◎	ท้าวกว่า	ลิมดาว	
	ขึ้นชู้ข้างเลยลวด	ลิมแก้ว	
	แองกาผายแผ่นพลาย	อ้ายง่า	
	ฝูงพางพร้อมชาวดอย	แสงพล	๑๖๕๒
	ชมชื่นแพ็โยงฮ้อง		
◎	ชะพุ่พุ่นท้าวกำ	แมนฟอง	
ญนญน	ขอปะคือสูงแสงพล	พลอยตั้ง	
	ทวนทวนท้วงเกากลอง	คับท่ง	
	เบื่องบ่าวง่อมใจกล้า	เกื่อนเพ็ง	๑๖๕๓

๑	ผู้ก่งท้าวเดินแต่่ง เือง์โญชมขึ้นหาญ ปางดำเปื่องผาลา ปลายหอกช้องชูเข้า	เสนา หุมส์ ชัตฮ้อ ข่มแทง	๑๖๕๔	
๑	เบื่องบ่าวจ้อมไสต่อ แยงแองกาเกี้ยวทาน ดินผงขึ้นเมื่อบน ครั้นครั้นตั้งเสียงฟ้า	แมนฟอง ทันหน้า บดมีด ล่องลม	๑๖๕๕	
๑	อรทิดพุ่นพลตี้ว สมสมหยายหอกทวน ชะพินพร้อมฝู่งแมน ข้างต่อข้างชนฮ้อ	ตาหยืน แทงด้าง มवलผ่า โสบงวง	๑๖๕๖	
๑	สว่าสว่าเปื่องแกวพ่าย โยงเสียงสูงไล่เดิม คนตีเจ้าตอยสูง ได้หุม่ม้าทังเครื่อง	พังหนี ตามเข้า อ้ายง่า อานทอง	๑๖๕๗	
๑	เขากี่ เงินยาง	ผู้ฮ้อช้อแฮเคียด ม้วสามปีป่วยเฮือน ไหโหพุ่นพลแมน เขียนแต่ข้างงาค้อม	คุงใจ ฮามสร้าง ท้าวหึ่ง เฮือเฮียง	๑๖๕๘
๑	ทุกที่พร้อมฝู่งหุมู่ เสียงแพนประดับไพร่แมน ลือเข็งท้าวคว่าง เมียนเครื่องเท้าทันแจ่ง	หุนบัง มवलเข้า พระราช ผ่ององ	๑๖๕๙	
๑	ชาตชาตข้างอ้ายคว่าง ไสกฤษชรวดชู ผาอาข้างเพ็งผาย เปื่องหอกช้องชูชู้	หาญพาย ชนตอง ผู้เผือก ช้อขุน	๑๖๖๐	

◎ เฮาจัก	ชะเพือกข้างไสต่อ เต็งแสงสบหมู่แกว หาญพายไค้ตำชน ผงเผ่าขึ้นเมื่อฟ้า	ชนงพล กวนข้า ชนะฮาบ มีตมัว	๑๖๖๑
◎ เกาพิน	ญั่งญั่งเหลื่อมคมตาบ ฝูงแมนมัวล่าวลง บาเจืองย้ายพานคำ ม้ามากกุ่มตีนข้าง	ดาเฮือง เลยลัม คุนหมู่ ชู่กาย	๑๖๖๒
◎ เมื่อนั้น	ท้าวกว่าเข้าเวียงอยู่ แองกาหังกวานแก ญนญนเบื่องกุญชร ค้อนโคตฆ้องเตินตั้ง	หยุดพล เกี้ยวโสม เส็งต่อง ชัตฮ้อ แตงตี	๑๖๖๓
◎ สูบสู้วว่า	ถิมชั้นข้างไสต่อ มุนตรีโสมก่อนเจือง เลยตำต่องตีชน ข้ายี่เจ้าสินล้าน	พานคำ ใจกล้า ชนะฮาบ คว่างพาย ก็ฎา	๑๖๖๔
◎	ขอฟาดไล่ตีหมวก แปรพลายพลัดแจกพล แพนบัวลันนาเพียง เมื่อคั้งปานคุณแม่	แองกา พลอยฟ้าว พันเครื่อง บางบิน	๑๖๖๕
◎	หนักเนืองเบื่องอ้ายคว่าง ขุนอินอาวไล่แทง พางดำได้ลวพอน ค้ายแต่ข้าย่าสู้ง	ขับน้ำ เลยบ้า ฮ้อยคู่ เจืองหาญ	๑๖๖๖
◎ เมื่อนั้น มันก์	ชูชู่ข้างท้าวกว่า แยงพานคำลูกจอม ทวนทวนท้วงเกรี ประดับแต่งแล้วเลยฆ้อง	ไหลมา ใจกล้า ฮันป่าว คาคฮาง	๑๖๖๗

◎	อ้ายคว่าง	ให้กล่าวฟ้อง เพิ่งเกื่อน
หาญพายแฉ่งช่องขวา
เญี้ยคำพร้อมแฉ่งผาย
เบื่องบ่างอ้อมเขาช้อย	กอยแฉ่ง
ชนั้นเจ้า
อ้ายผ่อง
ไซ่ลือ	๑๖๖๘
◎	แต่นั้น
บ่สู้	กาก่องเนื้อเจ้าสูง
คิงมือยอฮั้นแหวน
เลยผันข้างพานคำ
ก็หมิ่นฮ้อยฮ้อมพร้อม	เฮื่องหาญ
ผายชี้
คุงกว่า
พาบชน	๑๖๖๙
◎		สว่าสว่าก่องเสียงแล่ง
ญนญนยอหอกแหลม
ฮวานฮวานเหลื่อมสุริยใส
เทียนสิ่งเหง่าฮั้นข้าง	สมคาม
ไหลเข้า
เฮื่องฮาด
ชู่กาย	๑๖๗๐
◎	เส็งดู	อ้ายเกื่อนเปื่องขอฟาด
แปรพลายจัดแจกพล
ในนาเค้าธูลิมง
อ้ายคว่างเปื่องไกวง้าว	แมนผา
พลอยฟ้า
คับแผ่น
เง็ดฟัน	๑๖๗๑
◎	ชื้อบ่	ข้างแล่นพันฮอยฮูป
เสียงนินแมนหมู่หาญ
เฮ็งโญ่ซ้าตีชน
ฝุงพวกฟ้องฟั้งฮ้าย	เสียดน หั้นซำม
เหินฮ้อง
ชนะกว่า
เฮื่อนา	๑๖๗๒
◎	ผายทาง	ชะพาดเข้าแข็งอยู่
พอพันวามี
สมสมเบื่องเฮียงเครือ
ฮ้ายหมู่ซ้างฮ้อมตั้ง	ในเวียง
ไผขวาง
เพ็งเกื่อน
แต่งงาม	๑๖๗๓
◎	ท้าวสูง
บัดนี้เฮากี้
เพ็งที่	ไซ่เงื่อนถ้อยถามหมู่
ผายความฮินสื่อเมือง
พันแมนฮ้ายคลาเวียง
เมี้ยนเครื่องเข้าเฮียงล้าน	ลุงอาว
ฝุงเหง่า
สะสว่าง
ลวดงาย ฮู้ฤ	๑๖๗๔

<p>๑๑</p> <p>ผู้ว่าเจ้าจัก</p> <p>บัดนี้</p> <p>ควรถี</p>	<p>ป่าหอกกล้าปางเมื่อ</p> <p>อาวพวงทั้งคว่างพวย</p> <p>แกวกลัวไต้เฮียงโญ</p> <p>เข้าสู่ท้าวถึงซุ่ม</p>	<p>แมนมัว ดังนี้</p> <p>خانเจ้า</p> <p>ยศมาก จริงแล้ว</p> <p>พญาหลวง ก่อนเถิน</p>	<p>๑๖๗๕</p>
<p>๑๒</p> <p>ลุงก็</p> <p>มันก็</p>	<p>ทุกปากตั้งแพนหอก</p> <p>ปูนสามมะเฮียวฮีบเฮว</p> <p>ขอมือกัมบังคม</p> <p>ภูวนาท้าวธรรมเหง้า</p>	<p>เขนคำ</p> <p>ฮับเจ้า</p> <p>ทูลเทศ</p> <p>ฮอดดี แต่ฤา</p>	<p>๑๖๗๖</p>
<p>๑๓</p> <p>หลานก็</p>	<p>ผู้ก่งท้าวประชิดเทศ</p> <p>พาที่ถามข่าวลุง</p> <p>พอประมาณแล้ว</p> <p>อึ้งอึ้งม้าวานแล้</p>	<p>นาคอง</p> <p>ทั้งป่า</p> <p>เลยพวย ย้ายเครื่อง</p> <p>ลู่เวียง</p>	<p>๑๖๗๗</p>
<p>๑๔</p> <p>ลุงก็</p> <p>ที่นั่น</p>	<p>หนักเนื่องเข้าตูใหญ่</p> <p>ปูนเขียงจวงจอตเขา</p> <p>โสังขวางตั้งหลายหลัง</p> <p>ความญ่กี่ยวข้างเทียมเท้า</p>	<p>เงินยาง</p> <p>ทันกว้าง</p> <p>เหลื่อมมาศ</p> <p>แทบเกย</p>	<p>๑๖๗๘</p>
<p>๑๕</p>	<p>พระบาทท้าวย้ายย่าง</p> <p>ผายคิงเลขอาบสี</p> <p>แพนหลายซ้องแถวถัน</p> <p>ประดับซูล้ำเลยตั้ง</p>	<p>เถิงสถาน</p> <p>สร้งน้ำ</p> <p>ถ้องหอก</p> <p>แต่งพล</p>	<p>๑๖๗๙</p>
<p>๑๖</p>	<p>สองขอกไว้ข้างต่อ</p> <p>ผลควรคือคู่เหลา</p> <p>ฮวานฮวานฮ้อนวันสวาย</p> <p>โยธะแต้วโสังฮ้าน</p>	<p>ตัวหาญ</p> <p>ผิวเผี่ยน</p> <p>ใกล้เที่ยง</p> <p>ม่านวัง</p>	<p>๑๖๘๐</p>
<p>๑๗</p> <p>เมื่อนั้น</p>	<p>กาทองนิ้วเฮืองเฮือ</p> <p>กาละนังเนื่องนอกใน</p> <p>นรินทร์ต้านแองคอน</p> <p>กล่าวซู่พ้องฝูงเหง้า</p>	<p>ถนิมภรณ์</p> <p>คนเฝ้า</p> <p>หลันหลาก</p> <p>ช้อยอำ</p>	<p>๑๖๘๑</p>

๑	<p>เฮาจักกริพากย์ให้จำช้อนทรงเพศ
ปุ่นขันคำแจกเอื้อง
จำวลช้อยฝูงคน
อำมาตย์พร้อมหลายถ้าน</p>	<p>ต่างตน
เอียงตั้ง
เคยแกว่ง
ช้อยแหน</p>	๑๖๘๒	
๑	<p>แพ่งแพ่งเหลื่อมใสส่อง
สองสองแหวนส่องมือ
มะลามจามลั่นแดงพาน
ถ้ำหงอกก้าวกายหลั่น</p>	<p>ถนิมงาม
เอื้องม้าว
คุบเครื่อง
ชวดประมาณ</p>	๑๖๘๓	
๑	<p>ฟุ้งฟุ้งพร้อมเพ็งเกื่อน
ทาสาเติมนอกใน
มือทวยแยมแยงบัว
อ้าวคำใช้ปลอมซ่า</p>	<p>กอยหัว
คนเฝ้า
กลบ่าว
ลอบเล็ง</p>	๑๖๘๔	
เมื่อนั้น				
๑	<p>เพื่อนี่
ตูขอ
เมื่อนั้น</p>	<p>เขียงถ้าวช้อยเขื่อนลุ่ม
ชมเฮียงญาใครหุ่ม
แองคอนต่านสองสาว
ตนท่านผู้ถ้อมม้า</p>	<p>เขียงฮอน
เห็นหน้า
ปุ่นปาก
นั่งสูง นั้นแล้ว</p>	๑๖๘๕
๑	แต่ว่า	<p>พรากแทนแก้วแสมเถื่อน
โดยคำลุงฮีบดิน
ฮามโสมสร้อยบุญเอื้อง
ผ้ายแผ่นกว้างดูท้าว</p>	<p>คิงเหลือง
เตินข้าง
ง้อมม้วน
ท่านผอม</p>	๑๖๘๖
๑	<p>เขื่อนดวนด้วยแถวขาด
นรินทร์เป็นกึ่งจอม
เขียวทางเท้าพลแมน
เจียมจากบ้านนอนแล้ง</p>	<p>เงินยาง
ใจแจ้ง
มวลผ้า
ลวดหงา</p>	๑๖๘๗	
๑	ก็เพื่อ	<p>คิดฟุ้ง้อมขันชาติ
สมกำเดาเมื่อมา
ทรวงวอนกลั่นเกาแด
เถิงท่านแก้วแก่นไ้</p>	<p>นามกร
หมองหม้อม
ดานสวาท
ธรรม์ตัน มิ่งเมือง</p>	๑๖๘๘

<p>◎ บัดนี้ เหยียบบัดนี้ หุลานก็</p>	<p>คิดพิ้อ้วโสมสะอาด ทำเป็องเฮวฮอดลุง มวลงผลเข้ามาเขียง เชือพร้าพร้อมเห็นหน้า</p>	<p>กับทน ทั้งป่า เขาจอด ค้อยเล็ง หันถ้อน</p>	<p>๑๖๙๙</p>
<p>◎ แต่่นั้น เขาก็ ลือว่า มีฮ้าง</p>	<p>เชื่องถ้าวฮู้คะนิงฮอด เข็งกูธร หน่อจอม โสมงามเพียงอินตา เจ้าตัวสร้อยใจแจ้</p>	<p>ฮับขาน ใจแจ้ ต้องฝาก ลูกจอม แท้ฤา</p>	<p>๑๖๙๐</p>
<p>◎ บัดนี้หุลานก็ ดูตั้ง พลัดพี</p>	<p>คอนเล่าตันฮับพากย์ แวนผอมเหลืองหล่าผิว หัวขาวฮ้ายตาเบือน เข้าป่าไม้ไกลฮู้</p>	<p>สองสาว โสมถ้ำ เบื่องแก่ นันนา ชวาดชรา</p>	<p>๑๖๙๑</p>
<p>◎ ลอนว่า ฟังเมื่อ</p>	<p>หน้าผากล้านซึกแจ้ พาทีคือคู่สรวล^๗ ประสงค่นางล้ำเมืองหลัง ราชฮ้อมนอนแล้ง</p>	<p>ผบบาง นันตาย เสียงแจ้ เหลืออ่าว เพื่อแมน</p>	<p>๑๖๙๒</p>
<p>◎ เมื่อนั้น เขาก็</p>	<p>เชื่องล้ำแล้วเฮวฮีบ เฮวฮันเป็องฮอดโฮง ศรีคราญเจ้าแพงเมือง คิดฮุ่งท้าวคองฮู้</p>	<p>เมื่อสถาน ทั้งฟ้า อ้วค่า ฮ้างอวน</p>	<p>๑๖๙๓</p>
<p>◎ อันที่</p>	<p>ข้าเผียดถ้อยกอยกล่าว ทวนคติโดยตั้งขา กูธรเจ้าพานคำ หนังเหี้ยวก่าวตัวโสมฮ้าย</p>	<p>คำวอน เห็นท้าว นันแก่ เฮวแล้ว ชวาดชรา</p>	<p>๑๖๙๔</p>
<p>◎ ฟังเมื่อ</p>	<p>หน้าเคลื่อนคล้อยเมื่อสู่ พาทีเลยเล่าครง</p>	<p>ผีหลาย ทั้งอ้อ</p>	<p>๑๖๙๕</p>

- ๑) เมื่อนั้น อ้าวคำคุ้มนองเหือ เต็มคิง
 ลอนว่า ผิวผางซบช่านเหลื่อง หิวไ้
 กลับอยู่ ดิงตัวแท้คือตาย ตนถ่อง
 ชักไซ้ประมาณได้ ชู้ยาม ๑๖๙๖
- ๑) บางพ่องพร้อมฝูงหมู่ สาวสนม
 เขาก็ บันดาลดลเคียดเค็ม ตามเจ้า
 แหนงค้อย สมนมเชื่องนางเซ็ง ป้าซ่า
 เข้าป่าไม้เป็นข้อย ม่อนแกว กี่โอ ๑๖๙๗
- ๑) ผัดว่าเมี้ยนตางสว่าง โศกา ชอบดาย
 เมื่อนั้น เก็งญายินเคียดเค็ม ชมคล้อย
 ดั่งนั้น ควรค้อยแปลงคิงถ้ำแองกา โดยบาป ตนเถี้ยน
 เซ็งว่าเจ้ายี่น้อย งามเล่ม ลิ่นอินทร์ ๑๖๙๘
- ๑) ฮู้ว่า แกวฮาบให้เชือปู ไปทัน
 ดูตั้ง สองสาวเห็นกล่าวลีน โสสมเถ้า
 เมื่อนั้น อุนละโทห้ามผิวผอม เหลื่องหล่า ถ้วนแล้ว
 พวงที่เหง้าเลยคล้อย เคียดถาม ๑๖๙๙
- ๑) ใผว่าแท้เอาออก มาถาม เที้ยวเถี้ยน
 เผื่อจัก ทวนคำเถิงภูบาลกล่าวกลอน กอยไหว้
 ตั้งว่า งามเสลิวฮู้กลายเป็น คนชู้ กี่เด
 คิงฮาบล้วนคือไล่ แห่งทอง ๑๗๐๐
- ๑) เลิกท้าวท้าวทันท่าน มาประจัญ
 ฤจัก ฟังคำเขาหมู่พอง พางถ้อย
 เป็นเดิมแก้วมงคล ลือนาถ
 อันนี้ ท้าวซืมเจ้าตัวสร้อยฮอยฮู้ ฮูปวาย แลซำม ๑๗๐๑
- ๑) แต่่นั้น อ้าวจากห้องเถิงแม่ มาดา
 มีช่าง เติมคำผายตั้งเขา เห็นท้าว
 ภูมิเจ้านาคอง นั้นแก่ เฮวฤ
 หมายแม่ได้กินน้ำ จวบปลิง ๑๗๐๒

๑	(คำแม่เท้าปางก่อน ความไกลตาท่านลือ ใจจริงแจ้งหลานคิง เมืองม่นม้างเอาท่าน	มีมา) ลอนอ้าง ชั้นนอก กี่ตาย มาพราง นี่ไต	๑๗๐๓
กูกี้ เจ็บที่			
๑	ชื่อว่า เขาบอกให้ฮู้ฮ้าง วางตนตายเพื่อแก้ว มาดาฮ้อนฮมทรวง มีฮ้าง ฝือฮู้ฟาลงให้	คำลวง ตั้งนี้ กุมข่า คิดคั่ง หล่าโสม ท่านฤ	๑๗๐๔
อย่าแควน ประสงค์			
๑	ตันเบียดท้าวใจแจ่ม มีคำควรค้อยพิ เถิงไทม์หาคุณ ค้อมผ่าเข้าเชียงล้าน	จอมบุญ นั้นเนอ -จารณ์แจ้ง คือเนตร จริงแล้ว ลวดทาม กี่ตาย	๑๗๐๕
อันนั้น ยังเพิง			
๑	ฤบ่ท้าวแต่งตั้ง ทำเพศ ผายวิญญาณส่องไป ลอนมัวตันเตียนขวัญ เฮาใช้ผู้ผางข่า	ตุกล หั้นข่าม ปุ่นฮู้ น้องนาง สันนี้ ชั่วทราม แท่นา	๑๗๐๖
แต่นั้น			
๑	อ้าวอ้าวฮ้อนพิควาส มารกุมจิตบ่ดอง กอยโฮงล้ามาดา เมี้ยนแต่งห้างปุ่นตั้ง	สนทนา ดูพลั้ง เต็มมิ่ง ตอบกกล	๑๗๐๗
๑	ประดับสิ่งสร้อยถนิมมาศ มณีวรรณเฮืองส่องหัว คำแดงม้าวทองใด (?) แผ้วแท่นกว้างปุ่นตั้ง	มุกกอง แหวนแก้ว ดูหลาก เครื่องคาม	๑๗๐๘
๑	ชะพุ่พร้อมชั้นหมาก เอาอามโสมแสงگان ปุ่นงามแล้วเจียนดู น้ำวกล่าวให้ป่าข่า	ทะเลเสียน เดิมข่า ทุกปาก ตางตน	๑๗๐๙

◎	เครื่องนุ่งพร้อมผืนหลาก เดินชาวเฮาชูคน อามทรงฮู้เคยแญง ประดับแต่งพร้อมปูนแล้ว	คุดแดง อำเจ้า พระกายเกต เสียบแหวน	๑๗๑๐
◎	ป่าชำหย่องท่าเทศ แจนแจนเสียงแสงเอน เก็งญาขึ้นเมื่อสถาน ลตม่านล้อมระวังเจ้า	ตางหลาน อำพร้อม เถิงแท่น อยู่ใน	๑๗๑๑
◎ ดีแก่ ฮมฮม เมื่อนั้น	วันส่องแจ้งเฮืองแผ่น ชาวเงินยางแต่งครีว บาครีแก้วโสมไว คิดพิ้อัธรรมอ้าง	อุทัย ควายช้าง ท้าวสูง อ่าวประสงค์	๑๗๑๒
◎ พอที่	ใจฮุ่งห้องแสนผ่อ กอยวาจางจิ่ง เฮาเฮวให้เมื่อเถิง ค้ายลิ่งเหง้าชมพร้อม	ผายความ ฝูงเถ้า ถามข่าว ดีฤ พริ้วสงวน	๑๗๑๓
◎ มันก็	เมี้ยนสั่งซ้อแขกกล่าว มินานเลยเลิกมवल สาวสนมเป็องจามร เห็นเพศหย่องดูฮ้าย	แองคอน เมื่อห้อง ไกวแกว่ง ฮูปลเสลา	๑๗๑๔
◎ เมื่อนั้น	แพ่งแพ่งเหลื่อมถนิมมาศ อรทวนเกากลินจันทน เขาก็ทวนคติถ้อย ทนทานผู้คิงค้อม	มุกมณี สมคู้ เถิงฝูง เขืองถ่าว อยู่ใน ก็ฤ	๑๗๑๕
◎ ทั้งว่า	เขากล่าวซี้ป่าชำ แองกาไซชูปี เฮ็งญาฮู้ฮุนความ ควรค่าล้ำคำต้อ	นางเซ็ง ปุ่นตัน แควนมาก ลูกสูง ท่านแล	๑๗๑๖

<p>๑ แต่ว่า นายพวง บัดนี้</p>	<p>พลเพื่อนล้อมลำบาก เขี้ยวภูสูงเหนียวหลาน แลงกายอ้างตนเหงา คิดจอดเจ้าจอมไ้</p>	<p>กะเฮฮน มาเต้า เหลืองหล้า ที่เซ็ง</p>	<p>๑๗๑๗</p>
<p>๑ เหมือนตั้ง</p>	<p>เชื่องเล่าแล้วคอนฮีบ กางกลประดับต่อตุ แพงแสนเนียนรินทร์ ชั้นแก่นแก้วเชียงล้าน</p>	<p>ฮับขาน ลวงเลี้ยว ดูหลาก กี่เด หอนทราม เมื่อใด</p>	<p>๑๗๑๘</p>
<p>๑ บัดนี้</p>	<p>เซ็งซ่าเท่าไตรโลก สมคามแสงฮีบตีน กอยกลัวต้องโพยเสียน เข้าฮอดชั้นเชียงล้าน</p>	<p>สือเกียรติ กี่ตาย เดินช้าง เสียพี ใคร่เห็น</p>	<p>๑๗๑๙</p>
<p>๑ สังข์ แต่นั้น</p>	<p>คิดฮอดน้องนอนเถื่อน วางโสมสันเก็งตาย เขากี่เนื่องคำตัน แก้วแก่นไ้ลูงเสียง</p>	<p>แสมเมือง เพื่อฤ ตนไ้ ทวนคอน ถามข่าว ลูกคิง แท้แล้ว</p>	<p>๑๗๒๐</p>
<p>๑</p>	<p>เจียมถ้าวถ้ำภูวนาถ ฝูงแกวชิงชู้วัน แองกาเจ้าคำวัง คิดใคร่พร้อมเอาอ้ว</p>	<p>นัดตา ทำนน แวนหม้อม นพราช ฮ่วมสถาน</p>	<p>๑๗๒๑</p>
<p>๑</p>	<p>เชื่องส่งถ้อยถนอมปาก แองคอนขานขอบหัว ตุ๊กก็กวนแกวต้อง เลยผ่าเข้าเชียงล้าน</p>	<p>คำคาร หุ่มตัน สมคาม กลางท่ง ฮอดลุง</p>	<p>๑๗๒๒</p>
<p>๑ เฮ็งโย อันนี้ กลัวว่า</p>	<p>ผู้ก่งท้าวให้จอด เมื่อหอสูงสั่งมา ลอนลงน้องในใจ เข้าต่อช่างทานแญ้</p>	<p>เซียงจวง เถิงเจ้า จงเพื่อน ฮู้ฤ บ่แสง ฮู้เด</p>	<p>๑๗๒๓</p>

◎ เห็นที่ ฮอยว่า เพ็งท่าน	หง่าเงื่อนซ้อแซกล่าว มีใจหนงเหนี่ยวแกว ยังฮมฮู้เหินฮวน นับฮ่างซึ้นางเถ้า	กลอนบัง กลลี้ ทุกซ้อยาก ชวาดชรา	๑๗๒๔
◎ คิดเมื่อ ไทว่า	ท้าวจากบ้านฮามฮูป ทนสะแตดาดเตือดกระหาย มรณาศเนื้อเนียรโฮสม คิดเมื่อลูงออกฮ้อน	สุนทรา หิวฮ้อน เสียพี เฮวซ้าง ซ้อยพล	๑๗๒๕
◎ มีคำ อันที่ เวนทั้ง	เถิงที่แท้เห็นฮ่าง โพยฮุนสมเสียดใจ เฮ็งโฮญเจ้าเงินฮาง บรเทศซันเซียงล่าน	เหมือนจาง จงม้าง ฤทธาน ยศมาก มอมมวล	๑๗๒๖
◎ เท่าว่า แวงคอน ป่าช้า	พีแต่่งให้เห็นหลาก ทวนเสียงสูงลวดลา ญนญนเซ็งปงนัน เมี้ยนเครื่องห้อยองแหวนแก้ว	อัศจรรย์ ลงห้อง ในนอก เครื่องควร	๑๗๒๗
◎ บัดนี้	ฟุงฟุงฮื้อถวายถอก แวงคอนเลขกล่าวทวน เขากี้ทำกลตั้งเฮาลวง ประดับเกศเกล้าผมท้าว	ทะเลคำ เถิงเจ้า โลบเล่า หงอกแดง	๑๗๒๘
◎ ชื่อว่า พอที่ เมื่อนั้น ขอบที่	ปุนเผ่าเชื้อผุงแก่วน แวงกาเซียวขอตสาร เฮ็งโฮญผู้แทนคุณ เจ้าตัวสร้อยชมต้อง	ยังแควน สมถ้อย อะเทียใหญ่ ตอบกล หั้นซำม	๑๗๒๙
◎ เขากี้ แต่นั้น	คิดใครฮู้ถ้วนลิ่ง บังคำควรคู่คน อย่าฟองให้ลือเกียรติ เหยียวพีเจ้าสินล่าน	ขอเฮียน ฮ้อมเถิน ลักต่าน กลฮ้อย นั้นเนอ เล่าฟุน ซำมตาย	๑๗๓๐

<p>๑ เมื่อนั้น สู่ญียะ</p>	<p>อรม้อยเนื้อเจ้าสูง ลูกก็ปุ่นนายเขื่อนฮีบตา ญนญนย้ายพลพาน ไปกล่าวเจ้าทองสำน</p>	<p>สวายจันท์ ดูเข้า เลยเล็ก ลูกจอม</p>	<p>๑๗๓๑</p>
<p>๑ ชะเพิก เขากี้</p>	<p>พร้อมปูพันพวงส่วย หอมคำควรต่วนเถิง ภูธรเจ้าใจเปียว โยธศให้ธรรม์ตัน</p>	<p>สามมะเฮี้ยว ถวยไหว ชานชอบ ลุงแล้ว แต่งตอม</p>	<p>๑๗๓๒</p>
<p>๑ อันว่า แต่นั้น</p>	<p>คิดชอบย้ายยอแจก ชาวภูเพียงไพร่พาง สองขุนอ้ายดอยตา ท้าวชำผ้าผันนี้</p>	<p>ปุ่นปิ่น ฝูงชำ ดอมท่าน กล่าวพลี</p>	<p>๑๗๓๓</p>
<p>๑ บัดนี้ ลูกกี้</p>	<p>ตุ๊กข้ามย่านฟ้ามาสอด ปงควายงามแต่งเปื่อง เชิญคำทำสวางสา พ่ออยู่ฟ้าคุณคุ่ม</p>	<p>เงินยาง หนีแล้ว แปงถ้ำ ดำใหญ่ มากิน อย่าไล ลูกเนอ</p>	<p>๑๗๓๔</p>
<p>๑ ครั้นว่า</p>	<p>ผัดผาบม้างอ้ายไผ่ ไกวดาวผลียงลวดขาม หวังเอาได้พระยาหลวง ชนะฮาบแพพหล้าน</p>	<p>แอังกา เขาหย่าน ท้าวกว่า พรากเมือง เที้ยวเถิน</p>	<p>๑๗๓๕</p>
<p>๑ ตั้งนั้น</p>	<p>ทุกที่เทียนเซ็งชำ ชนพลายเปื่องปองปะกัน พลีกรรมถ้วนพอประมาณ เปื่องหล่อน้ำเลยแล้ว</p>	<p>ทุกแดน กวนชำ เมี้ยนอย่า ชู้ลวง</p>	<p>๑๗๓๖</p>
<p>๑</p>	<p>ชะพาดพร้อมเขาคว่าง เชิญสามมะเฮี้ยวปูพวง อย่าขามข้อแฮาย ค้ายไพร่ฟ้าลู่เลี้ยง</p>	<p>หาญพาย มาหน้า ตูแขก นั้นเนอ พรัมवल</p>	<p>๑๗๓๗</p>

๑	เท่าว่า	ปุ่นแจกไว้เพ็งพิก สินครจัดแต่งเต็ม โยธาทำวธรรมยา ค้ายสิ่งเหง้ากินแล้ว	พานคำ (?) ตอมเข้า ถ้วนคู่ เลิกทะเล	๑๗๓๘
๑	เขาภิ	ชะพู่เนื้อส้วยส่อง บาไทลอยส้วยมือ แจนแจนเมี้ยนทะเลย คีนคอบเจ้าลุ่มฟ้า	เฮืองแหวน เช็ดผ้า ลงล่าง ลุงท้าว ที่สถาน	๑๗๓๙
๑	สุเญยะ	ค่างค่างห้างข้างผาบ เขิญหลานเตยวต่วนมา ไสวพร้อมอวพวง ขึ้นกล่าวเจ้าสินล้าน	พิไส เถิงเกล้า พลส่วย ชอบชาน	๑๗๔๐
๑	ภูธร	โยเขตเทียนประดับอยู่ ทวนโสมงามอบสี ทรงสบเสื่อผืนแดง ลอนเสือกแก้วสบนิ้ว	เป็นถิ่น สร้งน้ำ ง้อมผาก คู่ควร	๑๗๔๑
๑	เมื่อนั้น	คือหยาดฟ้าลงแห่ง ภูธรทวนออกมา ประมาณเมี้ยนยามตี ขึ้นชี้ข้างซ้ายย้าย	จักรวาล เกยกกว้าง แล้กว่า ย่างงาม	๑๗๔๒
๑	เมื่อนั้น	อ้วค่าเปื่องแปรป่อง เห็นอวนางมยี่อินทร์ กระสันวอนพร้อมเพ็งทรง คิดฮุ่งน้องใจพลั้ง	ลักเล็ง เอาตั้ง บ่ปาก เพื่อประสงค์	๑๗๔๓
๑	ยอมมือ เมื่อนั้น	ทุกที่เทียนพลมาก มवलบังคมแต่ไกล เขามตั้งใจหาญ แก้วแก่นไท้เฮวฮอด	มัสการ กอยไหว หุมเพ็ง เฮียงหลวง	๑๗๔๔

◎	ผ่อดู	เอื้องเอื้องห้องโองราช โยธายวงก่อนพล คนกลมกล้ำมพลาญเพียง ประชิดแทบชั้นเกยกว้าง	มโนสม พุ่นเยอ อวนเจ้า ลั่นช่วง จอดจำ	๑๗๔๕
◎		ผายจากข้างแล้วล่วง เลี่ยนลำหยาบสาตปุ ศรีคราญท้าวถึงลู่ ย่ำท่านเจ้าลุ่มฟ้า	ถึงสถาน ปุ่นถ้ำ นบนาด เต็มชั้น ชั่วบุสม	๑๗๔๖
◎	สมสม เมื่อมา เม็งมาศ	พระบาทอุ้มเอาแทบ ชลธาชว่นไหล ผลควรเจ้านางจอม เจ้าตัวสร้อยทั้งง่อม	ทรวงถนอม หลามย้อม ยังอยู่ ดีฤ อยู่ที่ บั้น	๑๗๔๗
◎	บมี	อ้ายเจื่องพร้อมฝูงหมู่ พงศ์พันธุ์ทั้งกิ่งแนว โรคาต้องโพยไต่ ลุ่มซึ่มเจ้าลุ่มฟ้า	นัดตา นาถให้ ดาลพยาธิ ก็ฤ ถามข่าว ทุกคน	๑๗๔๘
◎	เมื่อนั้น เขาก็	หลานนาคเนื้อพงศ์แก่น ย่ำผลควรค้อยแกลง วันมาแท้ทั้งหลาย คิดท่านเจ้าแผ่นล้าน	กษัตรา เสียงแจ้ง ถามข่าว คะนิงเชื้อ ชั่วไกล	๑๗๔๙
◎	เมื่อนั้น	พวงกล่าวข้อของฝัก เอ็งโญไวขอบใจ ภูธรต้านผายความ ประดับเล่าฝ้ายน	ฝูงตระการ จงเมี้ยน แควนมาก กระบวนเบื่อง บาบมี	๑๗๕๐
◎	มันก์ ทอจัก	เดิมพากย์ท้าวผู้ผ่าน เสียงคติเดิมเหนี่ยววน บรรพารพร้อมทั้งเมือง วอนพี่ผู้แพงล้าน	คำวัง ขอต้าน มวลมอบ แสงเอือน	๑๗๕๑

๑	ถ้านั้น
ลุงก็
หลานกู	แวนชอบซ้ำโดยตั้ง
ผายคำถึงภูบาล หน่อจอม
วังพลสร้างนาคอง
ค้อมจิ้งหน้าเนาแล้ง	ประถมมา นักแล้ว
ใจแจ้ง
ลีอนาถ เฮวพุ้น
พ่อตาย	๑๗๕๒
๑	ลุงก็
มันก็
เลขลวด
มันก็	ตัดขาดเมี้ยนแซลั้ง
ผายคำคีนคอบเขา
เกลียวความเท่าพญาหลวง
คิดเคียดเต้าพลล่าน	ทีเดียว
ลวงต้าน
ท้าวกว่า
ลวงเมือง	๑๗๕๓
๑	ลุงก็	อ้ายหาตใช้ตันป่า
ปองเปื่องประดับแต่งปูน
วางตำต่องหลายที่
พลไพร่ลัมเลียนข้าง	จรคดี
ไปต้อน
ชนะฮาบ
ไขว่แพน	๑๗๕๔
๑	นับท้อ	ด้าดาบค้านคุงเจียบ
เอาไปแพนท้อใด
พินพอนเมี้ยนหัวสะเด็น
ยังเล่าข้อนคือน้ำ	ลุงเห็น
ดูหลู้ย
เสียชีพ
ญึ่งฝาย	๑๗๕๕
๑	ลุงฮีบ
เขากี้	ใช้แล่นม้าเชิญหมู่
ดากันสมส่งแสง
งาเขี้ยวข้างกวานแก
แมนมากลันหลายฮ้าย	สามมะเฮียว
ฮุ่มปลัน
หักเก็ง
ไล่พิน	๑๗๕๖
๑	แต่นั้น
ลุงก็
กัจจิง	จัดเพื่อพร้อมมาเพ็ง
นอนคีนคิดเคียดกวน
ทวนความใช้อาวพวง
บนบอกซ้ำเชียงล่าน	เวียงหลวง
กำด้า
พลสว้าย
ลวดวอน	๑๗๕๗
๑	เมื่อนั้น
หลานอยู่	ชอบที่ท้าวมางาย
ภูธรกอยกล่าวเจือง
บาครีท้าวทวนเสียง
สร้างแควนน้อยหอมซ้ำ	โดยใจ ออกแล้ว
จาถ้อย
สนองพากย์
ไพร่พล พุ้นตาย	๑๗๕๘

◎	น้องท่าน	ลัมพรากท้าวเมื่อสู่ ปีเดือนคนถ้วนจวน ลุนจอมไฉนาคอง พระบาทผู้เป็นอ้าย	โสดา จำฮ้าย เลี้ยงแม่ เจืองปุ่น	๑๗๕๙
◎	ยังค้อย ท่อกว่า	ทุกซ์เดือดฮ้อนพื้นแต่ หอมเขาขุนเขื่อนแข็ง ชมขวางตั้งพานคำ น้องท่านเลี้ยงกำพร้า	ตุหลาน ขนงข้า ข้างถ้าว ที่นี้ ยากแคลน	๑๗๖๐
◎	ชะพ่ม แม้งหนึ่ง	พร้อมบ่าวแก้วทั้งคว่าง เอากันสอนล่อแพน โพลตายฮ้อนฮมลุง ก็จิงหว้ายป่าไม้	หาญพาย สงวนไว้ เลยฮอด เฮวพุ่น มาพี เพื่อเม็ง	๑๗๖๑
◎	น้องท่าน	ขอดหมูข้างมวลมอบ ฝูงคนแข็งเกื่อนคาน ลอนเขาให้ทานดาว ประดับไพรพร้อมหลายฮ้อย	ชาวสาร เฉื่อยฮ้อย กวนก่อน หลานแล้ว คู่คน	๑๗๖๒
◎	เมื่อนั้น คือตั้ง	หมักหมอนหน้าลุงซิม มีพลแสนแสงเต็ม พอประมาณแล้วปุ่นแค น้ำหล่อเหล่าไหฮ้อย	ชมคุณ ตามเจ้า มานอก ลวดเพ็ง	๑๗๖๓
◎	เมื่อนั้น	ป่าออกห้องโซมกอด เฮ็งโญยังค้อยมา	หลานตน เถิงป่า ดีฤ	๑๗๖๔
◎	เมื่อนั้น	กูธรแก้วผลควร มือขำผ้าผันให้	ขานม่วน ฮู้งจอม	๑๗๖๕

◎	เคียดที่ ก็เฮ้ง พอที่ ดีเพื่อ	ผิด่วนเต้ามรมิ่ง ทนทรวงกอยเกื่อนตรอม ยังลุนไว้คำแคน บังเกิดฮู้มฮ้อน	เมื่อแมน เต็งฮ้อน มีมาก ฮีบทัน ออกแล้ว	๑๗๖๖
◎	แต่นั้น	ทุกปากตั้งเหล้าฮอด เกากลองนักรื่นรมย์ ฮางเพียงซ้องกำคำ ตั้งชื่อหน้าเหล้าลัน	โสังขวาง กวนฟ้า เหลื่อมมาศ หลากหลาย	๑๗๖๗
◎	ปูนปั้น เขานั้น	ชะพ่มพร้อมโหอาด ชาวเซียงเครือเกื่อนเพ็ง ทวนพลขว้างโจฮ้าง แมนมากเก้ากือฮ้อย	อาฮ้าง เญี่ยฮ้อย เฮวก่อน หลานแล้ว ห้อนขาม	๑๗๖๘
◎	เต็มแต่	เบื่องฝ้ายด้าวดอยง่อน สมสมหามแจกปูน เดินขวงเท้าเลิงปลาญ ทุกที่ลันฟายแล้ว	ภูพาง ปิ่นถ้วน ลาเล็ก ลวดปิ่น	๑๗๖๙
◎	เมื่อนั้น	ชะเพิกพร้อมฝูงใหญ่ ระวังจัดจ้อกัน เฮ็งโญผู้ผลควร ปากกล่าวเจ้าใจแจ้ง	ตางตน กินเหล้า ท้าวสูง แกว่งฟาย	๑๗๗๐
◎	ให้ท่าน	พุงหอกแพ่ลันตีว จอมตายเต็มเต็มแสง ฮองฮองนี้วเฮืองแหวน ปานปายน้ำเนืองลัน	แมนฟอง ฮุ่มซ้า ส้วยส่อง ซูไห	๑๗๗๑
◎	บัดนี้ลูกก็ สูค้อย ตุจัก	เต้าทอนท้าวทวนฮ้อย แดนไกลกลัวยาดไซย คุณพลายพร้อมโยธา ผันผาบแญ้เทม้าง	เฮ็งญา หนีแล้ว ชนข้าง ทุกหมู่ บ่ยอม	๑๗๗๒

๑	ฝูงเผ่าเชื้อชั้นปู่ แนมนามเดียวกิ่งจอม ประมาณม้วนวางปาน ลุงซิ้มผู้แห่งเหง้า	ชุมพวง มากิน เจียมเถ้า ไว้พ่าง เชิญท้าว ชำก้า	๑๗๗๓	
๑	ม่างม่างนิ้วส้วยใส่ เฮ็งโถย๋ำออกเมือง คิดพอให้อองคอน หลานใครไต่เห็นหน้า	ถนิมภรณ์ ทังป่า กอยกล่าว พืดน	๑๗๗๔	
๑	เจ้าอ่าวแททวนชิง เมื่อนั้น มันก็ เมื่อนั้น	แขงาม แควนเผี่ยน แควนถี้ ชอบชาน	๑๗๗๕	
๑	อย่าว่า ฝูงสาว มันก็	พิบฮักน้องแท้สุดส่วน ขอพานสลาลู่คอน ประนมมือเมื่อยนลงได เจ้ายี่แจ่งกลเลี้ยว	ใจจง ท่านเนอ เอาแล้ว คีนคอบ เล่าหั่ว	๑๗๗๖
๑	ครวที แต่นั้น ฮู้ว่า	ยังชอบใช้เตียงอ่อน นางก็ปุ่นฝูงลัว พงศาเชื้อแนวนาม คิดไปคุ่นเคยน้อง	เก็งญา ฮู้ฎา ลวดเชิญ ในห้อง กรรมเกิด จริงแล้ว ฮีบชาม	๑๗๗๗
๑	ดูที่	ประเสริฐสร้อยพรหมกล่อม โสมงามถึงแท่นทอง วิญญาณพร้อมทั้งสอง แปรป็นหน้าผ่นนิ้ว	สมภาร เฮียงป่า ประชิดเน่ง ฮีบวาง	๑๗๗๘
๑	เมื่อนั้น เล็งเห็น ยังใคร่	เจ้าเปล่งข้อแซออก สุระพาเอียงอว้ายลง ดูจวนต้องสมคาม วอนที่เจ้าตัวสร้อย	คำควร เลยคล้อย วันพุง นั้นตาย กินเกื้อ เกิบแสง	๑๗๗๙

◎	ท้าวซิ้มซำซมสูง
เพ็งแพงเฮียงฮ่วมอน
ดวงศรีสร้อยยังอาย
เป็องแผ่นผ้าผันเข้า	คองคดี
เอาเหล้า
กันอยู่
ซำกำ	๑๗๘๐
◎
คือตั้ง
เมื่อนั้น	โยเซศท้าวเมินผ่อ
กินรินสอนสูปประเทียล
ภูมิคล้อยคะนิงนาง
คิดพั่งอ้อมเนาแล้ง	สองศรี
เห็นแจ้ง
บ่ปาก
ลั่นทรวง	๑๗๘๑
◎
ฮอยที่	เยื่อนงวากหน้าเตินอุ่น
เทพายวงวิญญาณยอมยัง
ศรีใสแก้วบุญกัน
วอนเหนี่ยวน้องเอาพร้อม	อกกระสัน
ชินซ้อง
อ้วค่า
พัตน	๑๗๘๒
◎	เมี้ยนอย่าแล้วเฮวฮีบ
หายกังวลเกิบกวน
สองศรีแก้วเจียมปราง
คอนคอบเจ้าสินล้าน	เถิงนาง
กินเหล้า
ไต่แพ่ง
ลวดเอา	๑๗๘๓
◎ ป่าซิ้ม
เล็งเห็น	ผู้แห่งเหง้าเฮียงฮ่วม
ลุงอวเมาคู่คน
สายัณห์คล้อยคลาสูเมรุ
ท้าวใหญ่ได้สองเจ้า	ผ้าชวัลญ
ควรวัว
เหลื่อมต่ำ
เล่าตาม	๑๗๘๔
◎	พิณพาทย์พร้อมพำแพ่ง
โสมงามลักลอบมือ
มือผันน้ำวนวลศรี
น้องกำพำคะนิงไว้	ถนอมอวน
ซอนผ้า
บ่ปาก
ใส่ใจ	๑๗๘๕
◎ แต่นั้น	เมี้ยนหมู่เหล่าเทจาก
ไหไผ่ฝูงพวกเฮือน
แถวถันถ้องเตียงตอง
ค้ายสิ่งเหง้าฝูงท้าว	โองขวาง
เฮียงเข้า
ฮ่านต่ำ
แต่งพาน	๑๗๘๖

◎	<p>ประดับสำแล้วมวมอบ สองคราญตอมสิ่งเมือง ล่ำล่ำท้าวทวยเสวย เป็องแผ่นผ้าผันน้ำ</p>	<p>ขุนนาย ทั้งป้า พร้อมพี่ ส่วยมือ</p>	๑๗๙๗
◎	<p>ทุกที่เทียนเทเครื่อง คนอื้อเต็มลุ่มเทิง ประมาณให้อาวพวง ลาท่านเจ้าทองล้าน</p>	<p>คริวหลวง ทั้งข้า เพ็งสั่ง ที่สถาน ก่อนแล้ว</p>	๑๗๙๘
◎	<p>ณ้ณ้ณ้วันบนาถ อรชรเสียงขอบขาน เมือเขอ แนนพินเกี่ยวมหานาม ป้าสั่งเมียนทั้งอ้ว</p>	<p>เฮืองแหวน แซ่ฝ้าย เนื่อออก เมือเถิน อ่อนอาม</p>	๑๗๙๙
◎	<p>แต่นั้น ท้าวพรากห้องมานอก เสนาทวนก่อนเจือง ผายผันเท้าเขียงจวง ไฟส่องแจ้งเฮืองถ้ำ</p>	<p>เถิงพลาย เมือหน้า เซาจอด เฮื่อเทียน</p>	๑๗๙๐
◎	<p>ป่านนี้ ค้อมฮอดขึ้นเมือเสื่อ เนียนเนียนจงจำเริญ แพงศรีสร้อยโสมงาม ยังฮุ่งน้องฮมฮู้</p>	<p>หลบแดง ฮักฮู้ ง้อมม่วน กูพุน ฮ่วมใจ บ่น</p>	๑๗๙๑
◎	<p>บัดนี้ ไกล่ด่วนต้องการใหญ่ ลอนว่า คำแคนไผ่ไปทวน คองที่ มาเห็นผู้ผลควร กระสันโคกซ้อนฮมเฮ้า</p>	<p>สมคาม ทางฮ้อน คือพี่ จริงแล้ว ท้าวทรวง</p>	๑๗๙๒
◎	<p>เมื่อนั้น อ้ายคว่างต่านท้าวก่อ ทั้งหลาย เขาปู่พวงไปลง เพ็งที่ เมือทูลไหว้จอมเมือง วันพุกเข้าจวนตั้ง</p>	<p>คำเนือง ลาเจ้า ภูวนาถ ตีฤ แต่งพล</p>	๑๗๙๓

๑	ผืนผาดข้างชนเก็บ ใฝ่จัก เฮาก็ ขอพี่	เสียงดาลายเจ็ยขวัญ จำเดิมใช้ภูบาล ลงฮ่วมน้องตางให้	กอยทาน ในห้อง ไปกล่าว นี้แล้ว ทუნทรวง ชอบนอ	๑๗๙๔
๑		พระบาทท้าวพร้อมคว่าง สูพวงพลัดเล่าคีน ประนมมือเมี้ยนเลยเขี้ยว กล่าวชู้ชั้นคดีให้	สันเดียว เมื่อไหว คีนคอบ สั่งงาม	๑๗๙๕
๑	อันนี้	กอยกล่าวข้อแซชอบ นรินทร์คีตคังคาม มีตั้งภูธรถัมคำคือ อ้าวก็ฮ้อยอยู่เฝ้า	ชมวอน เคื่องเถ้า ปอนปาก เขาแล้ว แฝงป่า ไปคลา	๑๗๙๖
๑	ท่อว่า ลุงจัก กลัวจัก อันว่า	คิดยากตั้งก้านกิง ขอเฮ็งญาฮ่อมเขา เป็นโพยต้องเต็มใจ คำออกแท้ทั้งป่า	วันทรง นี้แล้ว วันหน้า มีมาก เหนียววอน ว่าเนอ	๑๗๙๗
๑	บาก็ สุญเียะ	เขาพรากท้าวคลาฮอด เถิงภูธรที่ย่า สมทรวงคล้อยคิดใน คีนกล่าวให้ธรรม์ตัน	เขียงจวง ยังไหว ชานชอบ สมเพ็ง ก่อนเถิน	๑๗๙๘
๑	ฮู้ว่า คิดที่ เฮวฮีบ	แกวกั่มวลมอบชั้น คะนิงเถิงหลานบ่ว่าง คุณลุงสันดีหลือ หว้ายเถื่อนกว้างไกลชู้	เขียงใหญ่ ญูปุน เมื่อสร้าง หลือโลก เมื่อมา ที่ตาย	๑๗๙๙
๑	ชื่อว่า นับแต่ อันนี้	ทุกชโศกฮ้อนแสนส่วน เส็งอาสาใส่ใจ คราวทางเที้ยนเขาเขี้ยว เป็นตั้งฮ้อยอยู่แล้ง	ขอตาง จงแจ้ง ข้ามป่า ตอยกว้าง ไปเถิงฮู้ฤ	๑๘๐๐

<p>๐ แต่นั้น</p>	<p>ผัดผ่านังพลตีว สมเพ็งยั้งค้อยวอน เขาก็จำความท้าว ผู้ที่เหง้าขานข้อ</p>	<p>ต้ายืน พุกแล้ว ใจเจ้า คีนทูล นบนาถ ขอบคุณ</p>	<p>๑๙๐๑</p>
<p>๐ ทอจัก</p>	<p>พระบาทท้าวฮักออก วอนเฮ็งโญญะยอม แคนใจตั้งวันทรง เพ็งที่ยังวันหน้า</p>	<p>เขี้ยวทัน แท้ตาย วันหน้า เถ้าเก่า นี้นาย เมื่อตี ก่อนเถิน</p>	<p>๑๙๐๒</p>
<p>๐ แต่นั้น</p>	<p>ใช้ฮอดท้าวแล้วเล่า พาที่ทุกชู้ลวง นรินทร์ฮู้ฮับขาน พอที่เห็นเพคไซ้</p>	<p>อาการ เลยไหว แซชอบ ฮอยเบื่อง บ่ประสงค์</p>	<p>๑๙๐๓</p>
<p>๐ ลุงก็ อันว่า ให้ท่าน</p>	<p>เหยียวออกท้าววยคอบ ประสงค์เฮาฤกิดแกว เฮ็งโญชว่างสองประการ ป็องฝ้ายเบื่องท้าวกว่า</p>	<p>ฝูงพอง หั้นข่าม กลัวข้อง ฮู้ยาก จริงแล้ว แองกา ก่อนเถิน</p>	<p>๑๙๐๔</p>
<p>๐ บ่ว่า เขาก็</p>	<p>เมี้ยนกล่าวแล้วอ้ายคว่าง เฮือนครองเลยล่งมา แปรคำฮ้อนสมพวง ลุงท่านเจ้าตีวข้าง</p>	<p>พลอยแหน กินจ้าง พลส่วย เชิญไซ้ ส่งคดี</p>	<p>๑๙๐๕</p>
<p>๐ ไทว่า เมื่อนั้น ถ้านี้</p>	<p>ไปล่ายถ้อยแถมชวด สิงฮี้แสงฮีบตีน กายขุนตันคำเค็ม ลอนล่งเต้าเถินนี้</p>	<p>เซยหลาน กีน่า เดินข้าง แควนกล่าว เพื่อนอายุ แลเขย</p>	<p>๑๙๐๖</p>
<p>๐ สังว่า</p>	<p>หอมบ่าวฝ้ายคีนสู ลุงมัวผิดเผื่อตอัน ปางดำเจ้าตอยวง ประดับหมู่ข่าดาพร้อม</p>	<p>ผาพวน ก่อนเถิน อายุหน้า เมี้ยนทาบ เครื่องคีน</p>	<p>๑๙๐๗</p>

◎ กางว่า ฤว่า ธานี	ผัดผาบแพฬใหญ่ ฝืนความแพงฝ่ายหลาน ชาวพางก้าดงไฮ พระบาทท้าวทั้งห้า	ญชวาง หลายล้ำ สามไฮ ชอดมา	๑๘๐๘
◎ ปานนี้ เฮาจัก การที่ ไว้ทาน	ปละไปลไว้เป็นฮุ่น วอนเฮ็งโงญเญยะคิน สมคามแททวนวาง เจ้าตัวข้างยังแจ้ง	ฮกหนาม ถ้วนแล้ว เมื่อสร้าง ไว้อยา จริงเถิน จ้อคำ ก็ตาย	๑๘๐๙
◎ แต่นั้น	ฮู้พากย์ฮ้อนสมอ่อน เฮ็งโงญท่าเพคโสม มนตรีท้าวทวนเกลียว พวงส่วยไหว้ประนมนิ้ว	สามมะเฮียว สันไซ้ แข่งกล่าว ชาบกร	๑๘๑๐
◎ แต่นั้น เทื่อนี้	เขาข่าวเฮื่องเท่าหัว ภูธรคินค้อยตาม ทุกไทเทียนชมเจือง ค้ายแผ่นกวางญพ้อง	ทั้งเมือง ดินข้าง จงเพ็ง ก็ตาย เพื่อนheng แลข้าม	๑๘๑๑
◎ แต่นั้น เลยเซ็ง เมื่อนั้น อันว่า	ความตั้นท้วงเถิงราช เถิงโงงหลวงก่อนฝูง คำเครื่องฮ้อนนางเมือง ให้อ่อนท้าวนอนแล้ง	เงินยาง คนใช้ ทุกเญื่อง บ่ควร แท้แล้ว	๑๘๑๒
◎ แต่นั้น เขาก็ บัดนี้ เท่าว่า	ระดับเครื่องเมี้ยนลักแต่ง เฮียงคำคินคอบทูล มนตรีพุนภายหลังาน ผู้แห่งเหง้าแซฮ้อ	โดยดี เถิงเจ้า สามเคียด ชอบงาม	๑๘๑๓
◎ เขาก็ บ่กว่า	ฝูงบ่าวเมี้ยนดาหาบ แวนชั้นความฮ้อเผื่อ คำพืดเท่าทุกเซียง เจ้าลุ่มฟ้าใจแจ้ง	จักคิน สองห้า ข้าสั่ง ถ้วนแล้ว ค้อยคะนิง เทียวเถิน	๑๘๑๔

<p>๑๑ แต่ฉัน ภูธร แต่นั้น</p>	<p>พระบาทท้าวหนคัง ผายวิญญานค้อยยิน สามมะเขี้ยวพร้อมอ่าวพวง ไหว่ท่านเจ้าทงล้าน</p>	<p>คั้บทรง ฝูงเหง้า พลส่วย ลวดแหน</p>	<p>๑๙๑๕</p>
<p>๑๒ กลัวท้อ คือว่าบุญเขา อันจัก บัดนี้</p>	<p>ท้าวอว้ายข้างชวนเพื่อน ฝูงกวนแกเกิดคาม ฝืนเขาให้คลาเวียง ค้ายไพร่ฟ้าขึ้นไว้</p>	<p>พลัดคืน ดั่งนั้น คุ้งฟ้า ฮอยยาก คั่งเขียง</p>	<p>๑๙๑๖</p>
<p>๑๓ เพิงที่ ดูตั้ง ควรค้อย</p>	<p>เจ้าจากแท่นนอก เฮียงคำโลมเล่าปุ่น คงเคื่องเบื่องเฮาสน วางอ่อนเจ้าแพงล้าน</p>	<p>ดอมพล ว่าอัน ไปต่าน พันขนาด อย่าขึ้น ชอบตาย</p>	<p>๑๙๑๗</p>
<p>๑๔ เลขลวด ชื่อว่า ลุงก็</p>	<p>พระบาทสู้อี้ถึก สินค่างามสั่งเขา มีใจพ้องกายแกว คิดฮ้อชั้นตนท้าว</p>	<p>แถมคดี แหหมั้น จักว่า สันใด โทษมัว หนีแล้ว</p>	<p>๑๙๑๘</p>
<p>๑๕ พลเพื่อน</p>	<p>ควรคอบซ้ำทุกพากย์ กอยกลัวการบ่เสถียร ภูธรท้าวมิฟัง เต้าลุ่มฟ้าเชิญเจ้า</p>	<p>อย่าบัง เมื่อหน้า จักว่า ฤๅได้ จึงมา นั้นตาย</p>	<p>๑๙๑๙</p>
<p>๑๖ เขากี้</p>	<p>พร้อมปูพันพวงส่วย สมสมเลยเล็กลา ทวนเทียวเท้าถึงเจือง คอนกล่าวข้อแฮต่าน</p>	<p>สามมะเขี้ยว ลงห้อง คีนคอบ แต่งงาม</p>	<p>๑๙๒๐</p>
<p>๑๗ ฮอยที่</p>	<p>พระบาทสู้อับชอบ ปุ่นคำควรค้อยถาม ไททานถ้อยดูลุง เมืองบั่วเมี้ยนเมื่อป่าน</p>	<p>เพิงคดี แถลงต่าน เฮาถ้อย จริงแล้ว มอมมวล</p>	<p>๑๙๒๑</p>

๑	อันนี้	นับทอสู่อ้อมเบื้อง
สมเพิงยังไปควร
คะนิงดูแท้ันอาย	เฮวช้อย ชนพลาย
จาเจ้า
มีมาก	
	ขอบท่าน	ผู้แห่งเหง้าคะนิงเพี้ยน	ผ่อความ	๑๙๒๒
๑	แต่ันั้น	นบนานแล้วเลยพราก
เฮียงค่างามกล่าวลุง
โสมคราญอ้อวามคาย
น้ำลูบหน้าแคงไล่	ภูบาล
ทั้งป่า
ตรอมโคก
อยู่วอน	๑๙๒๓
๑	เคียดที่
เมื่อนั้น
ฮอยที่	วิบากไ้อ์เอาโทษ
ภูธรผันลูกโลม
บุญสูงสร้างเจียมประดม
ทรงเทศชั้นเขียงล้าน	มาสนอง นีนอ
เลยต่าน
เถิงคอบ กันแล้ว
แห่งอวน	๑๙๒๔
๑	เจ้าค้อย
พ่อนี้เป็นตั้ง	คิดชอบข้อเขียง
คะนิงคำควรค้อยพิ
สุระพางห้วยวาวดา
น้อยหนึ่งม้วยเสียเศร้า	ยคขวาง
จารณถ้วน
ต้นตำ นี้แล้ว
มีดแสง	๑๙๒๕
๑	เมื่อนั้น	เจ้าข่านิวผันลูก
ปูนแคเฮียงฮีบฟาย
มาดากลั่นกอยสม
แม่ถอดแก้วแหวนล้วน	เขยชม
เถิงให้
ฮักลูก
ค่าเมือง	๑๙๒๖
๑	เขากี้	ชะช่อนนี้วส้วยส่อง
ปูนเป็องประดับแต่งดี
แพนหลานเท้าเขียงจวง
เทียนเฮื่อเท้ายวงใต้	สบงาม
ดาไว้
ตั้งหอก
ส่องยาม	๑๙๒๗
๑		ใ้บอกห่างข้างใส่
แองเลื่อนจัดพวกดาว
ธรรมย่าเมี้ยนประนมมือ
พร้อมสั่งเจ้าลุ่มฟ้า	ปะคือคำ
เดินถ้ำ
นบนาน
สองแก้ว ลูกลา	๑๙๒๘

◎ เจ้าค้อย	<p>ลงเพื่อนน้องเฮียงอาสน์ วันลุนเลยเล่ามา คนกลมกล้ำสองพलय ชั้นซ้างซ้าย่าย</p>	<p>ภิสมย์ ก่อนเถ็น สถานกว้าง อวนออก ย่างไป</p>	๑๙๒๙
◎ เล็งดู แม้งหนึ่ง	<p>ทุกชอกแจ้งเทียนเฮือ ไสวแพนทอกเหลือ เถิงที่พลาญหลวงชั้น อ้วค่าเจ้าตัวสร้อย</p>	<p>อิหมทาง หลายถ้อง เฮียงจวง คนคั่ง สมฮู้ ฮ้างอายุ</p>	๑๙๓๐
◎ เมื่อนั้น	<p>สะพั่งพร้อมฝูงหมู่ ทั้งหลายพักจอดเซา เอ็งโญท้าวคืดคาม ให้ฮีบย่ายแควนหน้า</p>	<p>โยธา ทันกว้าง คะนิงมาก จอดเกย</p>	๑๙๓๑
◎	<p>แปรปากเมี้ยนทางท่อง ภูธรเลยลวงไป เทพีอ้วเฮียงเกย เอาอุนผุ้นงหน้า</p>	<p>ประดับดี ปุนถ้ำ น้องข่า สู่สถาน</p>	๑๙๓๒
◎	<p>ญั่งญั่งเชื่องสาพร้า สมสมปลงเครื่องคราญ โสภาสร้อยโสมศรี โสมฮาบเนื้อผิวเผี่ยน</p>	<p>พัทวิ คลาเมี้ยน แมนหล่อ เก็งกัน</p>	๑๙๓๓
◎ คือคู่ เมื่อนั้น	<p>อินทร์แต่งตั้งเหลาหล่อ ล่ำล่ำผั้นแนบนาง ฮองฮองใต้เทียนยาม ป่าซาให้ปุนเหล่า</p>	<p>สมสอง แท้แล้ว โนผ้า ยวงล่อง ฮีบเฮียง</p>	๑๙๓๔
◎	<p>ญ่องญ่องนิ้วท้าวแกวง ผายเสียงเถิงเผ่าผี ผานผานเหลื่อมบวยคำ พุงพุงน้ำแถมลัน</p>	<p>ไกวปาน ฝูงดำ ค้อมก่อง เลื่อนไห</p>	๑๙๓๕

◎ ตู่จ๊ก บัดนี้	เชิญพ่องเชื้อชั้นหมู่ เต็งแสงสบฮาบแกว ลุงวางให้โสมงาม พงค์เฝ้าเชื้อเชียงล้าน	แนวนาม มากิน กวนป้าน ลงทุ่น ทรวงแล้ว ช้อยระวัง แต่เนอ	๑๙๓๖
◎	สองออกพร้อมเผื่ออุ่น โทยปาปิงอย่าเบี่ยน เทพิงอ้อมเม็งจอม ขวางชูค้ายคุณคุ่ม	อวนศรี บุญชัย เจ้าแม่ กุพุ่น ช้อยแข็ง แต่เนอ	๑๙๓๗
◎ เขาก็ บัดนี้	ทนโคกฮ้อนสมแต่ กอยแสงตกต่างแดน ฝูงเคยคุ่มฮักษา เขยชูชุ้นควางฟ้า	ตูมา กี่ตาย เขยชุ้น คុងขนาด ช้อยแสง แต่เนอ	๑๙๓๘
◎ เส็งเห็น ดีแก่ เมื่อนั้น	แล้วปิ่นเป็องปานพาด จันทรวงเฮืองส่องแสง ลมเซยพร้าวไกวใบ อ้วอ้วยหน้าเขิญน้อง	ฮิมไห สุนฟ้า บานศรี ขำก่า	๑๙๓๙
◎	เจ้ายื่นนิ้วผันพี ล่ำล่ำมือแนบเฮียม ฝูงสาวเป็องเทียนโยง พระบาทย้ายคิงค้อม	เอาโตง เฮียงพร้อม ยวงส่อง ฮ่วมสอง	๑๙๔๐
◎	แล้วเป่งเป็องเนืองก่อง ยอของคำเทียนลง ประมาณเม็ยทั้งหลาย พร้อมพากย์ไ้ธรรมเหง้า	พีทวย เลยได้ ไ้หัวสั่ง เลิกลง	๑๙๔๑
◎ เมื่อนั้น	ชะพังเชื้องลดมาน กูธรผันแนบนาง ล่ำล่ำนิ้วเซยชม หน้าต่อหน้าเอาอุ้ม	ลายคำ ในผ้า ประชิดเน่ง ทุ่นทรวง	๑๙๔๒

◎	ดีแก่	ลมเป่งเปื่องเหมื่อยหยาด เขียงหลวงพักบั้นนี้ เข็นเข็นซ้ำตาเวา ดาวดาษซ้อนเดือนซ้าย	หยอยเย็น นอนพร้อม ฮ้องฮ้ำ โกซัน	๑๙๔๓
◎		อำทำเนื้อเกลี้ยงกล่อม ศรีไสสันตีนยาม เหมื่อยฮวายไม้ลมบน สุรย์ส่องขึ้นเฮืองฟ้า	กันหลับ ยังผ้า เบยเมฆ เฮื้อแสง	๑๙๔๔
◎		เขื่องเล็กกั้งเมี้ยนมาน ฝูงเคยแปงเครื่องอัน อรชรเนื้อสองสี คันธเรศน้ำฮวายเข้า	เมื่อขอ อบน้ำ สรงอาบ ฮตกะจวน	๑๙๔๕
◎		โสมฮาบเมี้ยนมาแทน ภูธรผายผ่อเมิน ไทเข็งชั้นเงินยาง คั้งคั้งข้างดาลัน	ทันขวาง เมืองกว้าง ลีอนาด คั้งเขียง	๑๙๔๖
◎	ผ่อดู	กาทาดกำมเฮือนใหญ่ กงนครคูเวตเวียง ผานผานเหลื่อมเจียมปราง น้ำผ่านอ้อมไหลกว้าง	สุดผอม ฟันเขอ วังอ้อม แก้วกู่ ฮาบงาม	๑๙๔๗
◎	ทั้งว่า	ชะพุพร้าวซ้องกาบ พลูคำซามฮ่มใบ แกวกวนข้างซูซิง นคเรศชั้นเขียงล้าน	แสนสวน แกมก้าน ฮียาด ไช้ประมาณ	๑๙๔๘
◎		หอช่อฟ้ามุกมาศ ตระการเฮืองฮาบสูง ธรรมย่าหย่องเงินยาง เทียมแทบเท้าควางฟ้า	มุงคำ สุ่มต้าย ยศมาก เก็งอินทร์	๑๙๔๙

๐	พุงพุงเหลื่อมหลายหลาก	มุกดา	
นรินทร์	เขาเงี้ยคำเกื่อนคอน	คนกล้า	
ฤจัก	วางเวียงให้แมนมา	ชิงขาด	
แหงว่า	ซ้ำซ้ำเมี้ยนเมื่อฟ้า	บักลัว	๑๘๕๐
๐	เมื่อนั้น	พญาหลวง	
	ภูวนาถเจ้าท้าวซิ้ม	ควายซ้าง	
	ป็นความจัดพวกครว	เลยกล่าว	
	ทำเปื่องพร้อมทุกหลวง	คั่งคน	๑๘๕๑
	โยเศศลันโสงฮ้าน		
๐	เฮวฮีบฮ้ายปงป่าว	ปุ่นหาม	
ญนญน	ขอพานคำคุ่นาย	ป็นถ้วน	
	ฮองฮองเหลื่อมชามเงิน	จุมมาศ	
	ทะเลเล็กล้วนแพนฮ้อย	ชูควง	๑๘๕๒
๐	แต่นั้น	ทีเดียว	
สุเญยะ	เจ้าพาดข้อแฮลั่ง	ใจกล้า	
วันนี้เฮจัก	ยวงคำควรกล่าวเจือง	กระจัดพราก	
	เกลียวพลายแพ้พลแกว	อีกพลาย	๑๘๕๓
	เผื่อออกซ้ำควายซ้าง		
๐	เบื่องปากชั้นเชียงใหญ่	เงินยาง	
ลุงก็	หาทั้งหลายแต่ตอม	เต็มเจ้า	
เขาก็	ลาลงล้าโสงขวาง	เถิงราช	
	ทุกที่เค้าแคนคุ่ม	คั่งพลาญ	๑๘๕๔
๐	นบนานแล้วเลขมอบ	มवलแกลง	
เมื่อนั้น	เฮ็งโญชานขอบลุง	ทั้งป่า	
	ฝูงเคยฮู้ปุ่นแปง	ป็นคู้	
	ค้ายล่ำซ้ำโดยด้าม	ตั้งเลิง	๑๘๕๕
๐	ชะพุด้องแถวถี้	ถันงาม	
บัดนี้	สมเพ็งกอยกล่าวพลาย	พลีเข้า	
	จักจวนต้องสมคาม	คราวใหญ่	
	แหนฮอดเหง้าควงฟ้า	คูผี	๑๘๕๖

<p>๑ พ้อท่าน คุณตุ อันหนึ่ง</p>	<p>ภูไชยท้าวจอมโลก ทวนสิงฮียาบแก้ว แนนเนื่องต้าเดิมเดียว เชิญช้อยป่าปางนี้</p>	<p>เมื่อแมน มากิน กวนข้า เชื้อปู่ มากิน อย่าไล</p>	<p>๑๙๕๗</p>
<p>๑</p>	<p>ฝูงอยู่เฝ้าแฝงราช ชนพลายใสส่งเขา เทพาด้าวดอยดิน เคียดเพื่อแกวชวาทช้าง</p>	<p>ฮักษา มากิน ชนันช้าง ครุขนาด มากิน ชูล้า ล้วงลุง</p>	<p>๑๙๕๘</p>
<p>๑ ตนท่าน ตุจ๊ก ผัดว่า</p>	<p>เจ้าฟากฟ้าจตุโลก วอนเฮ็งโญผ่อสูง วังเอาได้แองกา ไผ่บ่ตันแฮฮ้าย</p>	<p>เล็งแข็ง ช่มเถี้ยน แสนถ่าน ท้าวกว่า ฮีบวอน กี่ตาย</p>	<p>๑๙๕๙</p>
<p>๑ แต่่นั้น</p>	<p>สว่าสว่าเบื่องน้ำหล่อ ภูธรผันผืนแดงอุ้นตน เสนาพร้อมทุกถัน ค้ายสำเหง่ากินแล้ว</p>	<p>วางสลา ตางอ้อม ถ้วนคู่ เลิกทะเล</p>	<p>๑๙๖๐</p>
<p>๑ เมื่อนั้น</p>	<p>ชะพูยัยยอหมาก ฝูงคริวเทแจกไป ธรรมยาผู้ผลควร ลอนเลือกช้างตัวกล้า</p>	<p>พานคำ ปุ่นล้าง ท้าวซุ่ม คาดควาญ</p>	<p>๑๙๖๑</p>
<p>๑ คืดที่ ดูที่</p>	<p>ท้าวตีมเต้าเดิมช้อย มามวลเต็มแค่พลาญ ปีปายให้ทรงเมือง จัดแต่งให้ฝูงต้น</p>	<p>ชนพลาย เหลื่อลัน มนุษย์ราช ช่างหลาน</p>	<p>๑๙๖๒</p>
<p>๑ ชื่อว่า เจ้าค้อย</p>	<p>ยังทอไว้ตัวอาด พิมานลุงขี้เมื่อ จ๊กตำต้องต้ายัน ชนันหมุ่มมันแข็งข้า</p>	<p>อินทร์ป็น เมืองฟ้า ยันก่อน หลานแล้ว ช่มไกล ว่าเนอ</p>	<p>๑๙๖๓</p>

ทำวุ้นยกทัพออกตีกองทัพแถว

๑	หมักหม่อนหน้าทำวุ้น	คิดคาม	
มีช่าง	เฮามางอยผ่อลุง	ชนข้าง ฮู้บ	
เฮาบ	ยินขามตั้งกวานแก	ชนฮาบ	
	ให้ออกผู้ธรรมอ้าง	ผ่อเมิน ชอบตาย	๑๙๖๔
๑	ทุกตาบตั้งแพนหอก	เขนบัว	
	เลินเลินพลายแกว่งกระดิง	ตั้งก้อง	
	จอมหัวให้ปุ่นพล	ฝูงขนาด	
	ประดับหมู่พร้อมเพ็งกล้า	เกื่อนชาย	๑๙๖๕
๑	สะพาดพร้อมงาเผือก	เขียงแดง	
	ผานผานยกย่างเขิง	ข้าหย่อง	
เฮาจัก	กอยแสงแพ้วลแกว	กระจัดพ่าย	
	เมี้ยนปาวห้อยปิ่นแล้ว	ชูชุน	๑๙๖๖
๑	แต่นั้น	กลอนงาม	
เฮาจัก	เจ้ากล่าวถ้อยเถิงออก	ดาพร้อม	
สุญเียะ	มุนพลประดับแต่งดี	คีนคอบ	
เจ้าจัก	ขวงความไหว้จอมเมือง	ต่อทาน ก้อนนั้น	๑๙๖๗
๑	ฮู้ว่า	นครหลวง กล่าวแล้ว	
ดูตั้ง	คำขอบแท้ผู้ผ่าน	หลายชั้น	
แควนจัก	ยังเคืองคุงฝ้ายหลาน	มาเพื่อน สันนี้	
ให้ออก	ฮามเอือนเวินวางสาว	ผ่ององ ว่าเนอ	๑๙๖๘
	คิดชูชั้นชมถ้ำ		
๑	เขาก	ถนาคูน	
	นบนาถท้าวผู้เผื่อน	ธรรมเหง้า	
	ลาภจรต่วนถอง	ตัดทีบ	
ผ่อเห็น	สุรยไฮฮ้อนเฮืองโพยม	ลูกจอม	๑๙๖๙
สุญเียะ	คีนกล่าวเจ้าทองล้าน		

◎	จักไคร่	ถึมถึบข้างชนก่อน เป็นไตดอมบาปลุง	กวนทาน लागแล้ว	
	ชั้นค้อย ปมี	วางหลานให้ชนงพล แหงหน้ายกลัวกลางแล้ว	คุนออก จริงเถิน อย่าไล	๑๙๗๐
◎		เขาพอกถ้อยเถิงกล่าว ภูธรไลผ่อคาม	กอยเสียง คะนิงหน้า	
	เฮาจัก	วางเวียงไวปุ่ไฟ ให้ท่านเจ้าลุ่มฟ้า	แข็งเขื่อน ฟิงห้าม ออย่าลง	๑๙๗๑
◎	เท่าว่า ตุ้จัก เขากี้	ประดับเพื่อนพร้อมฝูงแคว้น ฝืนสมคามต่อแคว ฟิงพอแล้วเลยลา คีนคอบท้าวธรรมตัน	กระทำเลิง นันเนอ กวนปลัน ภูนาถ ที่สถาน	๑๙๗๒
◎	ลือจัก	พระบาทฐู้อับพากย์ ชินคำหลานท่อนเป็น ชวาชวาต้านคำสูง ท้าวซึ่มเจ้าลุ่มฟ้า	พลอยจา ปางนี้ เส็งต่อ ป็นข้าง ชุ่นาย	๑๙๗๓
◎	หนักเนื่อง มันัน	แส้ชะค้อมแควนก่อน ชนพลายเปรี้ยวต่อแคว ทุงเขี้ยวข้างหนองหลวง มันันเชื่อเผ่าน้อง	สามมะเฮี้ยว กวนตอง ผ่านผ่าน นางซึ่ม เข็งหาญ	๑๙๗๔
◎	ทันที	หอกก่านป้องเบื่องหมู่ กวานแกลอะแต่เขา ญนญนข้างค้ายวง ชะเพื่อพร้อมเขาอ่อน	นายจัน ไปต้อน จ้ววด แองเลื่อน	๑๙๗๕
◎		กาगतแส้ข้างชวาด เลินเลินพลายแกวงกระดิง แพนหางตั้งگانา แกวตั้นท้วงดาข้าง	ชัตหา ดั่งก้อง เนื่องหอก ชู่เวียง	๑๙๗๖
	เมื่อนั้น			

๑	<p>ปาวเพื่อนพร้อมทุกชอก เกากลองเสียงข่มเต็ง เมื่อนั้น บาศรีผู้แทนคุณ ย้ายไถ่ผ้าผืนล้ำ</p>	<p>ประดับดี เดินล้ำ ลงเกิด คำเมือง</p>	๑๘๗๗
๑	<p>ประเสริฐพร้อมคูปเครื่อง ไฟสวายเสียงฮีบสม ลำลำนี้นวนลศรี ดาเครื่องแล้วเดินตั้ง</p>	<p>แสงหย่า แหวนแก้ว สบสอด แต่งพล</p>	๑๘๗๘
๑	<p>เมื่อนั้น เจ้ากอดอ้วโสมพี การกั้วลทอใย เทพีแก้วกระสันเหงา เทื่อนี้ พ็อยู่ห้องหิวให้</p>	<p>เพิงเพลา มีข้อง มีมาก เก็งตาย แลข่าม</p>	๑๘๗๙
๑	<p>ท้าวสุ่งผู้แถลงพากย์ ชลธินองแผ่ผาย เก็งญาเขื่อนโอยพร พรหมเทพเจ้าจอมฟ้า</p>	<p>เพิงวอน ผืนผ้า ทังโคก จื่อจำ แต่ถ้อน</p>	๑๘๘๐
๑	<p>เมื่อใด ตูจัก เขาหาก ลุโชคแพ่ท้าวกว่า บนเทียนคำเก็งตน เวราฮ้ายวินวอน เขิญช้อยแพ่โดยได้</p>	<p>แองกา ตามไหว ทวนโทษ ดั่งฝัน แต่เนอ</p>	๑๘๘๑
๑	<p>พอที่ เจ้าค้อย ชนสาบแพ่แกวโคตร ประสงค์สันคือคู่เฮา ทุกไทเทียนเงินยาง เข้าต่อข้างชนฮื่อ</p>	<p>คีนขวาง เทื่อนั้น แสงอ้าง ญแต่่ง สาบเต็ง แต่เนอ</p>	๑๘๘๒
๑	<p>เมื่อนั้น พร้อมพาว ชู่แห่งให้พรพากย์ อือทื่อไทเขียงเครือเกื่อนเพ็ง โงงโงงฆ้องเกรี ชั่นชี่ข้างผายหย้อง</p>	<p>สวัสดี พลงอ้ม ฮันปาว หยั่นแดง</p>	๑๘๘๓

◎	ใจเบ่งเข้มเข่าผ่อง	เฉยคำ	
สมสม	ถือทุงแดงดาดดิน	ดาเต้า	
	ชาวดอยก้ำภูเมิน	อวนก่อน	
เขากี้	นำราชเจ้าใจเข้ม	ออกเวียง	๑๙๙๔
◎	เมื่อนั้น	ขำก็เฮียงหอกก้ามเกล่ว่ง	
	ฝูงพวงคิดบ่กลัว	กอยหย้าน	
	ญูญูญย้ายแสนถัน	หน้าสอด	
	ผิดกล่าวม้างแมนค้ำน	พรากเมือง	๑๙๙๕
◎	เมืองเมือง	พองถอดง้าวดาวแกว่ง	
	พลายขุนอินแนบเกย	ผานผาน	
	สไบแดงผ้าผืนคราญ	เอาห้าง	
	พลพวกซ้างทั้งค้าย	หย้องหยั้น	
		พรากไป	๑๙๙๖
◎	เฮาจัก	ฮีนฮีนล้นหลายหลั่น	
แต่นั้น	โทผาพวนกล่าวชู	เขียงจวง	
	กอยแสงแพ้แมนควง	ซิงม้าง	
	ผายแผ่นขึ้นซ้างใหญ่	พั้นขนาด	
		หลาวทอง	๑๙๙๗
◎	ผัดกล่าว	ทำอาดซ้อนม้าวแจก	
	ชูเชลยพองเกิบแกว	แดงคราญ	
	ผานผานเหลื่อมเขนคำ	กุมข่า	
เคียดที่	มาปลีกบ้านสามซู้	คูนฮุ่ม	
		ชวดชม	๑๙๙๘
◎	เมื่อนั้น	สว่าสว่าเปื่องท้าวหนุ่ม	
	มवलแพนลายล่องไป	แองคอน	
	ซอนซอนก้องกระดิงทอง	ปุ่นถ้ำ	
	อ้ายคว่างผู้ใจกล้า	แวงแวง	
		พรากเวียง	๑๙๙๙
◎	หาญพาย	ทุกแห่งแสซ้างออก	
	เฮียงพานคำล่องตาม	คลาวัง	
	สมสมพร้อมเตรสังข์	เต็มพร้อม	
	แสซ๊ะค้อมแคมคุ่ม	เสียงเสพ	
		คั่งผลู	๑๙๙๐

๐	ชั้นเทพท้าวนครซุ่ม ทั้งเมืองมวลงค์ดู เมืองนั้น ผลควรค้อยคะนิงนาง สิ่งผู้ธรรม์ต้น	ชมขวาง ดาลัน มนุษย์ราช อุ้นเหือน	๑๘๘๑
๐	ญั่งญั่งน้ำหน้าบ่าฮาด ยามเตียวคือคูเดือน ตุจัก กือแสงไค่ทานแมน ผิดว่าแผ้วนอกฟ้า	ฮ้าแคง ไกลแก้ว กลั้วดาบ เถิงที่ วิตวาง (?)	๑๘๘๒
๐	โสมฮาบขึ้นข้างใหญ่ แปรหลังเหลียวสั่งนาง เลนเลนย้ายชำเซิง คิดพั่งอุมกุเบื่อง	พานคำ ทั้งหม้อม ยกย่าง บ่ลีม	๑๘๘๓
๐ บัดนี้	เถิงต่างท้าวทวนต่อ เล็งเห็น หลีมคำควรคาดดา แพนหลามเหลื่อมหลายแสน พร้อมภาคชั้นเซียงล้าน	สมคาม นี้แล้ว ดิงหมั้น สุ่มเคื่อง ล้วงมา	๑๘๘๔
๐	ผาอา เฝื่องเฟื่องย้ายยอหมู่ ตุนี่ เขาขุนญើยแยกมวลงค์ ชื่อว่า คนเซ็งชั้นนางงาม แมนมากลันลุ่มฟ้า	ชดตาม เมื่อหน้า ง้อมม่วน แท้แล้ว มิหย่าน หย่อนกลั้ว	๑๘๘๕
๐	ชื่อว่า ชาวดชาวดข้างสู่เคื่อง คิงดาวตามชั้นหมวกหัว แกวดำตันบาดาล คิดบ่ฟ้าวลงค์	ประดับดี ชนันต้อง ดินออก มาเถิง ท้อไย	๑๘๘๖
๐	ญุนญุน ประดับหอกเมี้ยนมวลงค์ เล็งเห็น ขอแพนแดงดาดดิน หัวเหนือก้าเงินยาง เฟ็ดหมู่ข้ามท่งแล้ง	เซียงเคื่อ ดาก้าม ซัดฮ้อ หลามเท้า แผ่นเพียง	๑๘๘๗

◎	บ่หย่อนหย่านกลัวต่อ หาญพายแสงเฮ้งเสียง ทั้งว่า ไกลเมืองเมี้ยนมาพลัน พลัดพี่เจ้าลินล่าน	ตินเหลือง เกาห้อย เพราะเคียด ชูดชม	๑๙๙๙	
◎	ชื่อบ่ เฮาจัก ผัดว่า	แกวเบียดเบื่องท้าวซุ่ม โสมพलयชนส่งแสง ไกวดาวต้อมสมคาม อ้ายคว่างต่านค่างล้ำ	ฤมา ดังนี้ ฮุ่มซำ ซำซำ กล่าวหาญ	๑๙๙๙
◎	ชื่อว่า เฮาจัก บ่ฮ่าง แต่นั้น	ลูกป่วนลั่นเหลือราช โสมพลายสารส่งแกว ญเขาให้มาชู ซำท่านเจ้าตีวซ้าง	เงินยาง กิติ กวนม้าง ชิงยาด เขาได้ เชิญไกล ช้วงก	๑๙๐๐
◎		คิ่งคิ่งพ้องคาคเฮ้ง แมนมวลงกแต่งกัน แกววังเจ้าเซียงผา เบื่องบ่าวเจ้าเซียงล่าน	ฮันเสียง กางเข้า ผายออก เกี่ยวทาน	๑๙๐๑
◎	มันัก	บอกชื่อแท้ท้าวหนุ่มสามมะเฮียว เซ็งหาญในเงินยาง ตีชนซ้างงาเฮียว เบื่องหอกซ้องชูเข้า	ว่ากู นี้แล้ว ว่ากู เป็นต้น แกวก่ำ ข่มแทง	๑๙๐๒
◎		ค้ายสำเบื่องงัวญาย โสมพลายกวนเกิบแสง ตุดั่งทังปวงพีน เลื่อนเลื่อนลั่นคือน้ำ	ค้ายวง ฮุ่มปลัน บาดาล ดังสนั่น ฉิ่งผาย	๑๙๐๓
◎		บ่ฮู้กัหลั่นครั้ง แกวเผื่องผายผ่าโสม เล็งเห็นเหนื่อหัวก่ำ เบื่องซุ่มเจ้าเซียงล่าน	เตียรดาษ เชนบัว ไสเข้า ค้ายวง งัววาด เกี่ยวกวน	๑๙๐๔

◎	ขอฟาดไล่ลมหมวก ทั้งเมืองมवलลวดเลย เสนากำเงินยาง ตำนโอดอ้างคิงง้าว	แมนผา กระจัดค้ำน มนุษยราช สั่งเสียง	๑๙๐๕	
กุนี				
◎	นับแต่	หัวขาดได้มัลมอบ ฮอนมาเฮียงฮ่วมพอ ภูธรท้าวปีปาย ชมชื่นให้สินสร้อย	มาถวาย พันฮ้อย ขานม่วน ชู่คน	๑๙๐๖
◎	ญนญน เล็งดู	ทะล่วนข้างแมนมาก ไทเงินยางแต่งดี ผาลาล้วนพานคำ คิงคิงตุงคือฟ้า	พังมา ดาถ้ำ คุณหมู่ ล่วงลม	๑๙๐๗
◎		เบื้องปูพันพวงสว่าย ฮมฮมแกวเกี่ยวโสม แมนหาญได้คองงา ซาดซาดพร้อมสะบูก้อง	ขดทาน ไส่ต่อง เงยวาก ยิงซ้า ซ้อยแสง	๑๙๐๘
◎		ท้าวปั่วเป็องขอฟาด พลายแกวแข็งข่มเกา ผงรุสึขึ้นเมื่อบน แญ่เลื่อนลั่นสองลำ	ฮุมดี กอยหัน เหมือนหมอก ไล่น้ำ	๑๙๐๙
◎	เมื่อนั้น	เถ้าเพรียกข้างคีนฟุง แองเลื่อนทั้งคำยวงแต่งดี ดีชนข้างแมนเฮียว ชั้นพวกพ้องเขียงล้าน	เป็ดหน ดาถ้วน ฮันผ่า ล่วงชน	๑๙๑๐
◎	ฝูงพาง	แกวบ่าค้ำนคองหมู่ ชาวภูสูงไล่เต็ม แมนวังเจ้าผาทอง ประดับหมู่เมี้ยนเฮวฮ้อน	หุนบัง ตามซ้า ท้าวนอก เฮ่งเถิง	๑๙๑๑

◎ ญนญน	ฟุ้งฟุ้งพร้อมทุกชอก ยอทุงลายเลื่อนพล สมสมเปื้องแมนหนา เปื้องหอกช้องชูเข้า	มวลมา หลายถ้อง หนุนต่อ ข่มแทง	๑๙๑๒
◎	ขัดส้อท้าวผู้ผ่าน สามมะเฮี้ยวแยงช่องกลาง เมืองเมืองง้าวคมแข เปื้องบ่าวง้อมใจกล้า	เขียงเฮื้อง เกาพร้อม ชินเผือก เกื่อนเพ็ง	๑๙๑๓
◎ แกวกี้	เลื่อนเลื่อนล้นคับทั้ง คุ่มคุ่มกลองข่มเต็ง เฮียงพลายเข้านาหลวง เข้าข่มเจ้าทองล้าน	นาเพียง ตีเข้า หลุยผ้า เกี่ยวทาน	๑๙๑๔
◎ ขุนญี เฮานี้	ชาดชาดข้างชนแกว่ง ยอดาวแขแขกหาญ ลือเชิงชั้นเขียงเคเรือ เปื้องฝ้ายพ้องเมืองล้าน	ไกวเต็ง หุ่มต๋อง ง้อมม่วน แท้แล้ว ลวดแคน	๑๙๑๕
◎ ทะล่วน แองเลื่อน เมื่อนั้น	เค้าหอกกล้าสูมฮ้อ ตีแมนฟองฟาดขอ พระยาเมืองผู้ผลควร เห็นไพร่ม้างหลายฮ้อย	ขัดหา กระชั้นข้าง ท้าวกว่า พ้องจม	๑๙๑๖
◎ สว่าสว่า สมสม	เปื้องบ่าวง้อมเขาเกื่อน ถอนดาวเปื้องเป้งแสง ฝูงขุนขึ้นอานทอง ฟุ้งฟุ้งม้าเทียมเท้า	กอยแสง สูมข้า แทงหอก แทบพลาย	๑๙๑๗
◎	ป้าวเพื่อนพร้อมทุกชอก แมนมาหลายล่งชู สามมะเฮี้ยวเปื้องขอตี แกวเดือดทันหนีฟ้า	ประดับตี ชิงปล้น ตำหวมก พ่ายพัง	๑๙๑๘

◎	เบื้องฝ้ายชั้นพลพวก
ไกวดาวผันไล่ตาม
แมนเพื่อลัมมูลดิน
ฝูงบ่าวจ้อมชนช้า	เซียงเครือ
เต็มพร้อม
เดียรดาษ
แข่งหาญ	๑๙๑๙
◎ แต่นั้น
กวานแก่	ท้าวกว่าให้ฟาดฆ้อง
ทั้งแองกาเกี่ยวโสม
(แมนมवलข้างางอน
เสียงสนั่นเท่าดินฟ้า	ตีป่าว เตินพล
ไสเข้า
ผันผ่า
ฟากพรหม	๑๙๒๐
◎
แก้วก็	สว่าสว่าก้องเสียงแล่ง
ฮมฮมผายแบกเกม
ผานผานเหลื่อมปะคือคำ
ม้ามากเท่าทันกว้าง	สมคาม
กางเข้า)
คุณหมู่
แกว่งกง	๑๙๒๑
◎ สว่าสว่า
เส็งดู	เบื้องบ่าวต้นท้าวซืม
ดินผงผายแผ่นเพียง
ผานผานย้ายแพนเหลื่อง
ครื้นครื้นก้องนากว้าง	ชมเสื่อง
ธูลี่ขึ้น
เหลื่อมมาศ
ทุ่มนอง	๑๙๒๒
◎ แต่นั้น
บาก็	พระราชไท่ทวนสู
เกากลองตีแต่งดา
คะนิงถึงสร้อยศรีไว
เห็นเครื่องแก้วแหวนล้วน	สมคาม
ดีแล้ว
จ้อมม่วน กุพุน
เก็งตน	๑๙๒๓
◎
อวนจัก
เมื่อนั้น
อ้ายคว่าง	ประดับใส่สร้อยแสงสิ่ง
ถือชนพลายส่งแสง
ภูธรไ้เฮ็งโญ
แล้ชะค้อมคุณเข้า	ฤทธา
ฮุมแญ
ชมขึ้น
แข่งทาน	๑๙๒๔
◎	ทะส่วนพร้อมท้าวหนุ่ม
โทมพลายไสส่งทาน
แมนมवलข้างางอน
เสียงสนั่นเท่าดินฟ้า	แองคอน
หันหน้า
ผันผ่า
ฟากพรหม	๑๙๒๕

◎ แกวก็	สว่าสว่าก้องเสียงแสง สมสมผายแบกเกม บินบนบั้งดำดิน เข้าท่านเจ้าเมืองล้าน	สมคาม กางเข้า ต้นออก ล่องแสง	๑๙๒๖
◎ เล็งดู	เลือดหยาดย่อยคอกอก ในนาแดงเลือดคน หาญพายเป็องทันกาง พร้อมพาบเข้าตีช้าง	ปานผ่าง คือน้ำ เกาใหญ่ ชุ่มมือ	๑๙๒๗
◎ สมสม	อ้ายคว่างได้แกวไฟ ฝูงแมนเลื่อนเล็กหนี ขอหัวหย่อนเลากาง เมื่อคั่งปานคุงแม่	ตัดคอ คุงค้ำ เกาให้ บางบิน	๑๙๒๘
◎ มันก็ เมื่อนั้น	โผโผม้อยเดินแต่ง ถวิลกันกางเล่ามวล บางามเจ้าก้อเมือง คิดเคียดท้าวทรงสั้น	สมคาม มาปล้น ท้าวกว่า เล่าฟุน	๑๙๒๙
◎ เฮฮีบ เห็นที่	ใช้แล่นม้าเดินพวก คนมูลในนาเพียงไขว่ตาย แกววังพร้อมแมนทรง ย้ายหมูช้างชูเข้า	พลแสน ตั้งด้าง ท้าวหึ่ง ข่มพล	๑๙๓๐
◎ เล็งดู เมื่อนั้น ผิดว่า	ทุกที่เทียนเก้าตีว ควงบนบดคั่งควัน ผลควรเจ้าจอมเมือง แผ้วแผ่นพื้นแดนแญ	เดิมมวล คุงฟ้า มนุษย์โลก ขาดเท	๑๙๓๑
◎ ซินบ่ เคียดที่ เล็งดู	คิดโศกฮ้อนสมกิง ไกลเสนาหาห่างพลอย วันมัวถ้องแถวบน แญ้ค่าล้านเลยช้าง	การกล้ว ภายใน บดมีด สู่เมือง	๑๙๓๒

๑	อรที่ตเท้าเทิงท่ง
บาเจืองไสพานคำเกี่ยวแยง
ญนญนพร้อมทุกलग
เล็กท่มลันคือน้ำ	เซียงจวง
ธรรม์ตัน
กวางแก่
ญึ่งฝาย	๑๙๓๓	
๑	ม้ามากแส้สองฟ่าง
ทังแองคอนเกี่ยวโสม
แมนวังเจ้าเซียงคง
ค้อนเฮ้งต๋องตีช้าง	ยิงกง
ไสต๋อง
ท้าวนอก
ชวาดชน	๑๙๓๔	
๑	บ่าวยี่
ญนญน
เมื่อนั้น	เปื่องหอกกล้ากอยต่อ
ยอดดาวแขแขกสวน
ฮมฮมฮ้องแสงเสียง
ข้าท่านเจ้าทองล้าน	เต็งแทง
เสียงห้าว
ฮุ่มมาก
อ่อนคราญ	๑๙๓๕
๑	ตัดแ่งซ้ายซีกปาก
กอยพลเต็งต่อโทม
เสียงนันเพียงลมหนอง
แญ่ตุ่มเก้าก็อฮ้อย	แมนฟอง
ทานเข้า
ฟ้าหว่า
ฮาบมา	๑๙๓๖	
๑	ผ่อเห็น	เฟื่องเฟื่องข้างท้าวกว่า
ไหลมวลมมาตังดิน
ไสพลายต๋องบาเจือง
เฟ็ดหมุ่ข้ามท่งแล้ง	คูนเมือง ฟุ่นเขอ
ดาก้าม
จอมราช
ลันฝาย หนองตัง	๑๙๓๗
๑	เมื่อนั้น	ภูวนาถไท่ท้าวสุ่ง
คิงขอตำเกี่ยววงา
เสียงกลองฆ้องบนดิน
เพ็งเกื่อนพร้อมฝู่งเหง้า	หุ่มชน
เงยเข้า
ดาสนัน
บ่าวนาง	๑๙๓๘
๑	ญนญน	แญ่เกี่ยวข้างไสซัน
ขอแพนหางหอกปุ่น
ตีชนข้างกวางแก่
ต้างต้างช้อช้องมนุฮอบ	โสมทาน
เป็นด้อง
กวนใหญ่
ตีนพลาย	๑๙๓๙

๑	เมื่อนั้น คุณฝูง เขากี่ เมื่อนั้น	ภูไชยท้าวทรงเทศ แมนหมาลายเลื่อนกล ชมหวังไต้นครลุจ เปื้องบัวต้นแนวจ้อม	คำวัง กลางปล้น สู้ง่าย ก็ฤ ม่วนเมือง	๑๙๔๐
๑	ขุนเญี	ตำเติบเพียงพอค่าย ตีแมนเฮืองลวดเลย เข็งแข็งเปื้องเขียงเครือ เงือดดาบง้าวฟันเปื้อง	เต็มแสง กระจัดฟ้า ข้าท่าน ปองแพว	๑๙๔๑
๑	แต่นั้น ฝูงเขา เขากี่	แมนช่านช้าเขินอ่อน แกวคำวังลวดหนี ละอามือเปื้องเขียงเครือ อ้ายคว่างท้าวระวังไว้	แองกา เสียเจ้า จ้อมม่วน ชั่วประมาณ	๑๙๔๒
๑	แต่นั้น ภูนี้ อันหนึ่ง	เญีต่วนขึ้นฮ่วมข้าง แองกาวานว่าโยม ลอนมัวตั้งลุดอว น้ำออกผู้ธรรม์ตัน	เลยเกิบ กุมตาว อย่าช้า ทวนโทษ จริงแล้ว เคียดทวน ก็ตาย	๑๙๔๓
๑	อันนี้	เฮวฮีบเข้าโทษฮ้าย เวราผกผอกวน เป็นดั่งมหาหงส์ผ่ายเดินชม พรานพรั้มคล้องเอาได้	โฮมแต่ ปาปัง กุมต่อง สละมาศ วันนั้น ดั่งเดี๋ยวนี้แล้ว	๑๙๔๔
๑	เมื่อนั้น	ชวาดชวาดน้ำหน้าบ่า คิงงามเสลียวฮาบเพิง อาวพวงย้ายเอาเมื่อ (ประดับทอกตั้งเฮียงข้อ)	มือฟาย คำม้าว ช้างใหญ่ ข่าวหลาน)	๑๙๔๕
๑	เลขลวด กล่าวท่าน	หนักเนื่องดั่งระวังแห่ เลิงบาคราญลุดจ้อม ฝืนเอาท้าวเมื่อเวียง เจ้าลุ่มฟ้าแวนเผี่ยน	พลัดคีน ใจกล้า วังราช เหวเถิน ผ่อคาม แต่เนอ	๑๙๔๖

๑	ก็หาก
เมื่อนั้น	ชั้นชาติเชื้อพงศ์แก่น
โพลตามไสสงแสง
เคื่องใจเจ้าพระยาหลวง
คิดเคียดให้หาท้าว	กษัตรา
สุ่มไต้
ท้าวกว่า
คั่งแคน	๑๙๔๗
๑	เทื่อนี้
กล่าวแก่	เ็นดำน้องฝูงหมู่
เสาจักมवलแพนลายล่องชู
ผาวังเจ้าเมืองโทน
ให้แต่งตั้งชื่อหน้า	หุนบัง
เชียงล้าน
ธรรมใหญ่
เข่าอ่อน แองเลื่อน	๑๙๔๘
๑	กล่าวแก่	ภูไชยท้าวทรมเท่า
พลายมันมีหมื่นสาร
แมนฟองสร้างเชียงสม
ให้แต่งปล้นปากซ้าย	แกวทอง
ตัวตัน
ล้านแคว้น
ชนชื่อ หาญพาย	๑๙๔๙
๑	ผัดว่า	ท้าวแดดเจ้าผาแทน
มवलพลายแยงช่องกลาง
สินความเมี้ยนเมื่อพรหม
ประดับเพื่อนพร้อมพอต่อ	เสือนหิน
เกาพร้อม
लगสว่าง
แต่งดี	๑๙๕๐
๑	เท่าว่า
กัจัก	ระหว่างไว้ท้าวสุ่ง
แยงบาศรีลูกจอม
ล่ำลำนี้นั้วทวยดาว
ค้อมกล่าวแล้วโยงฆ้อง	พานคำ นั้นเนอ
ใจกล้า
เง็ดแกว่ง
ปาวพล	๑๙๕๑
๑	เมื่อนั้น	ผู้แห่งเหง้าพระบาท
ยินดีชมชื่นชู
เสื่องเสื่องเหลื่อมฮางเซ็ง
ผัดว่าม้างหมื่นฮ้อย	บาเจือง
ชนข้าง
ชี้หมู่
สุ่มข้า ตุ่มตาย	๑๙๕๒
๑	หาญพาย	ทุกที่เทียนประดับอยู่
ยันหลาวทองเกี้ยวโสม
ภูธรผู้ผลควร
ค้ายสิ่งเหง้าไหลข้าง	เดินพล
ไสเข้า
ท้าวสุ่ง
ชูเมือง	๑๙๕๓

◎	ฟุ้งฟุ้งพร้อมแมนมาก งานอนเฮืองตั้งดาว ขุนเพ็งถิ่มบุญกอง แกวแกวแกวค้อนตีข้าง	ชดเต็ง ดูซ้อน ไสผ้า ชุ่มมือ	๑๙๕๔	
◎	สว่าสว่าเข้าอ้ายง่า แองคอนทั้งไซลื้อ แมนสกรรจ์แก้สมคาม บางพ่องฮู้ฮีบตัน	กวนฟิน เลยฮู้ กวนปั่ว ดินฟ้า ออกมา	๑๙๕๕	
◎	อันนั้น ฝูงฟาง	การชัว้แท้ดูหลาก ยิงปืนเสนสอดตอง ขุนเพ็งเป็องขอดี หมวกแตกฟิงแปนหน้า	ออย่ากลัว เถิงข้าง ตำผ้า ฮีบฮน	๑๙๕๖
◎	มันก็ ตั้งนั้น สับฮู้ว่า	ข้าแกว่งง้าวตองเสื่อ แปรพลายคินเป่ายา ฤจกเทเมืองไท่เฮ็งโญ ข้าบ่าวเป็องภายง้อม	ลวงคิง ย่ำหน่อง พระราช เสาเด ช้อยอวน ทานฤ	๑๙๕๗
◎	แต่นั้น เล็งดู	ท้าวกว่าให้ฟาดฆ้อง แมนมवलคับแผ่นนา สมสมเป็องปะคือคำ ไสสุเจ้าสินล้าน	แข่งข่ม พลก็อ นองเข้า คูนหมู่ ลูกจอม	๑๙๕๘
◎	เขาก็	เฟ็องเฟ็องข้างอ้ายเกือน หอมพลชาวเขียงเครือก่อนเจือง ชะบุหน้าเฮ็งโญ ฝูงพวกพ้องชวช้าย	กอยชู ยังถ้ำ ยินขึ้น ฮาบแพน	๑๙๕๙
◎		ฮีนฮีนข้างสารใหญ่ โฮโฮแมนเลื่อนพล ผาวังถิ่มฮันชน ข้าก่าพร้อมเติมเจ้า	กระดิงนั้น กองอ้อม อ้ายคว่าง บิโล	๑๙๖๐

๑	พรั่งพรั่งเหลื่อมคมดาบ ไทเงินยางบัวลู่ แกวตำต้องแองคอน เล็กมากล้นนากว้าง	พางดำ เลยข้าง คุดขนาด ทุ่มนอง	๑๙๖๑	
๑	พระบาทให้หะฝึก เกากลองเสียงข่มตี ขุนเญยถัมบุญวัง ข้างบัวเท่าทันหน้า	พานคำ เต็งเข้า กวนก่อน เกี่ยวทาน	๑๙๖๒	
๑	เบื่องแงซ้ายแมนมาก พาหาญพายเพี้ยกคีน ญนญนแกกอยแสง พลยี่น้อยดูฮ้าย	ฮุ่มชน สะเทือนฮ้อง ฮุ่มผ่า เฮ้งแคน	๑๙๖๓	
๑	ไพร่บ่าม้างคีนโคด ทังแมนเฮียวฮีบกอย บางามเจ้าพานคำ เมี้ยนเครื่อง (ชั้นสุ่มเข้า)	สมคาม เกาเข้า คุดเคียด บ่หน)	๑๙๖๔	
๑	แกวเบียด หาญพาย	เบื่องปากซ้ายชิงง่อน ตีหลาวทองพวกพล สะพินพร้อมแพนยุง บู้ก็กลั่นครั่ง	ตัดหลัง พลอยตั้ง ยังอยู่ แกวแญ่ แยกมา	๑๙๖๕
๑	ชะพู่หน้าเจ้าสูง ชาวเขียงเครือไซ่ลือ เฮ้งโญฮ้ายพานคำ พระบาทเจ้าตัวสรว้อย	เจืองหาญ เลยเข้า คุดเพื่อน ไส (ข้าง ส่งแสง)	๑๙๖๖	
๑	ค่างค่างข้างอ้ายเกื่อน หยายพลแพนแตงงาม ฝูงขุนขึ้นอานทอง ค้อนเฮ้งฆ้องเตินเส้	กอยแสง ทุกพ้อง แทงหอก แสงพล	๑๙๖๗	

<p>◎</p>	<p>สองขอกข้าอ้ายง่า สานสานแกวล่วงมา ฟินฟินเพียงไฟลาม ท้าวปู้ตั้งทันหน้า</p>	<p>ยิงปืน มียั้ง ลั่นทัง เกื่อนเพ็ง</p>	<p>๑๙๖๘</p>
<p>◎</p>	<p>สะพาดข้างไสส่ง พलयงามเต็งตองา แมนเฮียวพร้อมกวานแก เห็นเฮื่องฮ้ายดูลัน</p>	<p>โสมทาน ชนปลัน แกวก่า เลิกหนี</p>	<p>๑๙๖๙</p>
<p>◎ ซ้ำก็ มั่นก็ เมื่อนั้น</p>	<p>เป็องหอกถิมสอยถัก ตีพลายเฮวฮีบคีน ผาวังข้าตีชน อ้ายคว่างผู้ธรรมอ้าง</p>	<p>หุนบัง ลงล้าง สองเล่า เกี้ยวทาน</p>	<p>๑๙๗๐</p>
<p>◎ กูนี้</p>	<p>ข้าเก่าท้าวจอมแต่ คุณอินทร์สารเสียบแทง ขุนคอนเป็องไกวขอ หมวกเฟื่องฟ่งแปนหน้า</p>	<p>บุษาน แท้แล้ว วงหลัง ขนงผ้า ดาบเผลียง</p>	<p>๑๙๗๑</p>
<p>◎</p>	<p>เลือดหยาดย่อยข้างเฮ่ง เสียงนันทมนฮีบหนี ยอหัวหย่อนวินเสียง ข้าท่านเจ้าจอมเลี้ยง</p>	<p>ฮำดิน เสียเจ้า สงวนมาก ห่อนทราม เมื่อใด</p>	<p>๑๙๗๒</p>
<p>◎ ทวนทวน มีฮ้าง</p>	<p>ซู่ปากค้ำคองกว่า ตียามทอง ป่าวพล เสียงแกวฮ้องระงมมัน เจ้าจกคิดฮุ่งพลั้ง</p>	<p>ฮมฮม ประดับตั้ง สว่าสว่า ญูให้เพื่อนเหง ซ่ามฤ</p>	<p>๑๙๗๓</p>
<p>◎ เขาก็ ดูดั่ง</p>	<p>อ้ายแดดพร้อมอ้ายกำ เส็งกันมवलหมู่มา ผองพลเพียงเพนี บ่ฮู้ก็ตัวเต้า</p>	<p>แกวทอง หนุนเข้า นองเครื่อง เต็มท้าว ซ่อยพลาย</p>	<p>๑๙๗๔</p>

๑	เฟื่องเฟื่องพื่อนทุงยาบ
ประมาณคือคู่ทราย
เมื่อนั้น เอิ้งโง่ท้าวเงินยาง
เจ้าพ่อแจ่งเห็นใกล้	มวลมา
ไหลแล้ง
ยินยาก
กล่าวสูง	๑๙๗๕	
๑	มีอ้างว่า
อันว่า
แห่งจัก	แมนมากไค้ฟาลัน
ทวนโทเรทอโย
เต็งในห้องหนงาม
คิดพี่เจ้าแพงล้าน	ลงเหง ชำมฤ
อย่าต้าน
ง้อมม่วน กูพุ่น
เกี่ยวเกา ก็ตาย	๑๙๗๖
๑	แต่นั้น
โฮโฮ	ทะเล่วนแล้ข้างชวาด
ตีฮางลือเลื่อนโสม
แมนฮ้างพร้อมหมาลาย
แยงชื่อเจ้าสินล้าน	ซัดหา
ไสเข้า
อกป้อง
ลูกจอม	๑๙๗๗
๑	แกวกี้
เส็งดู	อ้ายผ่องผู้ใจเฮ้ง
ฮอมกันกวนเก็บแสง
ผงธูสีขึ้นเมื่อบน
ข้างนิคฮัวฮวลัม	หลุยชน
ฮุมกลัว
ปานหมอก
มุ่นดิน	๑๙๗๘
๑		สองชอกข้างเหลื่อมดาบ
แมนบินบนเลื่อนมา
ชาวปางเบื่องดอยยง
พิชฟุ้งต้องตนสะดุ้ง	คมขาว
คือฮุ้ง
ยิงฮาบ
ปวดป็น	๑๙๗๙
๑		เขาลอบหลินสันแ่อน
ถินถินแกวเลือนแสง
ลุงอวเบื่องเงินยาง
อ้ายผ่องพันตีข้าง	กลางหา
ฮุมปลัน
แคนมาก
พรั้มูล	๑๙๘๐
๑	ท้าวกว่า	ให้เฮ้งซำชนฝ้าย
เต็มแสงเขาบ่าวลุง
หัวกลางเบื่องเซียงเครือ
แญ้ค่าล้านฮุมไค้	เงินยาง
เลยค้ำ
เพ็งเก่อน
โคตแสง	๑๙๘๑

◎	คิ่งคิ่งล้นพลเพื่อน แมนฮ้างแข็งข่มกวน แกวเผื่อพร้อมหมาลาย ท้าวสูงสะบันยินคล้อย	เต็มหลาย พินชั้น เลยผ้า เคียดใน	๑๙๙๒
◎ ไพร่บ้า	เบื่องปากซ้ายซ้ำเฟือด โฮโฮแมนลวงชู ชาวดอยฮ้องเต็มนา (ทุกปากทันพลค้ำ)	เพ็ดถอย ชิงปล้น สว่าสว่า โคบคิน)	๑๙๙๓
◎ เมื่อนั้น เหยียว่า	อ้วค้ำขึ้นชานล่า บาเจืองจรมฮีบพลี ประนมมือไหวเหนือหัว นบเทพค้ายวนซ้ำ	เล็งผัว ฝูงดำ ทูลเกศ ช้อยคง	๑๙๙๔
◎ แต่นั้น พระบาท	เลื่อนเลื่อนลั่นนองเนตร ลุกก็ลงพลหลวงออกเต็ม แกวขามตั้งดูหลาย เจ้าหมื่นม้าวปุนตั้ง	เมืองหลาม ตามท้าว หยุดอยู่ แต่ไกล	๑๙๙๕
◎ ฟังยิน ลูงทำน	ชะพู่ต่างลั่นท่ง ทุงไชยปึกเงื่อนพล เกากล่องท้วงเพนี เจ้าตัวสร้อยดาต้อน	ทันเพียง พลอยตั้ง เสียงสนั่น ตีมหลาน	๑๙๙๖
◎ เมื่อนั้น สุญเษะ	วันลั่นไกลฟ้าเฟียด เงืองหาญกอยกล่าวคำ ดาพลพร้อมพลายเฮา นับทอเมี้ยนจมนแล้ว	วาตา แควนเผี่ยน ฮบก้อน ตั้งฤ	๑๙๙๗
◎	หมักหมอนหน้าเจ้ายี่ แองคอนทังไซลือ ตายจริงแจ้งสามพัน เสียพวกน้องขุนชั้น	ยินกระสัน ชานถ้อย ทังไพร่ ซุ่มเซียง	๑๙๙๘

- ๑
เมื่อนั้น
อรไม่เนื้อคิดเคียด
ยีนฟุนอดชั่วยาม
ชาพวงพันทั้งหลาย
ทุกขาบไหวค์ำแค้น
- ๑ เฟิงที่
ตูตั้ง
เขาจัก
พระบาทท้าวเมื่ออยู่
แมนมवलเฮวฮอดตู
ซิงเวียงชั้นเงินยาง
ห้ามท่านเจ้าลุ่มฟ้า
- ๑ เหมือนตั้ง
ทั้งว่า
กากไถ่เฮื้อฮามลูก
เซ็งแมนหลายไปปูน
ภูธรท้าวเจืองคุณ
ห้วยย่านฟ้ามาพี
- ๑ อันจัก
แหงจัก
หลานก็
ถ้านี้ต่างตั้ง
น้าว่างยแท้อยผือด
เกาทีเดี้ยวส่งเสียด
ลิมฮวายมนต์แก้วแสงหย่า
เฮาล้วข้างชนหลัน
- ๑
เทื่อนี้
เมื่อนั้น
อันส่วนเบื่องสุปุ
หลานจักทำตนแข็งข่มเติม
นายแมนเบื่องพระยาหลวง
ใช้ลวงม้ามากล่าว
- ๑
ฤแควน
เข้าท่าน
ประนมนอบนัวเลยว่า
ลุงอาวพักชู้คน
ฟังพองพร้อมลุงลวง
เจ้าตัวสร้อยใจแจ้ง
- ๑ เลยลวง
เฮากี้
ไช่กล่าวข้อเขื่อน
หอมคำควรค้อยปอง
โตยเติมด้ามประถมกลาง
เฮวฮีบไค้คองฮ้าย
- เฟิงทรวง
ฤไต้
นบนถ
ค้อยทูล
- ๑๙๙๙
- แข็งเมือง ชอบฤ
ฝูงข้า
ยังยาก
ที่นี่ เพื่อแค้น
- ๑๙๙๐
- ละเมือง
ปานนี้
เลยกกล่าว
เพื่อแกว
- ๑๙๙๑
- ผางอาย
ลางล้วย
ง้อมฝาก
แอ้วแสง ก่อนเดิน
- ๑๙๙๒
- ฮอยแค้น มากแล้ว
เต็งข้า
ท้าวกว่า
คำสะหา
- ๑๙๙๓
- ทุกคอง
ฟังถ้อย
มางาย สังเด
ลูกจอม
- ๑๙๙๔
- โอมนาง
ปูนไหว
สาวบ่าว
ไช่คดี
- ๑๙๙๕

◎	มิ่งเงียะซ้ากอยกล่าว	นัดตา	
ลู่ท่าน	ทำสิ่งยี้แก่เมือง	มันเจ้า	
ท่ที่ว่า	วอนหลานขึ้นแองกา	กำพัว กูเนอ	
ตั้งนั้น	ทางท่องเท้าเชียงล้าน	ฮาบางม	๑๙๙๖
◎	สองอ่อน	คิงควร	
	ผู้จริงหน้าอ้วค่า	มवलพร้อม	
	ทั้งสามสาวสั่งมา	มันมาก	
บ่มีเหมือนจัก	กวนพลฮ้อนหลายที	แห่งเดียว ชอบตาย	๑๙๙๗
อันว่า	ท้าวสูงให้ประสงค้ง้อม		
◎	แต่นั้น	ทรวงเจือง	
แมนก็	เกลียวคำเค็มกล่าวสูง	เสียงกล้า	
	ตีนเหลืองผู้ดำดิน	นิ้วสั้น ก็ดี	
ซื่อจัก	แข่งข่มข้าหลายฮ้อย	ตุ้มตาย	๑๙๙๘
◎	อย่าขึ้น	ลวงฟาง	
แหงว่า	ข้อสิ้นข้อแฮโลก	สมง้อม	
อันที่	กอยพลายคินสู่สอง	นั้นอย่า จาเกิน	
	เงินยางล้ำลุดตน	เคียดใน	๑๙๙๙
	เมียนกล่าวแล้วเจืองค้อม		
◎	ชอบกว่าสู้เฮียงพากย์	ทวนคดี	
	คำพอใจส่วนอาว	เอาอ้าง	
อันนี้	บุรีล้ำเงินยาง	ลุดออก แท้แล้ว	
เหมือนจัก	สู่ส่วนล้างคมดาบ	ตางสาว ว่าเนอ	๒๐๐๐
◎	มิ่งเงียะ	ลุดตา ท่านเกิน	
อันว่า	คินบอกให้ฮ้อย่าง	ชาอ้ว	
บัดนี้	คิงชาวอนอ่อนอวน	เมื่อสู่ สมแล้ว	
หลานท่าน	คุณเอาท้าวแองกา	บ่คิน แลข่าม	๒๐๐๑
	กลัวกลืนขู้ฮ้อยเป็อง		
◎	ชะพูหน้าท้าวสูง	ขมใน	
ลอนว่า	ฝืนค่างมแต่งดี	ดุกกล้า	
อันที่	เก็งญาสร้อยสีไส	ง้อมม่วน กูพุ่น	
	บุญสืบสร้างแต่ฟ้า	กำแก้ว เกิดลง	๒๐๐๒

◎ บมืพัก บัดนี้ ฮอยว่า แหงค๋อย	บากลู้ซี้ข้างซิงปวน ลอนว่าทรงสมคาม ขวัญหัวสู้วางสูญ เมื่ออยู่สร้างฝ้ายฟ้าเมืองเก่า	เป็นมัว ก็เด เก็งอัน อายหน้า เสี่ยซีฟ กลเย็น ชำมตาย	๒๑๐๓
◎ แต่่นั้น แนมท๋อ	ใช้พากย์แล้วเฮวฮีบ เซ็นเซ็นชลเนตรนง คิงขอเงื่อหัวพลาย ได้ต่อข้างท้าวสูง	คีนถวาย เนืองให้ กริ้วโกรธ พานคำ ตั้งนั้น	๒๑๐๔
◎ เฟียดหมู่	เมี้ยนโทษฮ้ายถวายบาป โดยกันแสงคอบคิง เดินฝูงพร้อมโยธา ข้ามท่งแล้งเลยล่ง	เวรา ก็ดี ฤหำม ทุกปาก ชนพลาย	๒๑๐๕
◎ ญนญน ชื่อว่า	แมนมากก้ามกอยต่อ ชาวเงินยางแตงดี แกวแข็งลันเหลื่อดิน คิดบ่ฟ้าวลงหย่าน	เต็งหาญ ดากล้า ตันออก มาเถิน หย่อนกลัว	๒๑๐๖
◎ หน้าหน้า	ประดับหอกต่างหยายอยู่ ชาวภูปางแบกเกิม สมสมมำยงก เบื่องบ่าวเจ้าเซียงล่าน	ยังทรง กางเข้า ไกวลั่น ล่งพิน	๒๑๐๗
◎ เมื่อนั้น	แมนชั้นข้างสูมฮีบ สามมะเฮี้ยวฮันผ่ากวน อาวพวงพร้อมแองเลือน หนีฟิ่งฟ้าวคูกลัว	คำยวง กระจัดค่าน เลยไล่ กว้างใจ	๒๑๐๘
◎ ลูกไ้อ เซ็งหาญ สูบสู้วว่า	เฮี้ยเฮี้ยกชื่อสามมะเฮี้ยว ในเงินยางว่ากู วังเอาไ้อแมนเฮี้ยว ฆ่าท่านเจ้าเมืองล่าน	ว่ากู นี้แล้ว แวนกล้า ทังเครื่อง บ่าวลู่ ท่านฤ	๒๑๐๙

<p>๑ หนักเนื่อง แต่นั้น</p>	<p>ตั้งชะค้อมเพ็ติดอยู่ เอนเสียงสูงส่งสะทาว สมคามเกี่ยวหัวขวา แมนเลื่อนข้างสารต้น</p>	<p>หยายตาม หุ่มอ้าง กำกว้าง ตื่นชน</p>	<p>๒๓๐๑๐</p>
<p>๑</p>	<p>ค่างค่างเบื่องอ้ายกำ แองคอนประจัญเกิบกล สมสมเพี้ยงดินนอง เขาพี่น้องเนืองสู</p>	<p>กวนยิง กวนต้อง จักหว่า ช้อยอาว</p>	<p>๒๓๐๑๑</p>
<p>๑ กุนี</p>	<p>อ้ายถอดง้าวเปลียงผ่า คิงขาวควรขาดผง ขุนพลสร้างนาคอง บิไซเชื้อฝูงไบ</p>	<p>แมนฟอง แผนเนื้อ ระวังราช แท้แล้ว ชู้ทราม</p>	<p>๒๓๐๑๒</p>
<p>๑ สมสม ฟ่องยัง</p>	<p>ชู้ที่ค้ำคองพาย แองคอนเลยไล่ตาม หุ่มชนข้างหาญพาย เข้าท่านผู้ธรรม์ต้น</p>	<p>พลัดพล เติมปล้น พอเมื่อย ค้อยฝืน</p>	<p>๒๓๐๑๓</p>
<p>๑ ตูดั่ง</p>	<p>เบื่องบ่าว้อมถอยอาสน์ ถินถินแมนเกื่อนแสง สองแข็งสันตีนมือ ข้างฟ่องบ้ำสะเทือนฮ้อง</p>	<p>เอาแสง มาต้อน ทุกชอก ท้วน</p>	<p>๒๓๐๑๔</p>
<p>๑ แม้งหนึ่ง เมื่อนั้น</p>	<p>ณึ่งณึ่งข้อยคอหอก เวหาบตม็ดควัน สุระพาห้วยวาดา ท้าวสูงเจ้าตัวสร้อย</p>	<p>ปานผาง แควนเศร้า เอียงอ่อน แยงชื้อ พระยาหลวง</p>	<p>๒๓๐๑๕</p>
<p>๑ กูป เทว่า</p>	<p>ชะช่อนนวกำดาบ ในทรงเพ็งเพื่อหาญ กังวลฮ้อนสมมโน คิดเคียดตั้งสามชู้</p>	<p>ฮวายมนต์ หุ่มสู สักหยาด ชู้ไกล</p>	<p>๒๓๐๑๖</p>

๐	ชาตชาตย้ายยอเครื่อง
พานคำไกวแก่งงา
เมื่อนั้น
พระยาแก้วให้กางกัน
เดินสิ่งเหง้าฝูงท้าว	แพนหาง
เงยเข้า
ประดับอยู่
แต่สกรรจ์	๒๓๐๑๗
๐	ไต่ว่า
ห้วยเดือนกว้างพาหมู่
ฮมฮม
นั้นเกรี่เฮ้งเสียง
แมนทองเท้าหวักลาง
คั้งคั้งพั้นนากว้าง	มามัว ก็ตาย
สุนก้อง
เกาผ่า
เฟื่องเฟือน	๒๓๐๑๘
๐	แต่นั้น
ท้าวกว่าย้ายข้างใหญ่
หลานนี้
ไสพลายแยงลูกจอม
สังหาก
บาเจืองสร้างตางคิง
แข่งปลีกชู้มาม้วน	คุณเมือง
ถามถ้อย
ลูงออก จริงฤ
เพื่อไฟ	๒๓๐๑๙
๐	เมื่อนั้น
พระบาทให้ทวนบอก
ฮานี้
ในทรวงคือคูไฟ
ฤว่าท้าวจัก
แนวจอมไท้เจืองหาญ
มาฮาบเต้าเมืองล้าน	อาการ
ฮมแฮ
ลือโลก จริงแล้ว
ล้วงผลาญ	๒๓๐๒๐
๐	ฮอยว่า
อัปโชคซ้ำเสียชีพ
ขวัญอว
ไซเพจิตจากเฮือน
อันจัก
หวังผลาญได้เงินยาง
ลอนว่า
ให้พื่อน้องตายซ้ำ	ลีมหลัง แลนอ
ฮามห้อง
อย่าอ่า จาเถิน
คอบสาว	๒๓๐๒๑
๐	แห่งค้อย
เยื่อนตัวข้างคินอยู่
เมื่อนั้น
คำพออวอย่าจา
มิบได้ไฟซ้ำ
ขุนแก้วคล้อยคิดใน
เขียงล้านกูป้า	เย็นใจ
จงต่าน
ยินเคียด
บ่คิน ง่ายแล้ว	๒๓๐๒๒
๐	สะพิน
กาก่องก้าเวียนเหยียด
ชาวปะกันแตงดี	พนักใน
ประดับพร้อม	๒๓๐๒๓

กองทัพแถวแตก ท้าวกว่าตายในสนามรบ

๑	เมื่อนั้น	บาโทผู้ผลควร นิ้วสอดก้อยแหวนง้อม	ท้าวสูง เครื่องขำ	๒๑๒๔
๑	ภูธร	คิดซึ้งผู้ถ้วนพากย์ ผายพานคำเกี่ยวโสม ตีชนข้างคุณเมือง พางไพรเข้ายิงพร้อม	มนต์ขำ ไสเข้า ท้าวกว่า พาบปืน	๒๑๒๕
๑	สว่าสว่า	เบื่องบ่าวแก้วเกาก่อน พานคำฝืนส่งแกว คุณเมืองฮ้องสะเทือนแสง แญ่คำล้านเลยแตก	กวนแทง กระจัดค้ำ พ่างพ่าง เต็มนา	๒๑๒๖
๑	หาญพาย	อ้ายคว่างได้แกวก่า พินแมนผาแกวงดาว เอาหัวหย่อนขอสุง ทุกที่ซ้ำเขินเจ้า	ตัดคอ ตกขัว เสียงโห่ บ่เหลียว	๒๑๒๗
๑	เล็งดู	โฝโฝค้ำล้มตุ้ม งาเขี้ยวฝูงไพร่พาง กวานแกพร้อมแมนฟอง ลดเครื่องไวโตนน้ำ	เต็งแพน เอาใต้ ท้าวป่ง ก็หนี วิ่งพลาย	๒๑๒๘
๑		ผู้ก่งท้าวตางพี ไลภูธรบ่แปร แกวทองสร้างเขียงฮัง เขาบถ้ำเพื่อนฟ้า	หุนบ่ง ก็หนี คอยหน้า สื่อนาถ ก็หนี พั่งตาย	๒๑๒๙

◎ บัญชี ไผหาก ทั้งก็ มาจัก	ก็หมื่นชั้นอำมาตย์ ทวนโพลตายแต่ตน กำมือเห็งหัวพลาย เมี้ยนชู้ตั้งเจืองท้าว	แมนลาย ก็หนี ไกลเหย้า ไทแขก ที่เซ็ง นี้เถิ่น	๒๑๐๓๐
◎ ฮอยที่ กางว่า	ลับแยกข้างกวนเกี่ยว พานคำเบ็งแบงกา ดินเพียงพื้นภูง ได้ฮอดห้องนางฟ้า	พลัดคืน เงยถ้ำ เป็นอาตม์ ตนแล้ว ลูกพรหม แลเขย	๒๑๐๓๑
◎ เมื่อนั้น	ผายผาดข้างซัดฮ้อ ไกวคมใส่ผ้าเผลียง กอยแสงเป็องแปนตัว พระบาทท้าวใจกล้า	ฮุ่มแหง ผิดท้าว เสื่อไป ขึ้นสงวน	๒๑๐๓๒
◎ แต่นั้น	อรไม่นิวำดาบ แยงคิงควรผ่าเผลียง เฮ็งโญเจ้าถนคุณ เงือดดาบกล้าแยงแมน	ฮางเซ็ง แผวเนื้อ ลงเกิด ตัดคอ	๒๑๐๓๓
◎ เมื่อนั้น	เลือดหยาดฮ้อยข้างใหญ่ เกากลอยยกยื่นหัว บาเจืองเจ้าพานคำ เดินพวกพ้องฝืนท้าว	คุณเมือง โยงฆ้อง คิดมาก แต่งดี	๒๑๐๓๔
◎ ฮู้ว่า ชื่อบ่ สังหาก	วิบากเบื่องปางก่อน ทวนสิงฮี้ชวดชู ทำโพลฮ้ายป็นคอง อย่าว่าต้านเตียนท้าว	เวรสนอง ท่านแล้ว เขียงล้าน พันขนาด กล่าวหยัน	๒๑๐๓๕
◎ แต่มัน พอที่	ปาวเพื่อนให้เมี้ยนคราบ กรรมกุมเวรคอบคิง ภูธรฮ้ายพานคำ พร้อมไพร่ฟ้าคินเข้า	ตั้งแต่ง ส่งสะการ ตายช้า ยกย่าง สู่เวียง	๒๑๐๓๖

◎ เมื่อนั้น	ค่างค่างแก้งออบ บาไทเฮียงฮอดเกย นรินทร์อ้าวไสสัน นิ้วแนบน้องทวนท้าว	บางบิน เมื่อห้อง โสมฮาบ สู่สถาน	๒๑๐๓๗
◎ เล็งเห็น	ประดับเครื่องเมี้ยนแล้วอาบ บาดราญเมื่อแทนทอง มุนตรีซ้ำคนเคย ได้หมู่ช้างทั้งม้า	สร้างสี่ ทันกว้าง ข้อยใหม่ มากมวล	๒๑๐๓๘
◎ พอที่ เมื่อนั้น เห็นที่	ไฉ่ไฉ่ลั่นเหลือช่วง ผลควรรคิดคั่งใจ เอ็งไฉ่ให้พรหมยวง แกวมากลั่นฮอยไฮ้	เซียงจวง จอมไท้ ตันพี ฮูปางม	๒๑๐๓๙
◎	ทุกที่เทียนพลเพื่อน ทั้งหลายเลยฮีบแสง คนเข็งชั้นเซียงเครือ พระบาทเจ้าลุ่มฟ้า	ลงheng ฮุ่มซ้ำ มีมาก เดินตั้ง แต่ไกล	๒๑๐๔๐
◎ อันหนึ่ง บ่ฮ้าง	เสื่อปากชั้นเซียงใหญ่ สมการไซฮ้อยชู จักกางพลเข้าเมืองหลวง เทื่อที่ปลดโทษม้าง	เงินยาง ชนข้าง พร้อมพี แมนม้วย ตุ่มตาย	๒๑๐๔๑
◎ เมื่อนั้น เล็งเห็น	อ้าวที่เหง้าขานขอบ แมนหลายตุตังดิน ประนมมือไหว้ขอวอน บนบอกกำโตยคุ่ม	ภูธร จักขัว ฮักราช คูผี	๒๑๐๔๒
◎ เห็นที่ เทื่อนี้ แม้งหนึ่ง	แกวมากพันใจขาด ฮู้ว่าบุญบาศรีโผดลุง วันเอียงเข้าหลิมดอย ท้าวฮู่เจ้าตัวสร้อย	ทรวงกระสัน ทั้งข้อย แลขำม เดือนส่อง เพราแล้ว ลวดนอน	๒๑๐๔๓

◎	กาก่องนิ้วเพ็งพี
ภูธรผืนแนบนาง
สุนสมกลั่วเกาจันท์
ผืนแนบผ้าแดงอ้อม	ประชิดชม
หน้า
เจือกลิ้น
บ่วง	๒๐๔๔
◎	แม้งหนึ่ง
ลมล่วงถ้องแถวถิ่น
ดาราวิคู่คาง
ฟังยิน
สวาสาชั้นเชียงหลวง
เจ้าตัวสร้อยผืนผ้า	เชียงจวง
แควนคล้อย
ลูกสาก
ตื่นจวน	๒๐๔๕
◎	สุรย์ส่องแจ้งเฮืองป่า
ผลควรรคีตสูงหลัง
ในทรวงฮ้อนอาลัย
สุรย์ส่องชั้นเชียงล้าน	อุทัย
เหลือกลิ้น
ล้นสวาท
เชื้อแสง	๒๐๔๖
◎	เจ้าจากย้ายผืนออก
ทาสีแปลงเครื่องดี
ผุงนางเขื่องยอไป
ประดับชู้ล้ำเลยแล้ว	เดินขวาง
อบน้ำ
ปุนอาบ
คาดแดง	๒๐๔๗
◎	โสมฮาบไทย์ยก่าง
โยธาแฝงนอกใน
เทพอ้วนตนคราญ
ให้อ้วนข้าวควายข้าง	เมื่อสถาน
คนเฝ้า
ระวังแต่ง
ฮีบดา	๒๐๔๘
◎	สมสม
ประดับชู้ชั้นเสียงแสง
ไทเชียงสาแจกปุน
มุนตรีพร้อมทุกวง
ลั่นแต่คุ่มเวียงน้อย	ครัวหลวง
เป็นถ้อย
เลยคัง
นอกใน	๒๐๔๙
◎	สะพังพร้อมผุงหมู่
ไทไทเฮียงพาดทะเล
ใสสันแก้วแกงญา
ค้ายสิ่งเหง้าผุงท้าว	โยธา
เลียนเข้า
เดินแต่ง
ชู่นาง	๒๐๕๐

◎ เมื่อนั้น ผืนหนึ่ง	ประดับขลุ่ยไลยแต่ง แองคอนทวยเครื่องคราญ มะฮามจามแจ้จงลวย ท้าวฮุ่งผู้คิ่งค้อม	ครีว्हลวง ของอ้อม มอมมาศ นุ่งใน	๒๐๕๑
◎	ผืนสะอาดกว้างสาวแล้ว จอมใจนางฝากมา ลำล้าท้าวทวยแญง เขาก็เซ้งยี่ผู้แก่นไท้	ไหมคำ มัวให้ ทรงเพศ งามย้อย ยิ่งเขียน	๒๐๕๒
◎	เกเกศเกล้าตัดดอก สั้ววาลเวียนแบ่งใบ ใสสุดเนื่อนวลฟอง ท้าวหนั่งเอื้อมอิงเท้า	โยทิกา คำเหลื่อม พันมาศ แท่นทอง	๒๐๕๓
◎ เลินเลิน เล็งดู	ฟุงฟุงข้างม้ามาก ไกวกระดิงทองค่าควร แลวทางข้อยเซलयาว ค้ายปากตันสาวใช้	ของแกว คำลั่น เต็มช่วง กว่าเมือง	๒๐๕๔
◎	สุรย์ลวงล้าในโลก วันเสื่องใสส่องโพยม สามพันพร้อมพาซี วอแต่เข้าวางไว้	โลกา ยังเข้า ได้ใหม่ ริงหนี	๒๐๕๕
◎ ยังดี	ภูไชยท้าวเดินอ่อน เอาขันคำใส่หัว ขอนขอนแก่นกระดิงทอง ทุกที่เท้าทางลั่น	แองคอน แกวตัน ทวนย่าง นอกเวียง	๒๐๕๖
◎	ค่างค่างข้างเญี้ยเกื่อน พางดำชวนลูกหลาน (หาญพายให้แองกา ได้ท่อนท้าวทั้งค้าย	เพิ่งผาย ถือม้าว ขึ้นฮ่วม) ออย่าแคน ท่านเนอ	๒๐๕๗

๑	มันนั้น	หลานกว่าสร้างสี่ด้าน เงินยวงยังอ่านแสน	เกยเทศ นักคำ (?) สมสร้อย	
	เป็นแต่	กรรมเวรเบื้องปางประถม พอที่ได้อ่อนน้อย	ถ้วนบาป จริงแล้ว เลยไป บ่บาน	๒๐๕๘
๑	ภูธร	ญาบญาบพร้อมพลพวก ทรงพานคำหย่อนเชิง มนตรีพร้อมโยธา ค่ายไพร่ฟ้าทวนพร้อม	มนตรี ข้าย้าย ทวนย่าง พราไป	๒๐๕๙
๑	บ่สู้	ก่ท่อนท้าวเทียมต่าง ทุกโทษมخابทูล คุลาพร้อมพลแสน หน้าชี้ข้างฟังย้าย	ภาษา ธรรมเหง้า แล้ก่อน ย่างตาม	๒๐๖๐
๑		ว่อนว่อนก้องเสียงเสพ บางามคือคูอินทร์ โสมใสผู้หลานคิง ไสหมู่ข้างหลายค่าง	ภูมี พุ่นเขอ เอาตั้ง คำเครื่อง เคียนไป	๒๐๖๑
๑	ฝูงสาว เมื่อนั้น	เฟื่องเฟื่องย้ายคันฮ่ม ไทเงินยางผ่อแล สุรย์คาลดล้อยเวียนสุเมรุ พระบาทท้าวถึงห้อง	เฮียงโฌ เล็งเจ้า ใสส่อง แห่งลูง	๒๐๖๒
๑		กาก่องท้าวพับจอด บุญสูงฮับราชคุณ ธรรมยำไ้ราชา ทุกที่แลแล้วเลยพร้อม	เกยคำ หลานแก้ว โลมลูบ นั่งเนือง	๒๐๖๓
๑	เหยียบบ่ เทื่อนี้	ป่าออกห้องโจอมจูบ ทำเปียงดูอยู่ลุน มหาไชยต้องตั้งเขา เย็นอยู่เหย้าพลพร้อม	นัดตา เลยหม่อม ถอยพราก คั้นแล้ว โยชนยีน	๒๐๖๔

◎	ผ่อเห็น	ทุกปากชั้นหัวปั่ว ถีนถีนจัตแจกเซलय บุญกันแก้วเอนเสียง ไห้หลากไว้หัวอ้าย	เป็นถัน ขวาซ้าย กอยกล่าว กว่าเมือง	๒๓๐๖๕
◎		ชะพ่มพร้อมเชื่องถ้าว ตูเฮื่องคับคั้งเฮื่อง ทีดูด้วยบริวาร เจ้าตัวสร้อยไห้คว่าง	นารี หลายฮ้อย พอหมื่น ถวายลุง	๒๓๐๖๖
◎	อาวจิ่ง อันว่า	ยวงยั้นไ้ว้นบนนถ บุญสูงไสส่งแสง โจรโจน้นหัวแกว หลานท่านไต้วานนี้	เฮ็งโถ เลยถัน ท้าวกว่า คั่วควร	๒๓๐๖๗
◎	เฮากี้ ตุ๊ก นับท้อ เทียนยอม	ม้างกว่าปุ่นเซาพ่าย กวนเอาฝุงเมียบแกวแต่นาง เงินยวงสันสองแสน ยกใส่ข้างท้าวกว่า	ทังปวง พอฮ้อย สามหมื่น เอามา	๒๓๐๖๘
◎		อ้ายยั้นถ้อยถวายแห่ง ราชาเล็งผ่อตู ชะลอนม้อานทอง เลือกแต่ข้างสารตัน	ภูบาล ดาถ้วน ทังหึ่ง เครื่องคำ	๒๓๐๖๙
◎		เปื่องชอกพันข้างใหญ่ คิงคำคือแห่งทอง เมืองเมืองเหลื่อมงางอน พระบาทเจ้าจอมไท้	ขุนเมือง ดำเกลี้ยง มันเบ่ง ขึ้นชม	๒๓๐๗๐
◎		ใจเบ่งน้นข้างชื้อ เลยท่านไสส่งแกว ธรรมยานันแองกา ผู้จิ่งหน้าปุ่นตัน	พานคำ กอยค่าน หลานกว่า กล่าวหาญ	๒๓๐๗๑

๐	เจืองผ่าได้กางโฉบ กุมทั้งเป็นฝากเชื้อ ภายขวานันหัวแกว ท้าวสูง เจือดดาบกล้ากอยแม่น	โสมเอา ลุงป่า ผู้ใหญ่ ตัดคอ	๒๓๐๗๒๓
๐	หัวหนึ่งนั้นแกวไผ่ ฝูงเขา ชาวเขียงเครือเกื่อนเพ็ง ฝูงนี้ คนหาญเจ้านางงาม แต่งหมุ่มม้าพ้อฮ้อย	นาขวาง เฉื่อยฮ้อย ง้อมม่วน จริงแล้ว ฮ้อยลุง	๒๓๐๗๓๓
๐	ชายผู้ใจด่วน มันัก แทงแกวฝูงเผือกเหลือง คนแข็งผู้แองคอน ได้หมุ่มเจ้าซ่างเผือก	หาญพาย ตกขัว ชายต่อ แมนเฮียว	๒๓๐๗๔๔
๐	ผู้ฟางใกล้เชื้อพ้อ มันัก ฟินแมนเปียวขาดคอ ภายคนผู้ซุนคอน ได้ที่อ่างน้องกว่า	คอนชาย กะซังซ่าง ท้าวหนุ่ม แกวเผือง	๒๓๐๗๕๕
๐	ชะพู่หน้าผู้ใหญ่ ชนแมนเฮืองเกิบแกว ทั้งหลายพร้อมกลมเกลียว เอาหมุ่มซ่างทั้งม้า	สามมะเฮียว กุมซ้า ได้กว่า มากมูล	๒๓๐๗๖๖
๐	ฝูงเขา สว่าสว่าซ้าเมียนหมู่ ชาวปะกันท้อตาย	หัวแกว สามล้าน	๒๓๐๗๗๗
๐	นับแต่ คนแลวได้ทั้งเซลย หลานท่านให้เผือฮ้อย	พอหมื่น กล่าวกลอน	๒๓๐๗๘๘

◎	ฮีนฮีนลันเฮือช่วง ไกวฮางเซ็งเทือเดียว	เงินยาง ตุลัน		
ไคจัก	กางแพนขว้างจอมหัว คือตั้งต้นแผ่นฟ้า	ฮอยยาก จริงแล้ว มาน้อม นอบถวาย	๒๐๗๙	
◎	ปากหนึ่ง มันัก	เกยเกศเกล้าหัวกว่า วางคิงเพราะเคียดเค็ม อัปราชัยข้าเสียตน ชวนเพื่อนผ้ายแผ่นล่าน	เฮ็งญา คุงฮ้าย มรณศ มาเมียน ตุ่มตาย	๒๐๘๐
◎	ทันที่	นัคผดฮ้ายฝูงหมู่ สมคามหลายเหือดไป พลหายเบื่องวีวอ เขาบ่เอื้อฮ้าย	แวนวอน เนียรเนื้อ ห้อแต่ (ห่อแต่) ฮีบหนี	๒๐๘๑
◎	ตุ๊ก ฮอยที่	เบื่องแงฮ้ายชั้นชือ ฮุมตีเต็งบาดมัว แยงยังตัวแดนผี ปละไปล้อฮ้ายอินฮ้อน	หุนบัง เมาค้อน ลือลอบ ฮีบพลัน	๒๐๘๒
◎	เมื่อนั้น เป็นเพื่อ	เมียนมอปลานทุกที่ แองกาผันแผ่นแดง โอยฮายโ้อทุกขลัง น้ำออกผู้แก่นไท้	ถันถวาย เคื่องไท้ เขื่อนอ่อน พาต้อง หล่มหลวง	๒๐๘๓